

2025/1

8.1.2025.

DIREKTIVA (EU) 2025/1 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. studenoga 2024.

o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Ako se društva za osiguranje nađu u poteškoćama koje dovedu do poremećaja u zaštiti koju pružaju ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i oštećenim osobama, to može imati znatne gospodarske i socijalne posljedice u državama članicama. Zbog uloge društava za reosiguranje u gospodarstvu, njihove povezanosti s primarnim društvima za osiguranje i financijskim tržištima u širem smislu te relativno velike koncentracije tržišta reosiguranja potrebno je uspostaviti odgovarajući okvir za uredno postupanje u situacijama kada su društva za reosiguranje u poteškoćama ili propadaju. Stoga bi trebalo pristupiti rješavanju pitanja oporavka i sanacije i primarnih društava za osiguranje i društava za reosiguranje, uzimajući u obzir njihove posebnosti.
- (2) Globalna financijska kriza 2008. ukazala je na ranjivost financijskog sektora i njegovu međusobnu povezanost. Čini se da su uzroci poteškoća i propasti bili povezani, među ostalim, s razvojem financijskih tržišta i specifičnim obilježjima djelatnosti osiguranja i reosiguranja. U tom se smislu kao glavni razlozi zabrinutosti kod društava za osiguranje i društava za reosiguranje često spominju preuzeti rizici osiguranja, odnosno nedovoljne pričuve za osigurarine, pogrešno određivanje cijena, odnosno podcijenjene premije, loše upravljanje imovinom i obvezama i gubitci od ulaganja. U tom kontekstu novac poreznih obveznika upotrijebljen je za obnovu narušenog financijskog stanja nekoliko društava za osiguranje. Iako je Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ bila usmjerena na jačanje financijskog sustava u Uniji i otpornosti društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, njome se ne otklanja u potpunosti mogućnost propasti takvih društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Velika volatilnost tržišta i dugotrajno niske kamatne stope mogli bi biti osobito štetni za profitabilnost i solventnost društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Zbog osjetljivosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje na tržišna i gospodarska kretanja potrebni su poseban oprez i odgovarajući okvir za upravljanje, pa i preventivno, mogućim pogoršanjima financijskog položaja takvih društava. Neki nedavni slučajevi propasti i zamale propasti, posebno prekogranične prirode, ukazali su na slabosti postojećeg okvira koje je potrebno riješiti kako bi se na odgovarajući način organizirao uredan izlazak s tržišta društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje.
- (3) Aktivnosti, usluge i poslove društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koji se ne mogu lako zamijeniti u razumnom vremenskom okviru ili uz razuman trošak za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja ili oštećene osobe treba smatrati ključnim funkcijama koje se moraju nastaviti. Takve aktivnosti, usluge i poslovi mogu biti ključni na razini Unije, na nacionalnoj razini ili na regionalnoj razini. Kontinuitet osigurateljne odnosno reosigurateljne zaštite često ima prednost pred likvidacijom društva koje propada jer takav kontinuitet osigurava

⁽¹⁾ SL C 275, 18.7.2022., str. 45.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 5. studenoga 2024.

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

najpovoljniji ishod za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja ili oštećene osobe. Stoga je ključno osigurati dostupnost odgovarajućih instrumenata za sprečavanje propasti, a ako do nje dođe, za smanjenje negativnih posljedica očuvanjem kontinuiteta tih ključnih funkcija.

- (4) Osiguravanje djelotvorne sanacije u Uniji društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja propadaju ključan je element u dovršenju unutarnjeg tržišta. Propast tih društava ne utječe samo na ugovaratelje osiguranja i, u određenim slučajevima, na realno gospodarstvo i financijsku stabilnost tržišta na kojima ta društva za osiguranje i društva za reosiguranje posluju nego i na povjerenje u unutarnje tržište osiguranja. Dovođenjem unutarnjeg tržišta financijskih usluga pojačana je interakcija između različitih nacionalnih financijskih sustava. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje aktivna su na financijskim tržištima radi upravljanja svojim portfeljem ulaganja i rizicima povezanim s njihovim aktivnostima. U tom kontekstu, nemogućnost država članica da reagiraju na propast društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i saniraju ih na predvidiv i usklađen način kojim bi se djelotvorno spriječila šira sistemska šteta može ugroziti stabilnost financijskih tržišta i, posljedično, unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga.
- (5) Globalna financijska kriza 2008. naglasila je potrebu za izradom odgovarajućeg okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Na međunarodnoj razini Odbor za financijsku stabilnost u listopadu 2011. objavio je, a u listopadu 2014. ažurirao, dokument „Ključna obilježja djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija” koji obuhvaća pitanja sanacije svih društava za osiguranje čija bi propast mogla biti sistemski značajna ili kritična. U lipnju 2016. Odbor za financijsku stabilnost objavio je dodatne smjernice za izradu strategija i planova djelotvorne sanacije za sistemski važne osiguratelje. Isto tako, Međunarodno udruženje osiguravateljskih nadzornih tijela donijelo je u studenome 2019. „Osnovna načela osiguranja” za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje i „Zajednički okvir za grupe osiguratelja koje posluju na međunarodnoj razini”, u kojima se utvrđuju standardi za preventivno planiranje oporavka i mjere koje nadležna tijela trebaju poduzeti u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje izlazi s tržišta i krene u sanaciju. Sve bi to trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja propadaju.
- (6) Mnoga društva za osiguranje i društva za reosiguranje posluju izvan nacionalnih granica. Zbog nedostatka koordinacije i suradnje među javnim tijelima u pogledu pripravnosti na situacije u kojima su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja posluju prekogranično u poteškoćama ili propadaju, i upravljanja takvim situacijama, moglo bi se narušiti uzajamno povjerenje među državama članicama, što bi dovelo do neoptimalnih ishoda za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe i utjecalo na vjerodostojnost unutarnjeg tržišta osiguranja.
- (7) Trenutačno na razini Unije ne postoje usklađeni postupci za koordiniranu sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Naprotiv, vidljive su znatne materijalne i postupovne razlike među nacionalnim zakonima i drugim propisima država članica kojima se uređuje propast društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Osim toga, postupci u slučaju nesolventnosti trgovačkih društava nisu uvijek primjereni za društva za osiguranje i društva za reosiguranje jer se njima ne može uvijek osigurati primjeren nastavak obavljanja ključnih funkcija u interesu ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i oštećenih osoba te realnog gospodarstva i financijske stabilnosti u cjelini.
- (8) Potrebno je osigurati kontinuitet ključnih funkcija društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja propadaju ili je vjerojatno da će propasti i istodobno maksimalno ograničiti učinak njihove propasti na gospodarstvo ili financijski sustav. Stoga je potrebno utvrditi okvir kako bi se tijelima pružio vjerodostojan skup instrumenata za ranu i brzu intervenciju ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti. Tim bi okvirom trebalo osigurati da dioničari prvi snose gubitke i da vjerovnici snose gubitke nakon dioničara, pri čemu nijedan vjerovnik ne bi smio snositi veće gubitke od onih koje bi snosio da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, u skladu s načelom prema kojem „nijedan vjerovnik ne bi smio biti doveden u nepovoljniji položaj nego u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti” (načelo „nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj”). Kako bi se osiguralo da se prema pogođenim dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima postupa jednako kako bi se postupalo da je nad društvom u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti, trebalo bi uzeti u obzir sve relevantne događaje koji bi nastali pokretanjem redovnog postupka u slučaju nesolventnosti ili prije njega kao i sve relevantne događaje povezane s pokretanjem takvih postupak, uključujući one povezane sa zaštitom oštećenih osoba u skladu s Direktivom

2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁴⁾ u pogledu štete nastale kao posljedica nezgoda u slučaju nesolventnosti društva za osiguranje.

- (9) Nastavno na Direktivu 2009/138/EZ okvir koji treba utvrditi trebao bi nadležnim tijelima omogućiti da osiguraju kontinuitet osigurateljne zaštite za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe, da prenesu održive aktivnosti i portfelje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ako je to primjereno te raspodijele gubitke na pravedan i predvidiv način. Ti ciljevi trebali bi doprinijeti izbjegavanju nepotrebnih gubitaka odnosno nepovoljnih socijalnih posljedica za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe, ublaženju negativnih učinaka na realno gospodarstvo, umanjenju negativnih posljedica za financijska tržišta i smanjenju troškova za porezne obveznike.
- (10) Revizijom Direktive 2009/138/EZ, a posebno uvođenjem potrebnog kapitala koji je osjetljiviji na rizik, pojačanog nadzora, boljeg praćenja likvidnosti i boljih instrumenata makrobonitetne politike, trebala bi se dodatno smanjiti vjerojatnost propasti društava za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i povećati njihova otpornost na gospodarske šokove, bilo da su uzrokovani sistemskim poremećajima ili događajima koji su specifični za određeno društvo. Ipak, unatoč čvrstom i pouzdanom bonitetnom okviru, pojave financijskih poteškoća ne mogu se u potpunosti isključiti. Stoga bi države članice trebale biti pripremljene i raspolagati odgovarajućim instrumentima za oporavak i sanaciju i za slučaj sistemskih kriza i za slučaj propasti pojedinačnih društava. Takvi bi instrumenti trebali uključivati mehanizme koji tijelima omogućuju da djelotvorno reagiraju na situacije kad društva propadaju ili je vjerojatno da će propasti. Pri upotrebi takvih instrumenata i izvršavanju takvih ovlasti trebalo bi se uzeti u obzir okolnosti u kojima dolazi do propasti.
- (11) Neke su države članice već uvele zahtjeve za preventivno planiranje oporavka i mehanizme za sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja propadaju. Međutim, nedostatak zajedničkih uvjeta, ovlasti i postupaka za oporavak i sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje u Uniji može biti prepreka neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i kočiti suradnju među nacionalnim tijelima u situacijama kad su prekogranične grupe društava u poteškoćama ili propadaju. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj različiti pristupi znače da nacionalna tijela nemaju jednaku razinu kontrole ili jednaku sposobnost za sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Te razlike u sustavima za oporavak i sanaciju mogle bi utjecati na jednake uvjete na tržištu i potencijalno narušiti tržišno natjecanje među društvima. Tu bi prepreku trebalo ukloniti i trebalo bi donijeti pravila kako se ne bi ugrozilo unutarnje tržište. Stoga bi pravila o preventivnim mjerama za oporavak i sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje trebala podlijegati zajedničkim pravilima o minimalnom usklađivanju. Kako bi se osigurala usklađenost s postojećim zakonodavstvom Unije u području usluga osiguranja, sustav preventivnih mjera za oporavak i sanaciju trebao bi se primjenjivati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja podliježu bonitetnim zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2009/138/EZ.
- (12) Propast subjekta povezanog s grupom može brzo utjecati na solventnost i poslovanje cijele grupe. Stoga je potrebno utvrditi zahtjeve za preventivno planiranje oporavka i planiranje sanacije grupe. Osim toga, tijela bi trebala imati na raspolaganju djelotvorna sredstva za djelovanje u odnosu na te subjekte kako bi mogla odrediti korektivne mjere kojima se uzima u obzir financijska stabilnost svih subjekata grupe, riješiti prepreke mogućnosti sanacije u kontekstu grupe i izraditi dosljedan program sanacije za grupu u cjelini, posebno u prekograničnom kontekstu. Stoga bi se zahtjevi u pogledu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije i mogućnosti sanacije te sustav sanacije trebali primjenjivati i na matična društva, holdinge i ostale subjekte grupe, uključujući podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje s poslovnim nastanom izvan Unije.
- (13) Kako bi se osigurali neometano planiranje oporavka i sanacije te neometana sanacija društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su dio financijskih konglomerata ili grupa osiguratelja koja su i sama financijski konglomerati ili su dio financijskih konglomerata te s ciljem smanjenja administrativnog opterećenja, trebalo bi utvrditi obveze razmjene informacija između sanacijskih tijela za osiguranje i sanacijskih tijela za banke i nadzornih

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7.10.2009., str. 11.).

tijela za osiguranje i nadzornih tijela za banke te bi se sanacijskom tijelu za banke trebao dodijeliti status promatrača u sanacijskim kolegijima za osiguranje grupe osiguratelja koja je financijski konglomerat ili dio njega u skladu s Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ i obratno.

- (14) Zahvaljujući novim pravilima uvedenima ovom Direktivom, sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje te sanacijska tijela za banke imat će svaka svoj vlastiti okvir za sanaciju koji je prilagođen posebnostima sektora osiguranja i reosiguranja odnosno bankarskog sektora. Vremenski okvir sanacije u kontekstu osiguranja i reosiguranja razlikuje se od sanacije u bankarskom kontekstu. Kako bi se spriječilo masovno povlačenje sredstava iz banke, Jedinstveni sanacijski odbor i nacionalna sanacijska tijela za banke obično moraju djelovati brzo. S druge strane, sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje često imaju na raspolaganju više vremena za pronalaženje odgovarajućih rješenja koja su najpovoljnija za ugovaratelje osiguranja. Manje je vjerojatno da će se događaj sličan masovnom povlačenju sredstava iz banke dogoditi u sektoru osiguranja i reosiguranja, a posljedice takvog događaja bile bi drukčije nego u bankarskom sektoru.
- (15) Oba sektorska zakonodavna okvira odgovarajućim tijelima daju neovisne ovlasti za donošenje odluka. Slijedom toga, sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje i sanacijska tijela za banke trebala bi djelovati ravnopravno. Za obavljanje zadaća sanacije od presudne je važnosti da se sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje i sanacijska tijela za banke međusobno obavješćuju i surađuju u dobroj vjeri. Zahtjevi za razmjenu informacija predviđeni ovom Direktivom trebali bi olakšati tu suradnju. Stoga bi sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje i sanacijska tijela za banke, kao i odgovarajuća nadzorna tijela za osiguranje i reosiguranje te nadzorna tijela za banke trebala bez odgode razmjenjivati informacije koje se smatraju potrebnima za obavljanje svojih zadaća.
- (16) Kako bi se osiguralo da se sanacijska tijela obavješćuju i da se s njima savjetuje dovoljno rano u postupku i na strukturiran način, čime im se omogućuje izvršavanje njihova mandata na informiran i dosljedan način, sanacijska tijela za osiguranje i reosiguranje i sanacijska tijela za banke jedna bi druge trebala pozivati u svoje sanacijske kolegije kao promatrače. To je posebno važno u kontekstu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije, kao i za procjenu jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju i, naposljetku, pri poduzimanju mjera sanacije u odnosu na jedan ili više subjekata koji su dio financijskih konglomerata. Komisija bi na temelju stečenog iskustva trebala preispitati relevantne odredbe ove Direktive unutar pet godina od njezina stupanja na snagu.
- (17) Potrebno je osigurati prikladnost i djelotvornost okvira za oporavak i sanaciju bez stvaranja nepotrebnog administrativnog opterećenja i troškova za društva i tijela. Stoga bi provedba takvog okvira za oporavak i sanaciju trebala biti razmjerna prirodi, opsegu i složenosti dotičnog društva i njegovih aktivnosti i usluga. Osim toga, trebalo bi uzeti u obzir razlike između oporavka s jedne strane i sanacije s druge strane. Kad je riječ o području primjene zahtjeva za planiranje oporavka i sanacije, tijela bi na temelju skupova kriterija koji se temelje na riziku trebala odrediti koja društva podliježu sveobuhvatnim ili pojednostavnjenim zahtjevima planiranja. U cilju poticanja povjerenja u jedinstveno tržište osiguranja i reosiguranja i promicanja ravnopravnih uvjeta na tržištu, minimalni stupanj pripravnosti trebao bi se postići utvrđivanjem minimalne razine pokrića za tržišta životnog osiguranja i reosiguranja te tržišta neživotnog osiguranja i reosiguranja. Kad je riječ o području primjene zahtjeva za planiranje sanacije, tijela bi trebala odrediti za koja je društva, u odnosu na druga društva u njihovoj nadležnosti, vjerojatnije da bi mjera sanacije bila u javnom interesu u slučaju propasti odnosno koja društva obavljaju ključne funkcije.
- (18) Zbog istog bi razloga tijela trebala, kad je to primjereno, primijeniti drukčije ili smanjene zahtjeve u pogledu preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije te dostave informacija na razini pojedinačnog društva, te zahtijevati ažuriranja uz smanjenu učestalost. Pri primjeni takvih pojednostavnjenih obveza tijela bi trebala uzeti u obzir prirodu, veličinu, složenost i zamjenjivost poslovanja društva, njegovu dioničarsku strukturu i pravni oblik, profil rizičnosti i stupanj povezanosti s drugim reguliranim društvima ili s financijskim sustavom općenito. Tijela bi trebala uzeti u obzir i pitanje je li vjerojatno da bi propast i naknadna likvidacija društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u znatnoj mjeri negativno utjecale na

⁽⁵⁾ Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dopunskom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

ugovaratelje osiguranja, financijska tržišta, ostala društva ili šire gospodarstvo. Tijela bi na godišnjoj osnovi trebala izvješćivati europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA), osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁶⁾, o primjeni takvih pojednostavnjenih obveza.

- (19) Kako bi se osigurao uredan postupak sanacije i izbjegli sukobi interesa, države članice trebale bi imenovati javna upravna tijela ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave koja će izvršavati funkcije i zadaće povezane s okvirom za oporavak i sanaciju. Države članice trebale bi osigurati dodjelu odgovarajućih sredstava tim sanacijskim tijelima. Ako država članica imenuje sanacijsko tijelo koje ima i druge funkcije, trebalo bi uspostaviti odgovarajuće strukturne aranžmane kako bi se te funkcije razdvojile od sanacijskih funkcija i osigurala operativna neovisnost. Takvim razdvajanjem ne bi se smjelo spriječiti da sanacijska funkcija ima pristup informacijama koje su joj potrebne za izvršavanje dužnosti povezanih s okvirom za oporavak i sanaciju ili za suradnju među različitim tijelima koja su uključena u primjenu okvira za oporavak i sanaciju.
- (20) S obzirom na posljedice koje bi propast društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje mogla imati za ugovaratelje osiguranja, financijski sustav i gospodarstvo država članica te moguću potrebu da se za rješavanje tih posljedica upotrebljavaju javna sredstva, ministarstva financija ili druga relevantna ministarstva u državama članicama trebala bi u ranoj fazi biti uključena u postupak kriznog upravljanja i sanacije.
- (21) Ključno je da grupe ili, ovisno o slučaju, pojedinačna društva, pripreme i redovito ažuriraju preventivne planove oporavka u kojima se navode mjere koje te grupe odnosno društva trebaju poduzeti kako bi obnovili svoj financijski položaj nakon njegovog znatnog pogoršanja koje bi moglo ugroziti njihovu održivost. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi stoga utvrditi skup kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja koji bi bili pokretači korektivnih mjera predviđenih u preventivnim planovima oporavka. Takvi pokazatelji trebali bi pomoći društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da poduzmu korektivne mjere u najboljem interesu svojih ugovaratelja osiguranja u skladu sa sustavima za upravljanje rizicima društava i ne bi trebali sadržavati nove regulatorne bonitetne zahtjeve. Ovom Direktivom stoga društva ne bi trebalo spriječiti, ali niti od njih zahtijevati, da u svoje preventivne planove oporavka uključe točke pogoršanja kapitalne pozicije koje bi prethodile neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom utvrđenim u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 4. Direktive 2009/138/EZ. Preventivnim planovima oporavka trebalo bi obuhvatiti sve bitne pravne subjekte u grupi, a trebali bi se temeljiti na realnim pretpostavkama koje se mogu primijeniti u odnosu na niz koherentnih i ozbiljnih scenarija. Ti preventivni planovi oporavka trebali bi biti sastavni dio sustava upravljanja društvima. U pripremi tih preventivnih planova oporavka mogu se uzeti u obzir postojeći alati, uključujući vlastitu procjenu rizika i solventnosti, planove za nepredvidive situacije i planove upravljanja rizikom likvidnosti. Međutim, zahtjev za pripremu preventivnog plana oporavka trebao bi se primjenjivati razmjerno i ne bi smio dovesti u pitanje izradu i dostavu realnog plana oporavka kako je propisano člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ. Kad je to relevantno, elementi preventivnog plana oporavka mogu se upotrijebiti kao izvor ili osnova za izradu plana oporavka propisanog člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ.
- (22) Potrebno je osigurati odgovarajući stupanj pripravnosti za krizne situacije. Stoga bi trebalo zahtijevati da krajnja matična društva ili pojedinačna društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje svoj preventivni plan oporavka podnesu nadzornim tijelima na temeljitu procjenu, među ostalim kako bi provjerila je li sveobuhvatan i može li se njegovom provedbom pravodobno obnoviti održivost društva odnosno grupe, također i u razdobljima ozbiljnog financijskog stresa. Ako preventivni plan oporavka koji je društvo predstavilo nije primjeren, nadzorna tijela trebala bi biti ovlaštena zahtijevati da društvo poduzme potrebne mjere kako bi se ispravili bitni nedostaci plana.
- (23) Planiranje sanacije ključan je dio postupka djelotvorne sanacije. Sanacijska tijela stoga bi trebala raspolagati svim potrebnim informacijama kako bi mogla utvrditi ključne funkcije i osigurati da se one nastave obavljati. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje najbolje poznaju vlastito poslovanje i sve probleme koji iz njega mogu proizaći, te bi stoga sanacijska tijela trebala izraditi planove sanacije među ostalim i na temelju informacija koje su im dostavila dotična društva. Kako bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, sanacijska tijela trebala bi potrebne informacije prvenstveno pribavljati od nadzornih tijela.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

- (24) Mala i nesložena društva ne bi trebala biti obvezna izraditi zasebne preventivne planove oporavka ni podlijezati planiranju sanacije, osim ako takvo društvo predstavlja poseban rizik na nacionalnoj ili regionalnoj razini.
- (25) Kako bi se predvidjela moguća interakcija korektivnih i sanacijskih mjera te povećala pripravnost za krizu i mogućnost sanacije grupa, svako postupanje prema grupi u okviru preventivnog planiranja oporavka i planiranja sanacije trebalo bi se primjenjivati na sve subjekte grupe koji podliježu nadzoru grupe. U preventivnim planovima oporavka i planovima sanacije trebalo bi uzeti u obzir financijsku, tehničku i poslovnu strukturu dotične grupe i stupanj njezine unutarnje povezanosti.
- (26) Preventivni planovi oporavka i planovi sanacije grupe trebali bi se pripremiti za grupu u cjelini i trebali bi sadržavati mjere i za krajnje matično društvo i za pojedinačna društva kćeri koja su dio te grupe. Međutim, u preventivnim planovima oporavka i planovima sanacije društva kćeri bi trebalo uzeti u obzir u mjeri u kojoj su relevantna za grupu, ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijski sustav u državama članicama u kojima posluju. U izradu planova sanacije trebalo bi uključiti sanacijska tijela država članica u kojima grupa ima društva kćeri. Dotična tijela koja djeluju u kolegijima nadzornika ili sanacijskim kolegijima trebala bi uložiti potrebne napore kako bi se postigla zajednička odluka o procjeni i donošenju tih planova. Međutim, izostanak zajedničke odluke u kolegiju nadzornika ili sanacijskom kolegiju ne bi trebao utjecati na odgovarajuću pripravnost za krizu. U takvim slučajevima svako nadzorno tijelo nadležno za društvo kći trebalo bi moći zahtijevati preventivni plan oporavka za društva kćeri u svojoj nadležnosti i provesti vlastitu procjenu preventivnog plana oporavka. Zbog istog bi razloga svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kći trebalo izraditi i ažurirati plan sanacije za društva kćeri u svojoj nadležnosti. Pojedinačni preventivni planovi oporavka i planovi sanacije za društva koja su dio grupe trebali bi se izraditi samo u iznimnim, valjano opravdanim slučajevima i pritom bi trebalo primjenjivati iste standarde koji se primjenjuju na usporediva društva u dotičnoj državi članici. Ako se pojedinačni preventivni planovi oporavka i planovi sanacije za društva koje su dio grupe pripremaju, dotična tijela trebala bi nastojati postići najveću moguću usklađenost s preventivnim planovima oporavka i sanacije za ostatak grupe.
- (27) Sanacijska tijela koja se ne protive zajedničkoj odluci mogu među sobom donijeti zajedničku odluku o planu sanacije grupe kao i o utvrđivanju bitnih prepreka te, prema potrebi, o procjeni mjera koje je predložilo krajnje matično društvo i mjera koje zahtijevaju tijela kako bi se riješile ili uklonile prepreke.
- (28) Kako bi sva dotična tijela u svakom trenutku imala na raspolaganju sve potrebne informacije, nadzorna tijela trebala bi prosljeđivati preventivne planove oporavka i sve njihove izmjene dotičnim sanacijskim tijelima, a sanacijska tijela trebala bi prosljeđivati planove sanacije i sve njihove izmjene dotičnim nadzornim tijelima.
- (29) Na temelju procjene mogućnosti sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, sanacijska tijela trebala bi biti ovlaštena zahtijevati, izravno ili neizravno preko nadzornog tijela, da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje promijeni svoju strukturu i organizaciju. Osim toga, sanacijska tijela trebala bi moći poduzeti nužne ali razmjerne mjere kako bi se smanjile ili uklonile bitne prepreke primjeni instrumenata sanacije i osigurala mogućnost sanacije dotičnih subjekata. Sanacijska tijela trebala bi procijeniti mogućnost sanacije društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje na razini onih društava za koja se, u skladu s planom sanacije grupe, očekuje poduzimanje mjera sanacije. Mogućnost sanacijskih tijela da zahtijevaju promjene u strukturi i organizaciji društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili da poduzmu mjere za smanjenje ili uklanjanje bitnih prepreka primjeni instrumenata sanacije i osiguravanje mogućnosti sanacije dotičnih društava ne bi smjela prelaziti ono što je nužno za pojednostavnjenje strukture i poslovanja dotičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje kako bi se poboljšala mogućnost njegove sanacije.

- (30) Provedba mjera navedenih u preventivnom planu oporavka ili u planu sanacije mogla bi utjecati na zaposlenike društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Ti bi planovi stoga trebali sadržavati procedure za informiranje predstavnika zaposlenika i savjetovanje s njima u svim fazama procesa oporavka i sanacije, kad je to primjereno. Tim procedurama trebalo bi uzeti u obzir kolektivne ugovore, druge aranžmane koje predviđaju socijalni partneri te pravo Unije i nacionalno pravo o uključivanju sindikata i predstavnika radnika u postupak restrukturiranja društva.
- (31) Djelotvoran oporavak i sanacija društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili subjekata grupe koji posluju u više država članica Unije zahtijevaju suradnju među nadzornim tijelima i sanacijskim tijelima u okviru kolegija nadzornika i sanacijskih kolegija u svim fazama procesa, od pripreme preventivnih planova oporavka i planova sanacije do same sanacije društva. Ako se ta tijela ne slažu oko odluka koje treba donijeti u pogledu grupa i društava, EIOPA bi, kao krajnja mjera, trebala imati ulogu posredovanja.
- (32) U fazi oporavka i u preventivnoj fazi dioničari bi trebali zadržati punu odgovornost i kontrolu nad društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje. Oni tu odgovornost ne bi smjeli zadržati nakon pokretanja sanacije društva. Okvirom za sanaciju trebalo bi stoga predvidjeti pravodobno pokretanje sanacije, to jest prije nego što nastupi nesolventnost u bilanci ili novčanim tokovima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, prije nego što se njegov vlasnički kapital potpuno iscrpi ili prije nego što društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje postane nesposobno podmirivati svoje obveze plaćanja po njihovu dospeljeću. Sanaciju bi trebalo pokrenuti ako nadzorno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom, ili sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti, a alternativne mjere ne bi spriječile takvu propast u razumnom vremenskom okviru. Trebalo bi smatrati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti u sljedećim okolnostima: i. društvo nije usklađeno ili vjerojatno neće biti usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 5. Direktive 2009/138/EZ i nije realno očekivati da će se s njim ponovno uskladiti; ii. društvo više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad ili u velikoj mjeri ne ispunjava svoje pravne obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose ili je vjerojatno da će u skoroj budućnosti u velikoj mjeri prestati ispunjavati svoje pravne obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose na način koji opravdava oduzimanje odobrenja za rad; iii. imovina društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje manja od njegovih obveza ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će imovina tog društva u skoroj budućnosti biti manja od njegovih obveza; iv. društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije u mogućnosti ili u skoroj budućnosti vjerojatno neće biti u mogućnosti otplaćivati svoje dugove ili izvršavati druge obveze, uključujući isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, po njihovu dospeljeću; ili v. društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje potrebna je izvanredna javna financijska potpora.
- (33) Kako bi se osigurala jasna podjela odgovornosti između nadzornih i sanacijskih tijela, trebalo bi navesti da, nakon što sanacijsko tijelo poduzme mjeru sanacije, sanacijsko tijelo postaje u konačnici odgovorno za djelotvornu provedbu takve mjere sanacije. Stoga bi se od tog trenutka nadzorno tijelo trebalo suzdržati od donošenja bilo kakvih mjera u pogledu društva u sanaciji bez prethodne suglasnosti sanacijskog tijela. Slično tome, sanacijsko tijelo trebalo bi imati ovlast ukinuti, u kontekstu mjere sanacije, svaku mjeru koju poduzima nadzorno tijelo ako bi se nastavkom te mjere ometala primjena instrumenata sanacije.
- (34) Primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti mogla bi se narušiti prava dioničara i vjerovnika društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Konkretno, ovlast sanacijskih tijela da bez suglasnosti dioničara prenesu dionice ili svu imovinu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili njezin dio privatnom kupcu posebno utječe na vlasnička prava dioničara. Osim toga, ovlast za donošenje odluke o tome koje obveze treba prenijeti iz društva koje propada kako bi se osigurao kontinuitet usluga i izbjegle negativne posljedice za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i oštećene osobe te realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u cjelini mogla bi utjecati na jednako postupanje prema vjerovnicima. Svaki instrument sanacije trebalo bi stoga primjenjivati samo na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja propadaju ili je vjerojatno da će propasti i samo kad je to nužno i razmjerno za ostvarenje ciljeva sanacije u općem interesu posvećujući dužnu pozornost cilju zaštite zajedničkog interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva. Pojedinačni interes određene osobe ili skupine ne bi trebao imati prednost pred ukupnom ravnotežom zajedničkog interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva dotičnog društva.

- (35) Konkretno, instrumente sanacije trebalo bi primjenjivati samo ako se društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne može likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti bez neželjenog utjecaja na zaštitu ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva, destabiliziranja financijskog sustava ili sprečavanja brzog prijenosa i nastavka obavljanja ključnih funkcija te ako ne postoji realna mogućnost da bi se bilo kakvim alternativnim rješenjem privatnog sektora, među ostalim povećanjem kapitala koje bi izvršili postojeći dioničari ili bilo koja treća strana, mogla u potpunosti obnoviti održivost društva bez utjecaja na osigurane ili odštetne zahtjeve od reosiguranja. Pri utvrđivanju je li primjena instrumenata sanacije nužna u javnom interesu trebalo bi uzeti u obzir sustave jamstva u osiguranju koji se primjenjuju na društvo koje ispunjava uvjete za postupak u slučaju nesolventnosti ili sanaciju. Svako zadiranje u prava dioničara i vjerovnika koje bi proizašlo iz mjere sanacije moralo bi biti u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Osobito, ako se prema vjerovnicima iste kategorije postupa različito u kontekstu mjere sanacije, takva razlikovanja trebala bi biti opravdana javnim interesom i biti razmjerna rizicima koji se njima rješavaju te ne bi smjela uzrokovati izravnu ili neizravnu diskriminaciju na temelju državne pripadnosti.
- (36) Sanacijska tijela trebala bi imati određeni stupanj fleksibilnosti kako bi osigurala ravnotežu među ciljevima sanacije, uzimajući u obzir, prema potrebi, prirodu i okolnosti svakog slučaja.
- (37) Pri ostvarivanju ciljeva sanacije sanacijska tijela trebala bi procijeniti najprikladniji način za smanjenje troškova sanacije. Smanjenje oslanjanja na izvanrednu javnu financijsku potporu jedan je od ciljeva sanacije, dok upotreba takve potpore također predstavlja trošak sanacije. Međutim, smanjenje troškova ne bi se trebalo smatrati zasebnim ciljem sanacije, već načelom kojim bi se sanacijska tijela trebala voditi pri odlučivanju o tome kako najbolje postići ciljeve sanacije.
- (38) Pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti sanacijska tijela trebala bi poduzeti sve što je potrebno kako bi se mjere sanacije provele poštujući načelo da osigurane i odštetni zahtjevi od reosiguranja ne smiju biti pogođeni dok dioničari i ostali vjerovnici ne podnesu svoj dio gubitaka. Osim toga, sanacijska tijela trebala bi osigurati da se troškovi sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje svedu na najmanju moguću mjeru i da se prema vjerovnicima iste kategorije postupa jednako.
- (39) U okviru otpisa ili konverzije instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza trebalo bi predvidjeti unutarnji mehanizam pokrivanja gubitaka. Taj mehanizam, u kombinaciji s instrumentima za prijenos kojima je cilj održavanje kontinuiteta osigurateljnog pokrića u korist ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i oštećenih osoba, trebao bi omogućiti postizanje ciljeva sanacije i u velikoj mjeri ograničiti učinak propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje na ugovaratelje osiguranja. Međutim, moglo bi se dogoditi da je u nekim ekstremnim slučajevima u sanaciji društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje potrebna intervencija u okviru određenih nacionalnih programa, posebno sustava jamstva u osiguranju ili sanacijskog fonda, kako bi se osigurali dodatni resursi za pokrivanje gubitaka i restrukturiranje ili, kao krajnja mjera, izvanredno javno financiranje. Zaštitnim mjerama nužnim za zaštitu vjerovnika trebalo bi uzeti u obzir postojanje takvih posebnih nacionalnih programa, koji moraju biti usklađeni s okvirom Unije za državne potpore. Instrument otpisa ili konverzije trebalo bi primijeniti prije korištenja bilo kakve izvanredne javne financijske potpore.
- (40) Zadiranje u vlasnička prava ne bi smjelo biti nerazmjerno. Pogođeni dioničari, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja, podnositelji odštetnih zahtjeva te drugi vjerovnici društava za osiguranje i društava za reosiguranje stoga ne bi trebali snositi veće gubitke od onih koje bi snosili da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u trenutku donošenja odluke o sanaciji. Načelo „nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj” odražava temeljno pravo na vlasništvo zaštićeno člankom 17. Povelje. To bi pravo trebalo zaštititi u administrativnom postupku sanacije tako da se osigura da nijedan pogođeni dioničar, ugovaratelj osiguranja, korisnik osiguranja, podnositelj odštetnog zahtjeva ili drugi vjerovnik ne bude doveden u nepovoljniji položaj nego u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Vrednovanje postupanja prema ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i oštećenim osobama u takvom slučaju trebalo bi uključivati sva plaćanja koja bi ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja i oštećene osobe primili iz sustava jamstva u osiguranju, ako je primjenjivo, i od tijela za naknadu štete u skladu s Direktivom 2009/103/EZ. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u sanaciji na privatnog kupca ili prijelazno društvo, preostali dio društva u sanaciji trebalo bi likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Dioničari i vjerovnici koji ostaju

u postupku likvidacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje trebali bi u postupku likvidacije na ime svojih potraživanja imati pravo na isplatu ili naknadu u iznosu koji nije manji od onog koji bi primili da je cijelo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

- (41) Da bi se zaštitila prava dioničara i vjerovnika, među ostalim ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva, potrebno je utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza društva u sanaciji i u pogledu vrednovanja postupanja prema dioničarima i vjerovnicima, među ostalim ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i podnositeljima odštetnih zahtjeva, koje bi se primijenilo da je društvo likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Stoga je potrebno utvrditi da se prije poduzimanja bilo kakve mjere sanacije mora provesti pravedno i realno vrednovanje imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Takvo vrednovanje trebalo bi biti podložno pravu na žalbu. Međutim, zbog prirode mjere sanacije i njezine uske povezanosti s vrednovanjem, takva bi žalba trebala biti moguć samo ako je istodobno usmjerena protiv odluke o sanaciji. Osim toga, potrebno je utvrditi da je nakon primjene instrumenata sanacije potrebno provesti usporedbu između postupanja koje je stvarno primijenjeno prema dioničarima i vjerovnicima, među ostalim ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i podnositeljima odštetnih zahtjeva, i onoga koje bi bilo primijenjeno u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Ta *ex post* usporedba trebala bi se moći pobijati odvojeno od odluke o sanaciji. Dioničari i vjerovnici koji su primili manji iznos od onog koji bi primili u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti trebali bi imati pravo na isplatu razlike.
- (42) Kada se poduzmu mjere sanacije, ugovaratelji osiguranja mogli bi zadržati neke ili sve koristi predviđene njihovim ugovorima i ne bi nužno morali sklopiti novi ugovor o osiguranju. Ako je društvo likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, izmjena ugovora mogla bi podrazumijevati troškove zamjene za ugovaratelje osiguranja. Posebno za ugovore o dugoročnom osiguranju, tržišni uvjeti i obilježja ugovaratelja osiguranja, kao i dodatni troškovi kao što su naknade za brokerske usluge i zatvaranje, mogli bi dovesti do znatnih troškova za ugovaratelje osiguranja koji moraju zamijeniti svoje ugovore. Pri procjeni takvih troškova zamjene u kontekstu načela „nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj” mora se pretpostaviti da se u razumnom roku od datuma mjere sanacije sklapa novi ugovor o osiguranju s usporedivim pokrićem dostupnim na tržištu u odnosu na prevladavajuće tržišne stope.
- (43) Važno je priznati gubitke nakon propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Vrednovanje imovine i obveza društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja propadaju trebalo bi se temeljiti na pravednim, razboritim i realnim pretpostavkama u trenutku primjene instrumenata sanacije. Međutim, pri tom vrednovanju na vrijednost obveza ne bi smjelo utjecati financijsko stanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Vrednovanja u svrhu pružanja informacija za odabir i osmišljavanje mjera sanacije trebala bi biti u skladu s primjenjivim bonitetnim regulatornim okvirom, ali bi se u kontekstu sanacije mogle provesti ciljane izmjene načela na kojima se temelji taj okvir, posebno ako nije ispunjena pretpostavka da će društvo nastaviti poslovati kao društvo koje trajno posluje. Sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti da u iznimno hitnim slučajevima provedu brzo vrednovanje imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i primjenjivati se do provedbe neovisnog vrednovanja. EIOPA bi trebala utvrditi okvir načela koja treba primjenjivati u provođenju takvih vrednovanja, pri čemu bi trebalo omogućiti da sanacijska tijela i neovisni procjenitelji prema potrebi primjenjuju različite posebne metodologije.
- (44) Pri poduzimanju mjera sanacije sanacijska tijela trebala bi uzeti u obzir i slijediti mjere predviđene u planovima sanacije, osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije djelotvornije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije.
- (45) Instrumenti sanacije trebali bi biti osmišljeni i prikladni za širok spektar uglavnom nepredvidivih scenarija, uzimajući u obzir moguće razlike između krize pojedinačnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i šire sistemске krize. Instrumentima sanacije trebalo bi stoga obuhvatiti svaki od tih scenarija, uključujući režim solventnog isteka portfelja osiguranja društva u sanaciji do njegove obustave poslovanja, prodaju poslovanja ili dionica društva u sanaciji, osnivanje prijelaznog društva, odvajanje imovine i obveza društva koje propada od portfelja umanjene vrijednosti odnosno portfelja koji ostvaruju slabe rezultate te otpis ili konverziju instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada.

- (46) U posebnim slučajevima, ako određeni subjekti grupe društvu u sanaciji pružaju usluge koje su ključne za osiguravanje kontinuiteta osigurateljnog pokrivača, sanacijsko tijelo trebalo bi imati ovlast osigurati da se roba i usluge koje pruža takav pružatelj ključne usluge nastave pružati u slučajevima kada se njegov financijski položaj pogorša zbog propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje unutar iste grupe, a upotreba takve ovlasti potrebna je kako bi se očuvao kontinuitet osigurateljnog pokrivača koje pružaju drugi subjekti grupe. Te bi ovlasti mogle uključivati izvršavanje sanacijskih ovlasti i primjenu instrumenata sanacije i na pružatelja ključne usluge.
- (47) Ako su instrumenti sanacije primijenjeni kako bi se portfelj osiguranja prenio na zdrav subjekt, koji može biti kupac iz privatnog sektora ili prijelazno društvo, preostali dio društva trebalo bi likvidirati u primjerenom roku. Duljina tog roka trebala bi se temeljiti na potrebi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada pruža usluge ili potporu kako bi kupac iz privatnog sektora ili prijelazno društvo mogli obavljati aktivnosti ili usluge stečene prijenosom.
- (48) U svakoj državi članici trebalo bi uspostaviti aranžmane financiranja za naknadu štete ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja i podnositeljima odštetnih zahtjeva društava za osiguranje i društava za reosiguranje kojima je izdano odobrenje za rad u toj državi članici. Aranžmani financiranja trebali bi biti dostupni za namirenje potraživanja dioničara i drugih vjerovnika u skladu s načelom „nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj” ako je to potrebno kako bi se izbjeglo oslanjanje na javna sredstva. Ta bi se potraživanja trebala izračunati u skladu s hijerarhijom vjerovnika u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti kako bi se spriječilo da se dioničarima ili drugim vjerovnicima naknada isplati prije nego što se to u cijelosti učini za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja ili podnositelje odštetnih zahtjeva. Iako bi trebalo izbjegavati izravno pokrivanje gubitaka društva za osiguranje, trebalo bi omogućiti upotrebu takvih aranžmana financiranja za financiranje drugih troškova povezanih s upotrebom instrumenata sanacije kao krajnje mjere, onoliko koliko je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije i pod uvjetom da se načela sanacije u potpunosti poštuju. Države članice trebale bi moći odlučiti da bi se aranžmani financiranja mogli upotrijebiti za pokrivanje gubitaka ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili podnositelja odštetnih zahtjeva. U tom bi slučaju društvo koje propada izašlo s tržišta i cijeli portfelj ili dio portfelja ugovora o osiguranju bio bi prenesen u okviru instrumenta prodaje poslovanja ili na prijelazno društvo ili bi se držao u društvu u sanaciji ako je ono u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja. U svakom slučaju potraživanja dioničara trebala bi biti otpisana prije nego što bi se aranžmani financiranja za sanaciju mogli upotrijebiti za pokrivanje gubitaka. Uvažavajući raznolikost na tržištima osiguranja, državama članicama trebalo bi pružiti određenu fleksibilnost u pogledu preciznih aranžmana vanjskog financiranja pod uvjetom da je osigurana dostupnost dostatne likvidnosti za jamčenje naknade u razumnom vremenskom roku. Država članica trebala bi uvesti obvezu doprinosa samo društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja imaju odobrenje za rad u toj državi članici i podružnicama društva iz treće zemlje u Uniji koje imaju poslovni nastan na njezinu državnom području.
- (49) Instrumentom prodaje poslovanja sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti da bez suglasnosti dioničara prodaju društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili dijelove njegova poslovanja jednom kupcu ili više njih. Pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja tijela bi trebala uspostaviti aranžmane za stavljanje na tržište društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili dijela njegova poslovanja u okviru otvorenog, transparentnog i nediskriminirajućeg postupka, istodobno nastojeći postići što je moguće veću prodajnu cijenu. Kada je zbog hitnosti takav postupak nemoguć, tijela bi trebala poduzeti korake za popravljivanje štetnih učinaka na tržišno natjecanje i unutarnje tržište.
- (50) Svi neto prihodi od prijenosa imovine ili obveza društva u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi ići u korist društva koje ostaje u postupku likvidacije. Svi neto prihodi od prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi ići u korist vlasnika tih dionica odnosno drugih vlasničkih instrumenata, pod uvjetom da se ugovarateljima osiguranja i drugim vjerovnicima prvima isplati naknada, u mjeri u kojoj su njihova potraživanja otpisana bez potpune naknade. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i postupka sanacije.
- (51) Informacije o stavljanju na tržište društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada i pregovorima s potencijalnim stjecateljima prije primjene instrumenta prodaje poslovanja mogu biti osjetljive i predstavljati rizik za povjerenje u tržište osiguranja. Stoga je važno osigurati da se objavljivanje takvih informacija, koje je propisano

Uredbom (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾, može dogoditi za onoliko dugo koliko je potrebno za planiranje i strukturiranje sanacije društva za osiguranje odnosno dotičnog društva za reosiguranje.

- (52) Prijelazno društvo je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela ili pod kontrolom sanacijskog tijela. Glavna je svrha prijelaznog društva osigurati nastavak pružanja ključnih funkcija za ugovaratelje osiguranja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Prijelaznim društvom stoga bi trebalo upravljati kao održivim subjektom koji trajno posluje te ga vratiti na tržište čim uvjeti to dopuste ili ga likvidirati ako nije održivo.
- (53) Instrumentom odvajanja imovine i obveza trebalo bi omogućiti da tijela prenesu imovinu, prava i obveze društva u sanaciji na odvojeni subjekt radi uklanjanja i likvidacije takve imovine, prava ili obveza ili upravljanja njima. Kako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada pritom ne bi steklo neprimjerenu konkurentsku prednost, instrument odvajanja imovine i obveza, čija je glavna svrha olakšati prijenos portfelja, trebalo bi upotrebljavati samo u kombinaciji s drugim instrumentima.
- (54) Djelotvornim sustavom sanacije trebalo bi osigurati da se društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje saniraju tako da njihova propast ima što manji negativan učinak na ugovaratelje osiguranja, porezne obveznike, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost. Otpisom ili konverzijom trebalo bi osigurati da, čim se upotrijebi sanacijska ovlast, dioničari i vjerovnici društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada prvi podnesu gubitke i snose odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, prije nego što budu pogođeni osigurnine i odštetni zahtjevi od reosiguranja. Instrument otpisa ili konverzije trebao bi stoga dati snažniji poticaj dioničarima i vjerovnicima društava za osiguranje i društava za reosiguranje, a donekle i ugovarateljima osiguranja, da prate stabilnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u normalnim okolnostima.
- (55) Važno je osigurati da sanacijska tijela u različitim okolnostima imaju potrebnu fleksibilnost da društvo u sanaciji podvrgnu režimu solventnog isteka portfelja osiguranja, da prenesu njegovu imovinu, prava i obveze po najboljim uvjetima za ugovaratelje osiguranja ili da raspodijele preostale gubitke. Stoga je primjereno utvrditi da bi sanacijska tijela trebala imati mogućnost primijeniti instrument otpisa ili konverzije i kad je cilj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada sanirati kao društvo u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja i kad se ključne usluge osiguranja prenose, a preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje prestaje s radom i likvidira se. U tom kontekstu može biti opravdano restrukturiranje obveza iz osiguranja kako bi se osigurao nastavak pružanja znatnog dijela osigurateljnog pokrića ako se smatra da je to u najboljem interesu ugovaratelja osiguranja.
- (56) Ako postoji realna mogućnost da se obnovi održivost društva i da ugovaratelji osiguranja ne pretrpe gubitke u postupku sanacije, instrument opisa ili konverzije mogao bi se upotrijebiti kako bi se osigurao nastavak trajnog poslovanja društva u sanaciji. U tom bi slučaju sanacija primjenom otpisa ili konverzije trebala biti popraćena zamjenom rukovodstva, osim ako je zadržavanje rukovodstva primjereno i nužno za ostvarenje ciljeva sanacije.
- (57) Instrument otpisa ili konverzije nije primjereno primjenjivati na potraživanja u mjeri u kojoj su ona osigurana, kolateralizirana ili na neki drugi način zajamčena jer bi takav otpis ili konverzija mogli biti nedjelotvorni ili imati negativan učinak na financijsku stabilnost. Međutim, da bi se osigurala djelotvornost instrumenta otpisa ili konverzije i postizanje njegovih ciljeva, poželjno je da se on može primijeniti na što veći broj neosiguranih obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Bez obzira na to, primjereno je izuzeti određene vrste neosiguranih obveza iz područja primjene instrumenta otpisa ili konverzije. Kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija, instrument otpisa ili konverzije stoga se ne bi trebao primjenjivati na određene obveze prema zaposlenicima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada ni na komercijalna potraživanja koja se odnose na robu i usluge ključne za dnevno funkcioniranje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Kako bi se poštovala mirovinska prava i iznosi mirovina koji se duguju mirovinskim fondovima i njihovim upraviteljima, instrument otpisa ili konverzije ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada ima prema sustavu mirovinskog osiguranja. Kako bi se smanjio rizik od učinka sistemske zaraze, instrument otpisa ili konverzije ne bi se trebao primjenjivati na

⁽⁷⁾ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1).

obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u platnim sustavima s preostalim rokom do dospijecom kraćim od sedam dana i obveze prema društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje, kreditnim institucijama i investicijskim društvima, osim subjekata koji pripadaju istoj grupi, s izvornim rokom dospijeca kraćim od sedam dana.

- (58) Zaštita zajedničkog interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva jedan je od glavnih ciljeva sanacije. Stoga bi instrument otpisa ili konverzije trebalo primjenjivati na osigurnine i odštetne zahtjeve od reosiguranja samo u krajnjoj nuždi i sanacijska tijela trebala bi pažljivo razmotriti posljedice mogućeg otpisa osigurnina koje proizlaze iz ugovora o osiguranju sklopljenih s fizičkim osobama te mikropoduzećima i malim i srednjim poduzećima.
- (59) Sanacijska tijela trebala bi moći isključiti ili djelomično isključiti obveze u određenim okolnostima u kojima obveze nije moguće otpisati ili konvertirati u razumnom vremenskom okviru ako je takvo isključenje strogo potrebno i razmjerno da bi se postigli ciljevi sanacije ili ako bi primjena instrumenta otpisa ili konverzije uzrokovala uništenje vrijednosti zbog kojeg bi gubici koje bi snosili ostali vjerovnici bili veći nego da te obveze nisu bile isključene. Ako se primjenjuju ta izuzeća, može se podići razina otpisa ili konverzije ostalih prihvatljivih obveza kako bi se ta izuzeća uzela u obzir, pod uvjetom da se poštuje načelo „nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj”. Istodobno se od država članica ne bi smjelo zahtijevati da financiraju sanaciju iz svojeg općeg proračuna.
- (60) Pri primjeni instrumenta otpisa ili konverzije na ugovore o osiguranju sanacijska tijela trebala bi uzeti u obzir da su obvezne minimalne razine pokrića u skladu s primjenjivim pravom ostvarene nakon restrukturiranja ugovora. To ne bi trebalo spriječiti sanacijsko tijelo da primijeni instrument otpisa ili konverzije na osigurnine nastale prije datuma mjere sanacije.
- (61) Sanacijska tijela trebala bi u pravilu primijeniti instrument otpisa ili konverzije poštujući jednako postupanje prema vjerovnicima i zakonski isplatan red potraživanja na temelju primjenjivog stečajnog prava. Gubitci bi se stoga prvo trebali pokriti instrumentima regulatornog kapitala i trebali bi se raspodijeliti dioničarima poništenjem ili prijenosom dionica ili njihovim značajnim razvodnjavanjem. Ako to nije dovoljno, podređeni dug trebalo bi konvertirati ili otpisati. Nadređene obveze trebale bi se konvertirati ili otpisati samo ako je podređeni dug potpuno konvertiran ili otpisan. Oспорavanje smanjenja glavnice instrumenta ili obveze ili njezine konverzije koje proizlazi iz izvršenja ovlasti otpisa ili konverzije trebalo bi biti moguće samo na temelju prava države članice sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije.
- (62) Izuzeće obveza, među ostalim za platne sustave i sustave namire, zaposlenike i trgovačke vjerovnike, te povlašteno rangiranje trebali bi se primjenjivati jednako u trećim zemljama i u Uniji. Kako bi se omogućio otpis ili konverzija obveza u trećim zemljama, potrebno je predvidjeti da se ugovornim odredbama na koje se primjenjuje pravo trećih zemalja prizna ta mogućnost. Takve ugovorne odredbe ne bi trebalo zahtijevati za obveze izuzete od primjene instrumenta otpisa ili konverzije ili ako se pravom treće zemlje ili obvezujućim sporazumom sklopljenim s trećom zemljom sanacijskom tijelu dotične države članice omogućuje da primijeni instrument otpisa ili konverzije.
- (63) Dioničari i vjerovnici trebali bi u potrebnoj mjeri doprinijeti mehanizmu raspodjele gubitaka društva koje propada. Države članice trebale bi stoga osigurati da se instrumentima kapitala kategorije 1, kategorije 2 i kategorije 3 potpuno pokriju gubitci u trenutku neodrživosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje izdavatelja. U skladu s tim, trebalo bi zahtijevati da u trenutku neodrživosti, a prije poduzimanja bilo kakve mjere sanacije, sanacijska tijela potpuno otpišu te instrumente ili ih konvertiraju, ako je to primjenjivo, u instrumente kategorije 1. U tu svrhu trenutkom neodrživosti trebao bi se smatrati trenutak u kojem dotično sanacijsko tijelo utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje zadovoljava uvjete za sanaciju ili trenutak u kojem dotično sanacijsko tijelo zaključi da bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje prestalo biti održivo kad se ti instrumenti kapitala ne bi otpisali ili konvertirali. Ti bi zahtjevi trebali biti priznati u uvjetima koje se primjenjuju na instrumenti i u prospektu ili dokumentima ponude objavljenima ili dostavljenima u vezi s instrumentima.
- (64) Kako bi se osigurala djelotvorna provedba sanacije, sanacijska tijela trebala bi imati sve potrebne pravne ovlasti koje se, u različitim kombinacijama, mogu izvršavati pri primjeni instrumenata sanacije. Te bi pravne ovlasti trebale uključivati ovlast prijenosa dionica, imovine, prava i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje

koje propada na drugi subjekt, uključujući drugo društvo ili prijelazno društvo, ovlast otpisa ili poništenja dionica, otpisa ili konverzije obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada, ovlast zamjene uprave i ovlast izricanja privremenog moratorija na isplatu potraživanja. Potrebne su dodatne ovlasti, uključujući ovlast zahtijevanja nastavka pružanja osnovnih usluga od drugih dijelova grupe.

- (65) Nije potrebno propisati točan način na koji sanacijska tijela trebaju intervenirati u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje koje propada. Sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost izbora između preuzimanja kontrole izravnom intervencijom u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili putem izvršnog naloga. Trebala bi odlučiti u skladu s okolnostima slučaja.
- (66) Potrebno je utvrditi postupovne zahtjeve kako bi se osiguralo primjereno obavješćivanje o mjerama sanacije i njihovo objavljivanje. Međutim, informacije koje su dostupne sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije mogu biti osjetljive i stoga bi do objave odluke o sanaciji trebale podlijevati djelotvornom režimu povjerljivosti. Za svaku informaciju koja se pruži u vezi s odlukom prije nego što je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju zadovoljeni, o upotrebi određenog instrumenta ili o bilo kojoj mjeri tijekom postupka, mora se pretpostaviti da ima učinak na javne i privatne interese koji su mjerom obuhvaćeni. Stoga je potrebno osigurati da postoje primjereni mehanizmi za čuvanje povjerljivosti takvih informacija, među ostalim kad je riječ o sadržaju i detaljima planova oporavka i sanacije te rezultatima bilo koje procjene provedene u tom kontekstu.
- (67) Ne bi trebalo sprečavati razmjenu informacija između sanacijskih tijela i poreznih tijela. Takve razmjene trebale bi biti u skladu s nacionalnim pravom i, ako informacije potječu iz druge države članice, trebale bi se razmjenjivati samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela koje ih je podijelilo.
- (68) Sanacijska tijela trebala bi imati dodatne ovlasti kako bi osigurala djelotvoran prijenos dionica ili dužničkih instrumenata te imovine, prava i obveza na kupca koji je treća osoba ili prijelazno društvo. Osobito, kako bi se omogućio prijenos osigurnina ili odštetnih zahtjeva od reosiguranja bez utjecanja na ukupni profil rizičnosti povezanog portfelja i povezanih tehničkih pričuva i potrebnog kapitala, trebalo bi očuvati ekonomske koristi ugovora o reosiguranju. Sanacijska tijela stoga bi trebala imati mogućnost prenijeti osigurnine ili odštetne zahtjeve od reosiguranja zajedno s pripadajućim pravima iz reosiguranja. U okviru toga trebala bi imati ovlast ukidanja prava trećih strana iz prenesenih instrumenata ili imovine, ovlast izvršenja ugovora i ovlast osiguravanja nastavka primjene aranžmana na primatelje prenesene imovine i dionica. Osim toga, pravo bilo koje strane da otkáže ugovor s društvom u sanaciji ili subjektom grupe kojoj pripada iz drugih razloga osim sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada ne bi se smjelo dovesti u pitanje. Isto tako, sanacijska tijela trebala bi imati dodatnu ovlast da od preostalog dijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje se likvidira u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti zatraži pružanje usluga koje su nužne da bi se omogućilo poslovanje društva na koje je prenesena imovina ili dionice primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva.
- (69) U skladu s člankom 47. Povelje, svatko čija su prava i slobode koji su zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom. Odluke koje donose sanacijska tijela trebale bi stoga biti podložne pravu na žalbu.
- (70) Za mjere za upravljanje krizom koje poduzimaju nacionalna sanacijska tijela mogu biti potrebne složene ekonomske procjene i široko diskrecijsko pravo. Sanacijska tijela imaju posebna stručna znanja potrebna za provedbu takvih procjena i utvrđivanje primjerene upotrebe diskrecijskog prava. Stoga je važno osigurati da nacionalni sudovi upotrebljavaju složene ekonomske procjene koje u tom kontekstu provedu sanacijska tijela kao osnovu pri preispitivanju dotičnih mjera za upravljanje krizom. Međutim, složena narav tih procjena ne bi trebala spriječiti nacionalne sudove da ispitaju jesu li dokazi na koje se sanacijsko tijelo oslanja činjenično točni, pouzdani i dosljedni, sadržavaju li sve relevantne informacije koje bi se trebale uzeti u obzir kako bi se procijenila složena situacija i opravdavaju li zaključke koji se iz njih donose.
- (71) Kako bi se obuhvatile hitne situacije, potrebno je predvidjeti da podnošenje žalbe ne uzrokuje automatsku suspenziju učinaka pobijane odluke te da je odluka sanacijskog tijela odmah izvršiva pod pretpostavkom da bi suspenzija bila suprotna javnom interesu.

- (72) Potrebno je zaštititi treće strane koje su u dobroj vjeri stekle imovinu, prava i obveze društva u sanaciji izvršavanjem sanacijskih ovlasti tijela. Jednako je tako potrebno i osigurati stabilnost financijskih tržišta. Pravo na žalbu protiv odluke o sanaciji stoga ne bi smjelo utjecati na naknadne administrativne akte ili transakcije koji se temelje na poništenoj odluci. U takvim slučajevima, pravni lijekovi protiv protupravnih odluka trebali bi biti ograničeni na dodjelu naknade za štetu koju su pretrpjele pogođene osobe.
- (73) Zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u dotičnoj državi članici i Uniji hitno može biti potrebno poduzimanje mjera za upravljanje krizom. Stoga bi svaki postupak u okviru nacionalnog prava povezan sa zahtjevom za *ex ante* suglasnost suda za mjeru upravljanja krizom i razmatranje tog zahtjeva od strane suda trebali biti žurni. Države članice trebale bi osigurati da dotično tijelo može donijeti odluku čim dobije suglasnost suda. Ta mogućnost ne bi smjela utjecati na pravo zainteresiranih strana da sudu podnesu zahtjev za poništenje odluke. Međutim, takva bi mogućnost trebala postojati samo u ograničenom razdoblju nakon što je sanacijsko tijelo poduzelo mjeru za upravljanje krizom kako se ne bi neprimjereno odgodila primjena odluke o sanaciji.
- (74) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija i izbjegli sukobi nadležnosti, redovni postupak u slučaju nesolventnosti za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje propada ne bi se trebao pokrenuti odnosno nastaviti dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Stoga je potrebno utvrditi da se određene ugovorne obveze mogu suspendirati na ograničeno razdoblje kako bi se sanacijskim tijelima omogućila primjena instrumenata sanacije. Međutim, ta se mogućnost ne bi trebala primjenjivati na obveze u odnosu na sustave koje je država članica odredila u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁸⁾, uključujući središnje druge ugovorne strane. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem poremećaja u slučaju nesolventnosti sudionika u takvom sustavu. Potrebno je osigurati da se te zaštite nastave primjenjivati i u kriznim situacijama te da se održi određena sigurnost za upravitelje platnih sustava i sustava za namiru vrijednosnih papira i druge sudionike na tržištu. Stoga se mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne bi trebala smatrati postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz dotičnih ugovora i dalje izvršavaju.
- (75) Potrebno je osigurati da sanacijska tijela pri prijenosu imovine i obveza na kupca iz privatnog sektora ili prijelazno društvo imaju na raspolaganju odgovarajuće vrijeme za utvrđivanje ugovora koje treba prenijeti. Stoga bi sanacijska tijela trebala moći ograničiti pravo drugih ugovornih strana na zatvaranje, prijevremeno ispunjenje ili otkaz financijskih ugovora na drugi način dok se ne izvrši prijenos. Takva ograničenja trebala bi sanacijskim tijelima omogućiti da dobiju točan uvid u bilancu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada, bez promjena vrijednosti i opsega do kojih bi došlo opsežnim izvršavanjem prava otkaza, te doprinijeti sprečavanju nestabilnosti na tržištu. Međutim, zadiranje u ugovorna prava drugih ugovornih strana trebalo bi svesti na najmanju moguću mjeru. Sva ograničenja prava otkaza koja uvedu sanacijska tijela stoga bi se trebala primjenjivati samo u odnosu na mjere za upravljanje krizom ili događaje izravno povezane s primjenom takvih mjera. Prema tome, trebalo bi zadržati prava na otkaz proizišla iz nekog drugog neispunjavanja obveza, uključujući neplaćanje ili neisplatu iznosa nadoknada.
- (76) Potrebno je očuvati legitimne aranžmane tržišta kapitala u slučaju kad se prenosi dio, ali ne i sva imovina, prava i obveze društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Stoga je primjereno utvrditi zaštitne mjere kako bi se spriječilo razdvajanje povezanih obveza ili povezanih prava i ugovora, uključujući ugovore s istom drugom ugovornom stranom obuhvaćene sporazumima o osiguranju, ugovorima o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumima o prijebu, sporazumima o konačnom netiranju i strukturiranim financijskim sporazumima. Ako se primjenjuju takve zaštitne mjere, sanacijska tijela trebala bi biti obvezna prenijeti sve povezane ugovore u okviru zaštićenog aranžmana ili ih sve ostaviti u preostalom dijelu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje propada. Tim zaštitnim mjerama trebalo bi osigurati da se ne utječe na tretman regulatornog kapitala u pogledu izloženosti na koje se primjenjuje sporazum o netiranju za potrebe Direktive 2009/138/EZ.

⁽⁸⁾ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).

- (77) Kako bi se osigurala financijska stabilnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, potrebno je uvesti moratorij na prava otkupa ugovaratelja osiguranja. Takav moratorij, i financijska stabilnost dotičnog društva koja iz njega proizlazi, sanacijskim tijelima trebali bi osigurati dovoljno vremena da provedu vrednovanje društva i ocijene koje bi instrumente sanacije trebalo primijeniti. Takvim moratorijem trebalo bi se isto tako osigurati jednako postupanje prema ugovarateljima osiguranja i izbjeći mogući negativni financijski učinci na ugovaratelje osiguranja koji ne bi među prvima otkupili policu. Budući da je jedan od ciljeva sanacije nastavak osigurateljnog pokriva, ugovaratelji osiguranja trebali bi nastaviti izvršavati sva obvezna plaćanja na temelju dotičnih ugovora o osiguranju ili reosiguranju, među ostalim i u slučaju renti.
- (78) Osiguravanjem istih instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti za sva sanacijska tijela olakšava se usklađeno djelovanje u slučaju propasti prekogranične grupe. Međutim, potrebne su dodatne mjere kako bi se potaknula suradnja i spriječili fragmentirani nacionalni odgovori. Stoga bi se u slučaju sanacije subjekata grupe sanacijska tijela trebala međusobno savjetovati i surađivati u sanacijskim kolegijima kako bi postigla dogovor o programu sanacije grupe. Kako bi se osigurao forum za raspravu i postizanje takvog dogovora, sanacijski kolegiji trebali bi se osnivati na temeljima postojećih kolegija nadzornika uključivanjem sanacijskih tijela, nadležnih ministarstava, EIOPA-e i, prema potrebi, tijela odgovornih za sustave jamstva u osiguranju. Sanacijski kolegiji ne bi trebali biti tijela za donošenje odluka, već platforma koja nacionalnim tijelima olakšava donošenje odluka, a dotična nacionalna tijela trebala bi biti odgovorna za donošenje zajedničkih odluka.
- (79) S obzirom na regulatorne promjene kao odgovor na globalnu financijsku krizu, iskustvo stečeno nakon te krize i primjenu ove Direktive, Komisija bi, nakon savjetovanja s EIOPA-om, trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni primjerenosti minimalnih zajedničkih standarda za sustave jamstva u osiguranju unutar Unije. U tom bi izvješću trebalo barem: ocijeniti trenutno stanje sustava jamstva u osiguranju u državama članicama (razina pokriva, vrste pokrivenog osiguranja, pokretači djelovanja); razmotriti opcije politike, uključujući različite opcije kao što je upotreba sustava jamstva u osiguranju za nastavak ili unovčenje polica osiguranja, uzimajući pritom u obzir razlike u proizvodima osiguranja u različitim državama članicama; procijeniti potrebu za uvođenjem i, prema potrebi, opisati potrebne korake za uvođenje minimalne osnovne vrijednosti za sustave jamstva u osiguranju u cijeloj Uniji. Izvješće bi trebalo biti popraćeno zakonodavnim prijedlogom ako je to primjereno.
- (80) Pri sanaciji prekograničnih grupa trebala bi se postići ravnoteža između potrebe za postupcima kojima se uzima u obzir hitnost situacije i omogućuju učinkovita, pravedna i pravodobna rješenja za cijelu grupu, s jedne strane, i potrebe da se zaštite ugovaratelji osiguranja, realno gospodarstvo i financijska stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa posluje, s druge strane. Stoga bi različita sanacijska tijela trebala razmjenjivati mišljenja u sanacijskom kolegiju, a sve mjere sanacije koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu trebale bi se pripremiti i raspraviti među različitim sanacijskim tijelima u kontekstu planova sanacije grupe. Kako bi se olakšalo brzo donošenje zajedničkih odluka kad god je to moguće, sanacijski kolegiji trebali bi uzeti u obzir i mišljenja sanacijskih tijela svih država članica u kojima grupa posluje.
- (81) Sanacijska tijela za grupu trebala bi uvijek voditi računa o utjecaju mjera sanacije koje poduzimaju na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u državama članicama u kojima grupa posluje. Stoga bi sanacijska tijela države članice u kojoj društvo kći ima sjedište trebala, u krajnjoj nuždi i u valjano opravdanim slučajevima, moći prigovoriti na odluke sanacijskog tijela za grupu ako smatraju da mjere sanacije nisu primjerene, bilo zbog potrebe da se zaštite ugovaratelji osiguranja, realno gospodarstvo i financijska stabilnost u toj državi članici ili zbog obveza kojima podliježu usporediva društva u toj državi članici.
- (82) Programi sanacije grupe trebali bi olakšati koordiniranu sanaciju, koja će vjerojatnije dati najbolje rezultate za sva društva grupe. Sanacijska tijela za grupu trebala bi stoga predložiti programe sanacije grupe i podnijeti ih sanacijskom kolegiju. Ako se sanacijska tijela ne slažu s programom sanacije grupe ili odluče poduzeti nezavisnu mjeru sanacije, trebala bi sanacijskom tijelu za grupu i ostalim sanacijskim tijelima obuhvaćenima programom

sanacije grupe objasniti razloge svojeg neslaganja i pripočiti im te razloge, zajedno s pojedinostima nezavisne mjere sanacije koju namjeravaju poduzeti. Svako nacionalno tijelo koje odluči odstupiti od programa sanacije grupe trebalo bi primjereno razmotriti mogući učinak takvog odstupanja na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u državama članicama u kojima se nalaze ostala sanacijska tijela te moguće učinke na ostale dijelove grupe.

- (83) Kako bi se osiguralo koordinirano djelovanje na razini grupe, sanacijska tijela trebalo bi pozvati da, u okviru programa sanacije grupe, na subjekte iz iste grupe koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju primjenjuju isti instrument. Sanacijska tijela za grupu trebala bi stoga imati ovlast za primjenu instrumenta prijelaznog društva na razini grupe radi stabilizacije grupe u cjelini i za prijenos vlasništva nad društvima kćerima na prijelazno društvo radi prodaje tih društava kćeri, u paketu ili pojedinačno, kad tržišni uvjeti budu za to primjereni. Osim toga, sanacijsko tijelo za grupu trebalo bi imati ovlast primjene instrumenta otpisa ili konverzije na razini matičnog društva.
- (84) Za djelotvornu sanaciju društava i grupa za osiguranje i reosiguranje koji posluju na međunarodnoj razini potrebna je suradnja između sanacijskih tijela država članica i trećih zemalja. U tu bi svrhu, kad dotična situacija to opravdava, EIOPA trebala biti ovlaštena za izradu i sklapanje neobvezujućih okvirnih sporazuma o suradnji s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Zbog istog bi razloga nacionalnim tijelima trebalo dopustiti sklapanje bilateralnih sporazuma s tijelima trećih zemalja u skladu s EIOPA-inim okvirnim sporazumima o suradnji. Izradom takvih bilateralnih sporazuma trebalo bi se osigurati djelotvorno planiranje, donošenje odluka i koordinacija u odnosu na takva društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja posluju na međunarodnoj razini. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti, takvi bilateralni sporazumi trebali bi biti recipročni, pri čemu bi sanacijska tijela međusobno priznavala i izvršavala postupke drugog sanacijskog tijela, osim ako se primjenjuje iznimka koja omogućuje odbijanje priznavanja sanacijskog postupka treće zemlje.
- (85) Suradnjom među sanacijskim tijelima trebalo bi obuhvatiti i društva kćeri grupa iz Unije ili treće zemlje i podružnice društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz Unije ili treće zemlje. Društva kćeri grupa iz treće zemlje su društva s poslovnim nastanom u Uniji te stoga u cijelosti podliježu pravu Unije, uključujući primjenu instrumente sanacije. Međutim, potrebno je da države članice zadrže pravo djelovanja u pogledu podružnica društava za osiguranje i društava za reosiguranje sa sjedištem u trećim zemljama ako bi priznavanje i primjena sanacijskog postupka treće zemlje u odnosu na podružnicu ugrozili realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u Uniji ili ako postupanje prema ugovarateljima osiguranja u Uniji ne bi bilo jednako kao prema ugovarateljima osiguranja u trećoj zemlji. U tim okolnostima države članice trebale bi imati pravo odbiti priznavanje sanacijskog postupka treće zemlje, nakon savjetovanja sa svojim sanacijskim tijelima.
- (86) Provedbom ove Direktive ne bi se trebalo spriječiti usporedno postojanje nacionalnih sustava jamstva u osiguranju i okvira za oporavak i sanaciju, bez obzira na izvor financiranja nacionalnih sustava jamstva u osiguranju. Primjenom instrumenata i ovlasti sanacije na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne bi se trebalo spriječiti naknade za ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja i druge podnositelje odštetnih zahtjeva dobivene putem tih nacionalnih sustava jamstva u osiguranju.
- (87) EIOPA bi trebala promicati konvergenciju praksi sanacijskih tijela putem smjernica koje se izdaju u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Posebice, EIOPA bi trebala utvrditi sve od sljedećeg: (a) dodatne pojedinosti o kriterijima koji se odnose na primjenu pojednostavnjenih obveza za određena društva; (b) niz scenarija za preventivne planove oporavka i minimalni popis kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja; (c) kriterije za utvrđivanje ključnih funkcija; (d) dodatna pitanja i kriterije za procjenu mogućnosti sanacije; (e) pojedinosti o mjerama za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije i okolnosti u kojima se može primijeniti svaka mjera; i (f) način pružanja informacija u sažetom ili zbirnom obliku za potrebe zahtjeva povjerljivosti.

- (88) Tehnički standardi u području financijskih usluga trebali bi olakšati dosljedno usklađivanje i odgovarajuću zaštitu ugovaratelja osiguranja, ulagatelja i potrošača u Uniji. Budući da je EIOPA visokospecijalizirano stručno tijelo, bilo bi učinkovito i primjereno da joj se dodijeli zadaća izrade nacrtu regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji ne uključuju odluke o politikama, koje će ona dostaviti Komisiji.
- (89) Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala delegiranim aktima na temelju članka 290. UFEU-a donijeti nacrt regulatornih tehničkih standarda koje je izradila EIOPA u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi utvrđenja sljedećeg: (a) kriterija na temelju kojih društvo mora preventivno planirati oporavak, metode koje treba koristiti pri određivanju tržišnih udjela za potrebe planiranja oporavka i informacije koje trebaju sadržavati preventivni planovi oporavka; (b) sadržaja planova sanacije i sadržaja planova sanacije grupe; (c) različitih elemenata vrednovanja, uključujući okolnosti u kojima se osoba smatra neovisnom za potrebe provedbe vrednovanja, metodologiju za procjenu vrijednosti imovine i obveza u kontekstu sanacije, odvajanje različitih vrednovanja, metodologiju izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja, metodologije i načela o vrednovanju obveza koje proizlaze iz izvedenica i metodologiju za vrednovanje razlike u postupanju; (d) sadržaja ugovornih odredbi koje treba uključiti u financijske ugovore na koje se primjenjuje pravo treće zemlje; (e) operativnog funkcioniranja sanacijskih kolegija. Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala provedbenim aktima na temelju članka 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010 donijeti nacrt provedbenih tehničkih standarda koje je izradila EIOPA radi utvrđenja postupaka, sadržaja i minimalnog skupa standardnih obrazaca i predložaka za dostavu informacija za potrebe planova sanacije te suradnja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.
- (90) Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾, Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾ i Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹¹⁾ sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i vjerovnika društava koja su obuhvaćena područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati ta bi pravila mogla ometati sanacijska tijela pri djelotvornoj provedbi mjera sanacije i primjeni instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. Odstupanja na temelju Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹²⁾ i Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹³⁾ trebalo bi stoga proširiti na mjere koje se poduzimaju u kontekstu sanacije društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Kako bi se dioničarima zajamčila najviša moguća razina pravne sigurnosti, takva odstupanja trebala bi biti jasno utvrđena i ograničena te bi se njima trebalo koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije.
- (91) Kako bi se osigurala odgovarajuća razmjena informacija i pristup svim dotičnim tijelima, potrebno je osigurati da su sanacijska tijela zastupljena u svim relevantnim forumima i da EIOPA raspolaže stručnim znanjem koje je potrebno za obavljanje zadaća povezanih s oporavkom i sanacijom društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Stoga bi Uredbu (EU) br. 1094/2010 trebalo izmijeniti kako bi se sanacijska tijela imenovala nadležnim tijelima kako su navedena u toj uredbi. To izjednačavanje sanacijskih tijela s nadležnim tijelima u skladu je s funkcijama dodijeljenima EIOPA-i na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 1094/2010 u pogledu doprinosa i aktivnog sudjelovanja u izradi i koordinaciji planova oporavka i sanacije.
- (92) Potrebno je osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje, oni koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje te njihovo upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo ispunjavaju svoje obveze u vezi sa sanacijom tih društava. Isto je tako potrebno osigurati da se prema tim društvima, onima koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje te njihovu upravnom, upravljačkom odnosno nadzornom tijelu postupa na sličan način u cijeloj Uniji. Stoga bi trebalo zahtijevati da države članice propišu administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su

⁽⁹⁾ Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društva (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).

⁽¹²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 i direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

djelotvorne, proporcionalne i odvrćuće. Takve administrativne sankcije ili druge administrativne mjere trebale bi zadovoljavati određene bitne zahtjeve s obzirom na osobe kojima su upućene, kriterije koje treba uzeti u obzir kad se primjenjuje administrativna sankcija ili druga administrativna mjera, objavljivanje administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera, ključne ovlasti za sankcioniranje i razinu administrativnih novčanih kazni. Podložno strogoj obvezi čuvanja poslovne tajne, EIOPA bi trebala voditi središnju bazu podataka o svim administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama te o žalbama o kojima su je obavijestila nadzorna tijela i sanacijska tijela.

- (93) Ne bi trebalo zahtijevati da države članice utvrde pravila o administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu. Međutim, zadržavanje kaznenih sankcija za kršenja ove Direktive umjesto administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera ne bi smjelo smanjiti ili na drugi način utjecati na sposobnost sanacijskih tijela i nadzornih tijela da surađuju te pravodobno pristupaju informacijama i razmjenjuju informacije sa sanacijskim tijelima i nadzornim tijelima u drugim državama članicama, među ostalim i nakon što je dotično kršenje već upućeno nadležnim pravosudnim tijelima radi kaznenog progona.
- (94) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest usklađivanje pravila i postupaka sanacije društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinaka propasti bilo kojeg društva u cijeloj Uniji on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (95) Pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera u skladu s ovom Direktivom nadzorna tijela i sanacijska tijela trebala bi uvijek uzeti u obzir učinak svojih odluka i mjera na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u drugim državama članicama te razmotriti značaj svih društava kćeri i prekograničnih aktivnosti za ugovaratelje osiguranja, financijski sektor i gospodarstvo države članice u kojoj takvo društvo kći ima poslovni nastan odnosno u kojoj se obavljaju aktivnosti, čak i kad su dotično društvo kći odnosno aktivnosti manje važni za grupu.
- (96) Do pet godina nakon stupanja na snagu ove Direktive Komisija bi, na temelju stečenog iskustva i nakon savjetovanja s EIOPA-om, trebala provesti evaluaciju i detaljnije izvijestiti Europski parlament i Vijeće usredotočivši se pritom na odabrane aspekte primjene ove Direktive,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PREDMET I PODRUČJE PRIMJENE, DEFINICIJE I IMENOVANJE SANACIJSKIH TIJELA

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila i postupci koji se odnose na oporavak i sanaciju sljedećih subjekata:
 - (a) društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja imaju poslovni nastan u Uniji i obuhvaćena su područjem primjene članka 2. Direktive 2009/138/EZ;
 - (b) matičnih društava za osiguranje i matičnih društava za reosiguranje s poslovnim nastanom u Uniji;
 - (c) osigurateljnih holdinga i mješovitih financijskih holdinga s poslovnim nastanom u Uniji;
 - (d) matičnih osigurateljnih holdinga u državi članici i matičnih mješovitih financijskih holdinga u državi članici;
 - (e) matičnih osigurateljnih holdinga iz Unije i matičnih mješovitih financijskih holdinga iz Unije;
 - (f) podružnica društava za osiguranje i društava za reosiguranje s poslovnim nastanom u trećoj zemlji koje ispunjavaju uvjete iz članaka od 75. do 80.

Ovom se Direktivom ujedno utvrđuju pravila i postupci koji se odnose na pružatelje ključnih usluga ako relevantno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje krene u sa sanaciju.

Pri utvrđivanju i primjeni zahtjeva propisanih ovom Direktivom i pri primjeni različitih instrumenata koji su im na raspolaganju u odnosu na subjekt naveden u prvom ili drugom podstavku sanacijska tijela i nadzorna tijela uzimaju u obzir prirodu poslovanja tog subjekta, njegovu dioničarsku strukturu, pravni oblik, profil rizičnosti, veličinu, pravni status i povezanost s drugim institucijama ili financijskim sustavom općenito te opseg i složenost aktivnosti subjekta.

2. Države članice mogu donijeti ili zadržati stroža pravila ili dodatna pravila u odnosu na pravila utvrđena u ovoj Direktivi i u delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Direktive pod uvjetom da ta pravila imaju opću primjenu i nisu u suprotnosti s ovom Direktivom i s delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju nje.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „sanacija” znači primjena instrumenta sanacije ili instrumenta iz članka 26. stavka 7. kako bi se postigao jedan ili više ciljeva sanacije iz članka 18. stavka 2.;
2. „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ;
3. „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje kako je definirano u članku 13. točki 4. Direktive 2009/138/EZ;
4. „osigurateljni holding” znači osigurateljni holding kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (f) Direktive 2009/138/EZ;
5. „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding kako je definiran u članku 2. točki 15. Direktive 2002/87/EZ;
6. „matični osigurateljni holding u državi članici” znači osigurateljni holding koji ima poslovni nastan u državi članici i koji nije društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u istoj državi članici;
7. „matični osigurateljni holding u Uniji” znači matični osigurateljni holding u državi članici koji nije društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, drugog osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u bilo kojoj državi članici;
8. „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači mješoviti financijski holding koji ima poslovni nastan u državi članici i koji nije sam društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u toj istoj državi članici;
9. „matični mješoviti financijski holding u Uniji” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici koji nije društvo kći društva koje je dobilo odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici ili drugog osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je osnovan u bilo kojoj državi članici;
10. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 212. stavku 1. točki (c) Direktive 2009/138/EZ;
11. „ciljevi sanacije” znači ciljevi sanacije iz članka 18. stavka 2.;
12. „sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je imenovala država članica u skladu s člankom 3.;
13. „nadzorno tijelo” znači nadzorno tijelo kako je definirano u članku 13. točki 10. Direktive 2009/138/EZ;
14. „instrument sanacije” znači instrument sanacije iz članka 26. stavka 3.;
15. „sanacijska ovlast” znači ovlast iz članaka od 42. do 54.;

16. „nadležna ministarstva” znači ministarstva financija ili druga ministarstva država članica koja su odgovorna za ekonomske, financijske i proračunske odluke na nacionalnoj razini u skladu s nacionalnim nadležnostima i koja su imenovana u skladu s člankom 3. stavkom 7.;
17. „više rukovodstvo” znači osoba ili osobe koje stvarno vode društvo i koje su zadužene za svakodnevno upravljanje društvom i za to odgovaraju upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu;
18. „prekogranična grupa” znači grupa čiji subjekti grupe imaju poslovni nastan u više od jedne države članice;
19. „izvanredna javna financijska potpora” znači državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili bilo koja druga javna financijska potpora na nadnacionalnoj razini koja bi, da je predviđena na nacionalnoj razini, predstavljala državnu potporu koja se dodjeljuje s ciljem očuvanja ili obnove održivosti, likvidnosti ili solventnosti subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ili grupe u čijem je sastavu takav subjekt;
20. „subjekt grupe” znači pravna osoba koja je dio grupe;
21. „nadzornik grupe” znači nadzornik grupe kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (d) Direktive 2009/138/EZ;
22. „preventivni plan oporavka” znači preventivni plan oporavka koji se izrađuje i održava u skladu s člankom 5.;
23. „preventivni plan oporavka grupe” znači preventivni plan oporavka grupe koji se izrađuje i održava u skladu s člankom 7.;
24. „značajne prekogranične aktivnosti” znači značajne prekogranične aktivnosti kako su definirane u članku 152.aa stavku 1. Direktive 2009/138/EZ;
25. „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili poslovi koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavlja za treće strane i koji se ne mogu zamijeniti u razumnom roku ili uz razumne troškove, a nemogućnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje da obavlja te aktivnosti, usluge ili poslove vjerojatno bi imala znatan utjecaj na financijski sustav ili realno gospodarstvo u jednoj ili više država članica, što osobito uključuje utjecaj koji proizlazi iz učinka na socijalnu dobrobit velikog broja ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili oštećenih osoba ili iz nastanka sistemskog poremećaja ili gubitka općeg povjerenja u pružanje usluga osiguranja;
26. „temeljne linije poslovanja” znači linije poslovanja i pripadajuće usluge koje predstavljaju bitne izvore prihoda, dobiti ili vrijednosti franšize društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili grupe čiji je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje sastavni dio;
27. „aranžman financiranja” znači aranžman koji je uspostavila država članica u skladu s člankom 81. kako bi osigurala da sanacijsko tijelo djelotvorno primjenjuje instrumente sanacije i djelotvorno izvršava sanacijske ovlasti;
28. „vlastita sredstva” znači vlastita sredstva kako su navedena u članku 87. Direktive 2009/138/EZ;
29. „mjera sanacije” znači odluka o pokretanju sanacije bilo kojeg subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) na temelju članka 19. ili 20., primjena instrumenta sanacije ili izvršavanje jedne ili više sanacijskih ovlasti;
30. „plan sanacije” znači plan sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje izrađen u skladu s člankom 9.;
31. „sanacija grupe” znači jedno od sljedećeg:
 - (a) poduzimanje mjere sanacije na razini matičnog društva ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje podliježe nadzoru grupe; ili
 - (b) koordinacija primjene instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti od strane sanacijskih tijela u odnosu na subjekte grupe;
32. „plan sanacije grupe” znači plan sanacije grupe izrađen u skladu s člancima 10. i 11.;

33. „sanacijsko tijelo za grupu” znači sanacijsko tijelo u državi članici u kojoj se nalazi nadzornik grupe;
34. „program sanacije grupe” znači plan koji je izrađen u svrhu sanacije grupe u skladu s člankom 73.;
35. „sanacijski kolegij” znači kolegij osnovan u skladu s člankom 70.;
36. „europski sanacijski kolegij” znači kolegij osnovan u skladu s člankom 71.;
37. „mješoviti osigurateljni holding” znači mješoviti osigurateljni holding kako je definiran u članku 212. stavku 1. točki (g) Direktive 2009/138/EZ;
38. „redovni postupak u slučaju nesolventnosti” znači svi postupci u slučaju nesolventnosti koji dovode do djelomične ili potpune prodaje dužnika i imenovanja likvidatora ili upravitelja te koji se prema nacionalnom pravu uobičajeno primjenjuju na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, bilo da se primjenjuju samo na ta društva ili se općenito primjenjuju na svaku fizičku ili pravnu osobu;
39. „dužnički instrumenti” znači obveznice i drugi oblici prenosivog duga, instrumenti kojima se stvara ili priznaje dug i instrumenti koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata;
40. „osigurina” znači osigurina kako je definirana u članku 268. stavku 1. točki (g) Direktive 2009/138/EZ;
41. „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 13. točki 15. Direktive 2009/138/EZ;
42. „okvir Unije za državne potpore” znači okvir utvrđen člancima 107., 108. i 109. UFEU-a te uredbama i svim aktima Unije, uključujući smjernice, komunikacije i obavijesti, izrađenima ili donesenima na temelju članka 108. stavka 4. ili članka 109. UFEU-a;
43. „likvidacija” znači unovčenja imovine subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e);
44. „instrument odvajanja imovine i obveza” znači mehanizam za izvršavanje prijenos imovine, prava ili obveza društva u sanaciji od strane sanacijskog tijela na subjekt za upravljanje imovinom i obvezama u skladu s člankom 30.;
45. „subjekt za upravljanje imovinom i obvezama” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve iz članka 30. stavka 2.;
46. „instrument otpisa ili konverzije” znači mehanizam za izvršavanje ovlasti otpisa ili konverzije od strane sanacijskog tijela u odnosu na obveze društva u sanaciji u skladu s člankom 35.;
47. „instrument prodaje poslovanja” znači mehanizam za provedbu prijenosa, od strane sanacijskog tijela, dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, na kupca koji nije prijelazno društvo, u skladu s člankom 31.;
48. „prijelazno društvo” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 32. stavku 2.;
49. „instrument prijelaznog društva” znači mehanizam za prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji ili imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, na prijelazno društvo u skladu s člankom 32.;
50. „instrument solventnog isteka portfelja osiguranja” znači mehanizam kojim se društvu u sanaciji zabranjuje sklapanje novih ugovora o osiguranju ili reosiguranju i kojim se njegove aktivnosti ograničavaju isključivo na upravljanje postojećim portfeljem do prestanka njegovih aktivnosti i likvidacije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 27.;
51. „vlasnički instrumenti” znači dionice, drugi instrumenti koji daju pravo na vlasništvo, instrumenti koji se mogu konvertirati u dionice ili koji daju pravo stjecanja dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te instrumenti koji predstavljaju pravo na dionice ili druge vlasničke instrumente;

52. „dioničar” znači imatelj vlasničkih instrumenata;
53. „ovlasti za prijenos” znači ovlasti definirane u članku 42. stavku 1. točki (e) ili (f) za prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza ili bilo koje kombinacije tih stavki s društva u sanaciji na primatelja;
54. „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁴⁾;
55. „izvedenica” znači izvedenica kako je definirana u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) br. 648/2012;
56. „ovlasti otpisa ili konverzije” znači ovlasti iz članka 35. stavka 2. i članka 42. stavka 1. točaka od (g) do (k);
57. „osigurana obveza” znači obveza kod koje je pravo vjerovnika na naplatu ili drugi oblik ispunjenja osigurano teretom, zalogom, založnim pravom ili ugovorom o kolateralu, uključujući obveze koje proizlaze iz repo transakcija i drugih ugovora o kolateralu s prijenosom vlasništva;
58. „instrumenti kategorije 1” znači stavke osnovnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 1. Direktive 2009/138/EZ;
59. „instrumenti kategorije 2” znači stavke osnovnih i pomoćnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 2. Direktive 2009/138/EZ;
60. „instrumenti kategorije 3” znači stavke osnovnih i pomoćnih vlastitih sredstava koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 94. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ;
61. „prihvatljive obveze” znači obveze i instrumenti kapitala koji se ne mogu razvrstati u kategoriju 1, kategoriju 2 ili kategoriju 3 instrumenata subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) i koji nisu isključeni iz područja primjene instrumenta otpisa ili konverzije na temelju članka 35. stavaka od 5. do 8.;
62. „sustav jamstva u osiguranju” znači sustav financiran doprinosima društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje ili ugovaratelja osiguranja koji je službeno priznala država članica i kojim se jamči isplata prihvatljivih osigurnina, djelomično ili u cijelosti, prihvatljivim ugovarateljima osiguranja, osiguranicima i korisnicima osiguranja ili kojim se osigurava nastavak polica osiguranja ako društvo za osiguranje nije u mogućnosti ili vjerojatno neće biti u mogućnosti ispuniti svoje obveze koje proizlaze iz ugovora o osiguranju;
63. „relevantni instrumenti kapitala” znači instrumenti kategorije 1, kategorije 2 ili kategorije 3;
64. „stopa konverzije” znači čimbenik koji određuje broj dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u koje će se konvertirati obveza određene kategorije, u odnosu na jedan instrument dotične kategorije ili na određenu jedinicu vrijednosti potraživanja duga;
65. „pogođeni vjerovnik” znači vjerovnik čije je potraživanje povezano s obvezom koja je umanjena ili konvertirana u dionice ili druge vlasničke instrumente izvršavanjem ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s korištenjem instrumenta otpisa ili konverzije;
66. „primatelj” znači subjekt na koji se s društva u sanaciji prenose dionice, drugi vlasnički instrumenti, dužnički instrumenti, imovina, prava ili obveze, ili bilo koja kombinacija tih stavki;
67. „radni dan” znači bilo koji dan osim subote, nedjelje ili državnog praznika u dotičnoj državi članici;
68. „pravo otkaza” znači pravo na otkaz ugovora, pravo na prijevremeno ispunjenje, zatvaranje, prijeboj ili netiranje obveza ili bilo koja slična odredba kojom se suspendira, mijenja ili gasi obveza ugovorne strane ili odredba kojom se sprečava nastanak obveze iz ugovora koja bi inače nastala;
69. „društvo u sanaciji” znači bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) za koji se poduzima mjera sanacije;

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

70. „krajnje matično društvo” znači matično društvo u državi članici grupe koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (a) ili (b) Direktive 2009/138/EZ koje nije društvo kći drugog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad ili je osnovan u bilo kojoj državi članici;
71. „društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje” znači društvo za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje kako je definirano u članku 13. točkama 3. i 6. Direktive 2009/138/EZ;
72. „sanacijski postupak treće zemlje” znači postupanje na temelju prava treće zemlje u svrhu upravljanja propašću društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje koje je, u smislu ciljeva i predviđenih rezultata, usporedivo sa mjerama sanacije na temelju ove Direktive;
73. „podružnica koju društvo iz treće zemlje ima u Uniji” znači podružnica društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje koja se nalazi u državi članici;
74. „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje odgovorno za obavljanje funkcija usporedivih s funkcijama sanacijskih tijela ili nadzornih tijela na temelju ove Direktive;
75. „ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava” znači ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava kako je definiran u članku 2, stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁵⁾;
76. „sporazum o netiranju” znači sporazum na temelju kojeg se niz potraživanja ili obveza može konvertirati u jedinstveno neto potraživanje, uključujući sporazume o konačnom netiranju prema kojima se pri nastanku događaja izvršenja (neovisno o tome kako je ili gdje je taj događaj definiran) obveze strana ubrzavaju tako da odmah postaju dospjele ili prestaju te su u svakom slučaju konvertirane u jedinstveno neto potraživanje ili su njime zamijenjene, uključujući „odredbe o konačnom netiranju” kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (n) podtočki i. Direktive 2002/47/EZ i „saldiranje” kako je definirano u članku 2. točki (k) Direktive 98/26/EZ;
77. „sporazum o prijeloju” znači sporazum prema kojem se mogu prebiti dva potraživanja ili više njih odnosno dvije obveze ili više njih između društva u sanaciji i druge ugovorne strane;
78. „financijski ugovori” znači financijski ugovori kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 100. Direktive 2014/59/EU;
79. „mjera za sprečavanje krize” znači izvršavanje ovlasti davanja naloga društvu da ukloni nedostatke ili prepreke mogućnosti oporavka na temelju članka 6. stavka 5 ove Direktive, izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije na temelju članka 15 ili 16. ove Direktive, primjena bilo kojih mjera na temelju članka 137., članka 138. stavaka 3. i 5., članka 139. stavka 3. i članka 140. Direktive 2009/138/EZ te primjena preventivne mjere na temelju članka 141. Direktive 2009/138/EZ;
80. „mjera za upravljanje krizom” znači mjera sanacije, imenovanje posebnog upravitelja u skladu s člankom 44. ili imenovanje osobe u skladu s člankom 54. stavkom 1.;
81. „imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo” znači tijelo kojem je povjerena provedba makrobonitetne politike iz preporuke B1 Preporuke Europskog odbora za sistemske rizike od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3);
82. „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁶⁾;
83. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁷⁾;
84. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

85. „malo i nesloženo društvo” znači malo i nesloženo društvo kako je definirano u članku 13. točki 10.a Direktive 2009/138/EZ;
86. „pružatelj ključnih usluga” znači subjekt koji pruža robu ili usluge, kao što su informatičke usluge, komunalne usluge i najam, servisiranje i održavanje prostora, koje su potrebne kako bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje moglo kontinuirano poslovati ili kako bi se osigurao kontinuitet osigurateljnog pokrića, i koji je dio iste grupe kao i to društvo;
87. „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano u članku 13. točki 16. Direktive 2009/138/EZ;
88. „društvo kći u Uniji” znači društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje ima sjedište u državi članici i koje je društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje;
89. „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 13. točki 11. Direktive 2009/138/EZ;
90. „upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo” znači upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo kako je definirano u članku 1. točki 43. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35⁽¹⁸⁾;
91. „financijski konglomerat” znači financijski konglomerat kako je definiran u članku 2. točki 14. Direktive 2002/87/EZ.

Članak 3.

Imenovanje sanacijskih tijela i nadležnih ministarstava

1. Svaka država članica imenuje jedno ili, iznimno, više sanacijskih tijela koja su ovlaštena primjenjivati instrumente sanacije i izvršavati sanacijske ovlasti.
2. Sanacijska tijela su nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva, tijela javne uprave ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave.
3. Ako su sanacijskom tijelu povjerene druge funkcije, uključujući nadzorne funkcije, uspostavljaju se primjereni strukturni aranžmani kako bi se izbjegli sukobi interesa između funkcija povjerenih sanacijskom tijelu na temelju ove Direktive i nadzornih ili drugih funkcija, ne dovodeći u pitanje obveze razmjene informacija i suradnje propisane stavkom 6.

Države članice poduzimaju sve što je potrebno kako bi se tim aranžmanima osigurala stvarna operativna neovisnost, uključujući razdvajanje osoblja, linija izvješćivanja i postupaka donošenja odluka sanacijskog tijela, od nadzornih i drugih funkcija tog sanacijskog tijela.
4. Zahtjevi iz stavka 3. ne isključuju:
 - (a) konvergenciju linija izvješćivanja na najvišoj razini ili na razini višeg rukovodstva organizacije koja objedinjuje različite funkcije ili tijela;
 - (b) dijeljenje osoblja, prema unaprijed utvrđenim uvjetima, između sanacijske funkcije i drugih funkcija, uključujući nadzorne funkcije, zbog privremenog povećanja radnog opterećenja ili kako bi se sanacijsko tijelo koristilo stručnim znanjem takvog osoblja.
5. Sanacijska tijela donose i objavljuju interna pravila za sprječavanje sukoba interesa u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 3. i 4., uključujući pravila o čuvanju poslovne tajne i razmjeni informacija među različitim područjima funkcija.
6. Države članice zahtijevaju da tijela koja izvršavaju nadzorne i sanacijske funkcije i osobe koje te funkcije izvršavaju u njihovo ime blisko surađuju u pripremi, planiranju i primjeni odluka o sanaciji, i kad su sanacijsko tijelo i nadzorno tijelo različiti subjekti i kad te funkcije obavlja isti subjekt.

⁽¹⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12, 17.1.2015., str. 1.).

7. Svaka država članica imenuje jedno ministarstvo kao nadležno ministarstvo na temelju ove Direktive. Prema potrebi, države članice osiguravaju uspostavu odgovarajućeg mehanizma za koordinaciju s drugim uključenim ministarstvima.
8. Ako sanacijsko tijelo u državi članici nije nadležno ministarstvo, ono bez odgode obavješćuje nadležno ministarstvo o odlukama donesenima na temelju ove Direktive i, ako nije drukčije utvrđeno nacionalnim pravom, ne provodi odluke koje imaju izravan fiskalni učinak dok ne dobije odobrenje tog nadležnog ministarstva.
9. Ako država članica imenuje više sanacijskih tijela, ona Komisiji i EIOPA-i dostavlja obavijest s detaljnim obrazloženjem te odluke te jasno raspoređuje funkcije i odgovornosti među tim tijelima, osigurava adekvatnu koordinaciju među njima i imenuje jedno tijelo za kontakt za potrebe suradnje i koordinacije s relevantnim tijelima drugih država članica.
10. Države članice obavješćuju EIOPA-u o nacionalnom tijelu ili tijelima koja su imenovale sanacijskim tijelima i, prema potrebi, o tijelu za kontakt te o njihovim specifičnim funkcijama i odgovornostima. EIOPA objavljuje popis tih sanacijskih tijela i tijela za kontakt.
11. Ne dovodeći u pitanje članak 67., države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, ograničiti odgovornost sanacijskog tijela, nadzornog tijela i njihova osoblja za radnje ili propuste tijekom izvršavanja njihovih funkcija na temelju ove Direktive.

GLAVA II.

PRIPREMA

POGLAVLJE I.

Preventivno planiranje oporavka i planiranje sanacije

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 4.

Pojednostavnjene obveze za određena društva

1. Uzimajući u obzir učinak koji propast društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje može imati zbog prirode njegova poslovanja, dioničarske strukture, pravnog oblika, profila rizičnosti, veličine i pravnog statusa, povezanosti s drugim reguliranim društvima ili financijskim sustavom općenito te opsega i složenosti njegovih aktivnosti, kao i vjerojatnost da će njegova propast i kasnija likvidacija u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti imati znatan negativan učinak na financijska tržišta, druga društva, ugovaratelje osiguranja, uvjete financiranja ili šire gospodarstvo, države članice osiguravaju da nadzorna i sanacijska tijela utvrđuju mogu li se na određena društva za osiguranje, društva za reosiguranje i grupe primjenjivati pojednostavnjene obveze u odnosu na:

- (a) sadržaj i detalje preventivnih planova oporavka predviđenih člancima od 5. do 8. i planova sanacije predviđenih člancima od 9. do 12.;
- (b) datum do kojeg se moraju izraditi prvi preventivni planovi oporavka i planovi sanacije te učestalost ažuriranja preventivnih planova oporavka i planova sanacije, koja može biti manja od one koja je predviđena člankom 5. stavkom 4., člankom 7. stavkom 3., člankom 9. stavkom 5. i člankom 11. stavkom 3.;
- (c) sadržaj i detaljnost informacija koje se zahtijevaju od društava na temelju članka 5. stavka 6., članka 7. stavka 3., članka 10. stavka 2. i članka 12. stavka 1.;
- (d) detaljnost procjene mogućnosti sanacije predviđene u člancima 13. i 14.

2. EIOPA do 29. srpnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi dodatnog utvrđenja pojedinosti o kriterijima iz stavka 1. uvodnog dijela ovog članka.

3. Države članice zahtijevaju da nadzorna tijela odnosno sanacijska tijela, ovisno o slučaju, dostave EIOPA-i svake godine i zasebno za svaku državu članicu sve sljedeće informacije:

- (a) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje koji podliježu preventivnom planiranju oporavka i planiranju sanacije na temelju članaka 5., 7., 9. i 10.;
 - (b) broj društava i grupa za osiguranje i reosiguranje na koje se primjenjuju pojednostavnjene obveze kako su navedene u stavku 1.;
 - (c) kvantitativne informacije o primjeni kriterija iz stavka 1. uvodnog dijela;
 - (d) opis pojednostavnjenih obveza koje se primjenjuju na temelju kriterija iz stavka 1. uvodnog dijela u odnosu na puni opseg obveza, zajedno s opsegom potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine, koji se mjeri kao postotak ukupnog opsega potrebnog kapitala, premija, tehničkih pričuva i imovine društava za osiguranje i društava za reosiguranje država članica ili svih grupa, ovisno o slučaju;
4. EIOPA svake godine i zasebno za svaku državu članicu objavljuje informacije iz stavka 3. točaka od (a) do (d), zajedno s procjenom svih odstupanja u vezi s provedbom stavka 1. na nacionalnoj razini.

Odjeljak 2.

Preventivno planiranje oporavka

Članak 5.

Preventivni planovi oporavka

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu dio grupe koja podliježe preventivnom planiranju oporavka na temelju članka 7. i koja ispunjavaju kriterije iz stavka 2. ili stavka 3. ovog članka izrade i ažuriraju preventivni plan oporavka. Taj preventivni plan oporavka sadržava mjere koje dotično društvo treba poduzeti kako bi obnovilo svoj financijski položaj ako se on znatno pogoršao.

Izrada, ažuriranje i primjena preventivnih planova oporavka smatraju se sastavnim dijelom sustava upravljanja u smislu članka 41. Direktive 2009/138/EZ.

2. Države članice osiguravaju da nadzorno tijelo čini društva za osiguranje i društva za reosiguranje podložnima zahtjevima preventivnog planiranja oporavka na temelju njihove veličine, poslovnog modela, profila rizičnosti, povezanosti i zamjenjivosti, važnosti za gospodarstvo država članica u kojima posluju i njihovih prekograničnih aktivnosti, posebno značajnih prekograničnih aktivnosti.

Nadzorna tijela osiguravaju da barem 60 % tržišta životnog osiguranja te reosiguranja i barem 60 % tržišta neživotnog osiguranja te reosiguranja države članice podliježe zahtjevima preventivnog planiranja na temelju ovog članka, pri čemu se udio tržišta životnog osiguranja temelji na bruto tehničkim pričuvama, a udio tržišta neživotnog osiguranja na zaračunatim bruto premijama.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su društva kćeri unutar grupe mogu se uzeti u obzir pri izračunavanju udjela tržišta iz drugog podstavka ako pripadaju grupi za koju krajnje matično društvo sastavlja i održava preventivni plan oporavka.

3. Zahtjevi preventivnog planiranja oporavka primjenjuju se na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su obuhvaćena planom sanacije.

Zahtjevi preventivnog planiranja oporavka ne primjenjuju se na mala i nesložena društva, osim ako nadzorno tijelo smatra da takvo društvo predstavlja poseban rizik na nacionalnoj ili regionalnoj razini.

4. Nadzorna tijela osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ažuriraju svoje preventivne planove oporavka barem svake dvije godine, a u svakom slučaju:

- (a) nakon promjene pravne ili organizacijske strukture društva, njegova poslovanja ili financijskog položaja koja bi mogla bitno utjecati na preventivni plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom bitnom izmjenom;
- (b) u trenutku u kojem se može predvidjeti bitna promjena financijskog položaja društva koja bi mogla bitno utjecati na djelotvornost plana ili na drugi način stvoriti potrebu za revizijom preventivnog plana oporavka.

5. Preventivnim planovima oporavka ne pretpostavlja se pristup izvanrednoj javnoj financijskoj potpori ni primitak takve potpore.

6. Države članice zahtijevaju da preventivni planovi oporavka sadržavaju sve sljedeće elemente:

- (a) sažetak ključnih elemenata plana, uključujući bitne promjene posljednjeg podnesenog plana;
- (b) opis društva ili grupe, uključujući sažetak svih bitnih promjena u odnosu na posljednji podneseni plan;
- (c) okvir pokazatelja kako su navedeni u stavku 8.;
- (d) opis s informacijama o tome kako je sastavljen preventivni plan oporavka te kako će se ažurirati i primjenjivati;
- (e) skup korektivnih mjera;
- (f) komunikacijsku strategiju;
- (g) ako je društvo prekršilo potreban solventni kapital iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. Direktive 2009/138/EZ i u određenom je trenutku u posljednjih deset godina podnijelo plan oporavka u skladu s člankom 138. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ, taj plan oporavka, kao i procjenu mjera poduzetih kako bi društvo ponovno bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom.

7. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje procijene vjerodostojnost i izvedivost svojih preventivnih planova oporavka, posebno okvira pokazatelja iz stavka 8. i korektivnih mjera, u odnosu na niz scenarija ozbiljnog makroekonomskog i financijskog stresa relevantnih za posebne uvjete društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, uključujući događaje na razini sustava, idiosinkratske stresne događaje koji bi mogli bitno utjecati na njihov profil imovine i obveza te kombinacije takvih stresnih događaja.

8. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje osiguraju da njihovi preventivni planovi oporavka sadržavaju okvir kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja kojima se utvrđuju točke u kojima je potrebno razmotriti ili poduzeti korektivne mjere. Ti pokazatelji mogu uključivati kriterije koji se među ostalim odnose na kapital, likvidnost, kvalitetu imovine, profitabilnost, tržišne uvjete, makroekonomske uvjete i operativne događaje. Pokazatelji koji se odnose na kapitalnu poziciju sadržavaju barem svaku neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. Direktive 2009/138/EZ.

Države članice zahtijevaju da svako kršenje potrebnog solventnog kapitala dovodi do toga da dotično društvo poduzme odgovarajuće korektivne mjere u skladu s preventivnim planom oporavka.

Države članice zahtijevaju da su nadzorna tijela obvezna osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje uspostave odgovarajuće postupke za redovito praćenje pokazatelja iz prvog stavka.

9. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje odluči poduzeti korektivnu mjeru sadržanu u svojem preventivnom planu oporavka ili odluči da neće poduzeti takvu korektivnu mjeru unatoč ostvarenju pokazatelja iz stavka 8. prvog podstavka, ono o toj odluci bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo.

10. Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz stavka 1. procjenjuje i odobrava preventivni plan oporavka prije njegova podnošenja na preispitivanje nadzornom tijelu.

11. EIOPA do 29. siječnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi dodatnog utvrđenja:

- (a) u suradnji s Europskim odborom za sistemske rizike, niza scenarija iz stavka 7. ovog članka;
- (b) kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelje iz stavka 8. ovog članka.

12. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi dodatnog utvrđenja:

- (a) kriterija iz stavka 2. prvog podstavka, posebno u pogledu prekograničnih aktivnosti;
- (b) metoda koje treba upotrebljavati pri određivanju udjela tržišta iz stavka 2. drugog i trećeg podstavka;
- (c) informacija koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje treba uključiti u preventivni plan oporavka, uključujući korektivne mjere iz stavka 6. točke (e) i njihovu provedbu.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2026.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 6.

Preispitivanje i procjena preventivnih planova oporavka koje provode nadzorna tijela

1. Nadzorna tijela u roku od devet mjeseci od podnošenja svakog preventivnog plana oporavka preispituju plan i procjenjuju u kojoj mjeri ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 5. te sve od navedenog:

- (a) je li vjerojatno da će se provedbom aranžmana predloženih u planu u odgovarajućem razdoblju održati ili obnoviti održivost i financijski položaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;
- (b) je li vjerojatno da će se plan i konkretne mogućnosti u okviru plana provesti brzo i djelotvorno u situacijama financijskog stresa;
- (c) je li vjerojatno da će se planom i konkretnim mogućnostima u okviru plana u najvećoj mogućoj mjeri izbjeći znatni štetni učinci na financijski sustav, također i u scenarijima koji bi doveli do toga da druga društva za osiguranje i društva za reosiguranje provedu preventivne planove oporavka u istom razdoblju.

2. Nadzorna tijela dostavljaju sanacijskim tijelima sve preventivne planove oporavka koje su zaprimila. Sanacijska tijela mogu ispitati preventivni plan oporavka radi utvrđivanja mogućih mjera u tom planu koje bi mogle negativno utjecati na mogućnost sanacije dotičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje te nadzornom tijelu unutar razdoblja navedenog u stavku 1. izdati odgovarajuće preporuke.

3. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavlja značajne prekogranične aktivnosti, matično nadzorno tijelo nadzornom tijelu domaćinu dostavlja preventivni plan oporavka na njegov zahtjev. Nadzorno tijelo domaćin može ispitati preventivni plan oporavka radi utvrđivanja mogućih mjera u preventivnom planu oporavka koje bi mogle negativno utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u njegovoj državi članici te izdati odgovarajuće preporuke matičnom nadzornom tijelu. Matično nadzorno tijelo daje odgovor u kojem obrazlaže svoju odluku da slijedi ili ne slijedi preporuke. Ako matično nadzorno tijelo ne uzme primjereno u obzir preporuke nadzornog tijela domaćina, nadzorno tijelo domaćin može predmet uputiti EIOPA-i u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

4. Ako nadzorna tijela nakon procjene preventivnog plana oporavka zaključe da u njemu postoje bitni nedostaci ili da postoje bitne prepreke njegovoj provedbi, ona obavješćuju dotično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje o sadržaju svoje procjene i od dotičnog društva zahtijevaju da u roku od dva mjeseca podnese revidirani plan iz kojeg je vidljivo kako se rješavaju ti nedostaci odnosno prepreke. Taj rok od dva mjeseca na zahtjev dotičnog društva može se produžiti za mjesec dana ako se nadzorno tijelo s tim složi.

Prije nego što od društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje zatraži da ponovno podnese preventivni plan oporavka, nadzorno tijelo društvu daje mogućnost da iznese mišljenje o tom zahtjevu.

Ako nadzorno tijelo smatra da revidiranim planom nedostaci i prepreke nisu adekvatno riješeni, može društvu naložiti da u plan unese određene izmjene.

5. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne podnese revidirani preventivni plan oporavka ili ako nadzorno tijelo zaključi da se revidiranim preventivnim planom oporavka adekvatno ne ispravljaju nedostaci ili prepreke utvrđene u njegovoj prvoj procjeni te ako nije moguće adekvatno ispraviti nedostatke i prepreke nalogom da se izvrše određene izmjene plana, nadzorno tijelo zahtjeva od društva da u razumnom roku utvrdi promjene koje može uvesti u poslovanje kako bi uklonilo nedostatke u preventivnom planu oporavka ili prepreke provedbi tog plana.

Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne utvrdi takve promjene u roku koji je odredilo nadzorno tijelo ili ako nadzorno tijelo zaključi da se mjerama koje je predložilo društvo ne bi adekvatno uklonili nedostaci ili prepreke, nadzorno tijelo može donijeti obrazloženu odluku kojom se društvu nalaže da poduzme sve mjere koje nadzorno tijelo smatra nužnima i razmjernima, uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka i prepreka i učinak mjera na poslovanje društva.

Ta odluka dostavlja se društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u pisanom obliku i protiv nje se može podnijeti žalba.

Članak 7.

Preventivni planovi oporavka grupe

1. Države članice osiguravaju da nadzornik grupe ima ovlast zahtijevati da krajnje matično društvo grupe izradi preventivni plan oporavka grupe i podnese ga nadzorniku grupe.

Preventivni planovi oporavka grupe sastoje se od preventivnog plana oporavka grupe koju vodi krajnje matično društvo. Preventivnim planom oporavka grupe utvrđuju se korektivne mjere čija bi provedba mogla biti potrebna na razini krajnjeg matičnog društva i na razini njegovih pojedinačnih društava kćeri kako bi se obnovio njihov financijski položaj ako se taj položaj znatno pogoršao.

Nadzornik grupe uvodi zahtjev iz prvog podstavka na temelju kriterija iz članka 5. stavka 2. ili stavka 3., ovisno o slučaju.

2. Preventivni plan oporavka grupe sadržava korektivne mjere za stabilizaciju grupe ili bilo kojeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje grupe kad je grupa ili bilo koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje grupe u stresnoj situaciji, s ciljem rješavanja ili uklanjanja uzroka poremećaja i obnove financijskog položaja grupe ili društva koje je dio dotične grupe, vodeći računa o financijskom položaju ostalih subjekata grupe.

Preventivni plan oporavka grupe sadržava aranžmane kojima se osigurava koordinacija i dosljednost razmjernih mjera koje treba poduzeti na razini grupe i subjekata grupe.

3. Preventivni plan oporavka grupe i svaki plan izrađen za pojedinačno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći izrađuje se u skladu s člankom 5. stavcima od 5. do 8. i ažurira se u skladu s člankom 5. stavkom 4.

U skladu s člankom 5. stavkom 8. trećim podstavkom uspostavljaju se odgovarajući postupci za redovito praćenje pokazatelja.

Preventivnim planom oporavka grupe utvrđuje se postoje li prepreke provedbi korektivnih mjera unutar grupe, među ostalim na razini pojedinačnih subjekata obuhvaćenih planom, i postoje li znatne praktične ili pravne prepreke brzom prijenosu vlastitih sredstava ili otplati obveza ili imovine unutar grupe.

4. Nadzorna tijela mogu zahtijevati da društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su društva kćeri ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) izrade i podnesu preventivne planove oporavka ako ne postoji preventivni plan oporavka grupe.

5. Ako predmetno nadzorno tijelo procijeni da preventivnim planom oporavka grupe određeni subjekt nije dovoljno uzet u obzir s obzirom na važnost tog subjekta u dotičnoj državi članici i s obzirom na obveze kojima podliježu usporediva društva u toj državi članici, ono na temelju obrazloženog mišljenja može zatražiti od nadzornika grupe da zatraži od krajnjeg matičnog društva ili osigurateljnog holdinga koji upravlja grupom da podnese revidirani preventivni plan oporavka grupe u kojem će se u obzir uzeti zabrinutosti koje je izrazilo predmetno nadzorno tijelo. Ako revidirani preventivni plan oporavka nije podnesen i predmetno nadzorno tijelo procijeni da u revidiranom planu nisu u dovoljnoj mjeri uzete u obzir njegove zabrinutosti, ono može zahtijevati od društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su društva kćeri ili od subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) da izrade i podnesu preventivni plan oporavka. U tom slučaju nadzorno tijelo dostavlja nadzorniku grupe obrazloženo mišljenje za tu procjenu. Nakon toga nadzorniku grupe dostavlja preventivni plan oporavka.

6. Nadzornik grupe, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi povjerljivosti utvrđeni u članku 66., prosljeđuje preventivne planove oporavka grupe:

(a) EIOPA-i;

(b) relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ;

(c) sanacijskom tijelu za grupu;

(d) sanacijskim tijelima društava kćeri;

(e) ako je grupa financijski konglomerat ili je dio financijskog konglomerata, relevantnom sanacijskom tijelu imenovanom u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i nadležnom tijelu kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013.

7. Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta koji izrađuje preventivni plan oporavka grupe na temelju stavka 1. ili preventivni plan oporavka na temelju stavka 4. ili stavka 5. procjenjuje i odobrava dotični plan prije njegova podnošenja na preispitivanje nadzorniku grupe ili nadzornom tijelu, prema potrebi.

8. Pri izradi preventivnih planova oporavka društvo kći u Uniji može, ako je primjenjivo, uzeti u obzir sve planove grupe o preventivnom oporavku koje su izradila društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje ili matična društva iz treće zemlje čije je ono društvo kći.

Članak 8.

Preispitivanje i procjena preventivnih planova oporavka koje provodi nadzornik grupe

1. Nadzornik grupe, nakon savjetovanja s relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ, preispituje preventivni plan oporavka grupe i procjenjuje u kojoj mjeri ispunjava zahtjeve i kriterije utvrđene u članku 7. Ta se procjena provodi u skladu s postupkom utvrđenim u članku 6. i u ovom članku i unutar razdoblja utvrđenog u članku 6. stavku 1., uzimajući u obzir mogući učinak korektivnih mjera na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa posluje.

2. Nadzornik grupe nastoji da se unutar kolegija nadzornika osnovanog u skladu s člankom 248. Direktive 2009/138/EZ postigne zajednička odluka, kako je navedeno u članku 17. ove Direktive, o:

(a) preispitivanju i procjeni preventivnog plana oporavka grupe;

(b) tome treba li izraditi preventivni plan oporavka na pojedinačnoj osnovi za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe, u skladu s člankom 7. stavkom 4. ili stavkom 5. ove Direktive;

(c) primjeni mjera iz članka 6. stavaka 4. i 5. ove Direktive.

Odjeljak 3.

Planiranje sanacije

Članak 9.

Planovi sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, izrade plan sanacije za svako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje nije dio grupe koja podliježe planiranju sanacije na temelju članka 10. i 11. i koje ispunjava uvjete iz stavka 2. ovog članka. Planom sanacije predviđaju se mjere sanacije koje sanacijsko tijelo može poduzeti ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ispunjava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.

2. Sanacijska tijela sastavljaju planove sanacije za društva za osiguranje i društva za reosiguranje za koja procijene da je vjerojatnije, u usporedbi s drugim društvima u njihovoj nadležnosti, da bi mjera sanacije bila u javnom interesu kako je navedeno u članku 19. stavku 5. u slučaju propasti dotičnog društva ili za koje tijela procijene da ona obavljaju ključnu funkciju. U tim se procjenama uzimaju u obzir barem potreba za postizanjem ciljeva sanacije te veličina društva, njegov poslovni model, profil rizičnosti, povezanost, zamjenjivost, a posebno njegova prekogranična aktivnost.

Na temelju procjena iz prvog podstavka sanacijska tijela osiguravaju da barem 40 % tržišta životnog osiguranja te reosiguranja i 40 % tržišta neživotnog osiguranja te reosiguranja države članice podliježe planiranju sanacije, pri čemu se udio tržišta životnog osiguranja temelji na bruto tehničkim pričuvama, a udio tržišta neživotnog osiguranja na zaračunatim bruto premijama. Društva kćeri grupe mogu se uzeti u obzir pri izračunavanju udjela na tržištu ako su obuhvaćena planom sanacije grupe.

Zahtjevi planiranja sanacije ne primjenjuju se na mala i nesložena društva, osim ako sanacijsko tijelo smatra da takvo društvo predstavlja poseban rizik na nacionalnoj ili regionalnoj razini.

3. Ako dotično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavlja značajne prekogranične aktivnosti, matična sanacijska tijela nadzornom tijelu ili sanacijskom tijelu domaćinu dostavljaju nacrt plana sanacije. Nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo domaćin može ispitati nacrt plana sanacije radi utvrđivanja mogućih mjera u njemu koje bi mogle negativno utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost u njegovoj državi članici te izdati odgovarajuće preporuke matičnom sanacijskom tijelu. Matično sanacijsko tijelo daje odgovor u kojem obrazlaže svoju odluku da slijedi ili ne slijedi preporuke. Ako matično sanacijsko tijelo ne uzme primjereno u obzir preporuke nadzornog tijela ili sanacijskog tijela domaćina, nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo domaćin može predmet uputiti EIOPA-i u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

4. Pri utvrđivanju mogućnosti za primjenu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti u planovima sanacije uzimaju se u obzir relevantni scenariji sanacije, uključujući scenarij idiosinkratske propasti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili scenarij propasti u vrijeme šire financijske nestabilnosti ili događaja na razini sustava.

U planovima sanacije ne pretpostavlja se nikakva izvanredna javna financijska potpora osim sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja.

5. Sanacijska tijela preispituju i prema potrebi ažuriraju planove sanacije barem svake dvije godine, a u svakom slučaju:

(a) nakon svake bitne promjene pravne ili organizacijske strukture društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili njegova poslovanja ili financijskog položaja koja bi mogla bitno utjecati na djelotvornost plana ili na drugi način stvoriti potrebu za revizijom plana sanacije;

- (b) u trenutku u kojem se može predvidjeti bitna promjena financijskog položaja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja bi mogla bitno utjecati na djelotvornost plana ili na drugi način stvoriti potrebu za revizijom plana sanacije.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje i nadzorna tijela odmah obavješćuju sanacijska tijela o svakom događaju koji stvara potrebu za revizijom ili ažuriranjem plana sanacije.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 4., u planovima sanacije navode se mogućnosti za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje. Planovi sanacije sadržavaju sve sljedeće elemente, izražene brojkama kad god je to primjereno i moguće:

- (a) sažetak ključnih elemenata plana;
- (b) sažetak bitnih promjena u društvu koje su nastupile od podnošenja zadnjih informacija o sanaciji;
- (c) prikaz načina na koji bi se ključne funkcije i temeljne linije poslovanja mogle pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija u mjeri koja je potrebna kako bi se osigurao kontinuitet u slučaju propasti društva;
- (d) imovinu za koju se očekuje da bi mogla biti prihvaćena kao kolateral;
- (e) procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog bitnog aspekta plana;
- (f) detaljan opis procjene mogućnosti sanacije, uključujući procjenu izvedivosti i vjerodostojnosti likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, provedene u skladu s člankom 13.;
- (g) opis svih mjera koje se zahtijevaju na temelju članka 15. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije utvrđenih procjenom provedenom u skladu s člankom 13.;
- (h) objašnjenje o tome kako bi se mogućnosti sanacije mogle financirati, bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan, ili drugih aranžmana financiranja;
- (i) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i primjenjive vremenske okvire;
- (j) opis ključnih međuovisnosti;
- (k) analizu učinka plana sanacije na zaposlenike društva, uključujući procjenu svih povezanih troškova, i opis predviđenih procedura za savjetovanje s osobljem tijekom postupka sanacije, uzimajući u obzir, ako je to primjenjivo, nacionalne sustave za dijalog sa socijalnim partnerima;
- (l) plan komunikacije s medijima i javnošću;
- (m) opis bitnih radnji i sustava za održavanje neprekidnog funkcioniranja operativnih procesa društva;
- (n) ako je primjenjivo, svako mišljenje društva o planu sanacije.

Sažetak ključnih elemenata plana stavlja se na uvid društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje.

7. Sanacijsko tijelo dostavlja planove sanacije i sve njegove izmjene relevantnim nadzornim tijelima.

8. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi dodatnog utvrđenja sadržaja plana sanacije.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2026.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

9. EIOPA do 29. siječnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi dodatnog utvrđenja kriterija za utvrđivanje ključnih funkcija.

Članak 10.

Planovi sanacije grupe

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu imaju ovlast za izradu planova sanacije grupe za grupe koje podliježu planiranju sanacije na temelju uvjeta utvrđenih u članku 9. stavku 2.

2. U planu sanacije grupe:

- (a) navode se mjere sanacije koje treba poduzeti za svaki subjekt ako su one potrebne za osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija;
- (b) ispituju se mogućnosti koordinirane primjene instrumenata sanacije i koordiniranog izvršavanja sanacijskih ovlasti te se utvrđuju moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;
- (c) ako grupa uključuje subjekte osnovane u trećim zemljama, utvrđuju se odgovarajući aranžmani za suradnju i koordinaciju s relevantnim tijelima tih trećih zemalja i implikacije za sanaciju unutar Unije;
- (d) utvrđuju se mjere, uključujući pravno i ekonomsko razdvajanje određenih funkcija ili linija poslovanja, potrebne za olakšavanje sanacije grupe, uzimajući u obzir međuovisnosti unutar grupe;
- (e) utvrđuju se raspoloživi izvori financiranja za financiranje mjera sanacije grupe te se, u slučaju potrebe za korištenjem sustava jamstva u osiguranju ili bilo kojeg aranžmana financiranja, navode načela podjele odgovornosti za to financiranje među izvorima financiranja u različitim državama članicama bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore;
- (f) sadržani su elementi utvrđeni u članku 9. stavku 6.

3. Sanacijsko tijelo za grupu dostavlja planove sanacije grupe i sve njihove izmjene relevantnim nadzornim tijelima i, ako je grupa financijski konglomerat ili je dio financijskog konglomerata, relevantnom sanacijskom tijelu imenovanom u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i nadležnom tijelu kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. Sanacijska tijela mogu izraditi planove sanacije za društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su društva kćeri ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) ako ne postoji plan sanacije grupe.

5. Pri izradi planova sanacije sanacijska tijela društava kćeri u Uniji mogu uzeti u obzir sanacijsku strategiju koju relevantna tijela treće zemlje slijede za grupe za koje su ta sanacijska tijela odgovorna.

Ako sanacijsko tijelo smatra da je takva sanacijska strategija vjerodostojna i izvediva, u svojem planu sanacije može na odgovarajući način uzeti u obzir tu sanacijsku strategiju i njezine moguće posljedice za dotično društvo kći u Uniji. Time se ne ugrožava postizanje ciljeva sanacije iz članka 18.

6. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje sadržaj planova sanacije grupe uzimajući u obzir raznolikost poslovnih modela grupa na unutarnjem tržištu.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2026.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 11.**Zahtjevi i postupak za planove sanacije grupe**

1. Države članice osiguravaju da krajnja matična društva sanacijskom tijelu za grupu dostave informacije koje se mogu zahtijevati na temelju članka 12. Te se informacije odnose na krajnje matično društvo i, u mjeri u kojoj je to potrebno, na svaki subjekt grupe, uključujući subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

Sanacijsko tijelo za grupu, poštujući zahtjeve povjerljivosti utvrđene ovom Direktivom, prosljeđuje relevantne informacije dostavljene u skladu s ovim stavkom:

- (a) EIOPA-i;
- (b) sanacijskim tijelima koja su članovi sanacijskog kolegija;
- (c) relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ.

2. Države članice osiguravaju da, u okviru sanacijskih kolegija, sanacijska tijela za grupu, djelujući zajedno sa sanacijskim tijelima iz stavka 1. drugog podstavka točke (b) i nakon savjetovanja s relevantnim nadzornim tijelima koja su članovi kolegija nadzornika ili u njemu sudjeluju kako je navedeno u članku 248. stavku 3. Direktive 2009/138/EZ, izrade i održavaju planove sanacije grupe. Sanacijska tijela za grupu mogu, po vlastitom nahođenju i pod uvjetom da zadovoljavaju zahtjeve povjerljivosti utvrđene u članku 80. ove Direktive, u izradu i održavanje planova sanacije grupe uključiti sanacijska tijela treće zemlje iz jurisdikcija u kojima grupa ima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su društva kćeri ili osigurateljne holdinge ili značajne podružnice kako je određeno na temelju članka 248. stavka 8. Direktive 2009/138/EZ.

3. Države članice osiguravaju da se planovi sanacije grupe preispituju i, prema potrebi, ažuriraju barem svake dvije godine, a u svakom slučaju:

- (a) nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture, poslovanja ili financijskog položaja grupe, uključujući bilo koji subjekt grupe, koja bi mogla bitno utjecati na plan ili stvoriti potrebu za njegovom izmjenom;
- (b) u trenutku u kojem se može predvidjeti bitna promjena financijskog položaja grupe koja bi mogla bitno utjecati na djelotvornost plana ili na drugi način stvoriti potrebu za revizijom plana sanacije.

4. Plan sanacije grupe donosi se, kako je navedeno u članku 17., zajedničkom odlukom sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su društva kćeri i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e).

Članak 12.**Informacije za potrebe planova sanacije i suradnja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje**

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti zahtijevati od društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili krajnjeg matičnog društva, ovisno o slučaju:

- (a) da surađuju u izradi planova sanacije odnosno planova sanacije grupe koliko je god potrebno;
- (b) da im dostave, bilo izravno ili putem nadzornog tijela, sve informacije potrebne za izradu i provedbu planova sanacije odnosno planova sanacije grupe.

2. Nadzorna tijela u dotičnim državama članicama surađuju sa sanacijskim tijelima kako bi provjerila jesu li neke ili sve informacije iz stavka 1. već dostupne i te informacije dostavljaju tim sanacijskim tijelima. Sanacijska tijela pribavljaju sve takve dostupne informacije od nadzornih tijela prije nego što te informacije zatraže od društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

3. EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda radi utvrđenja postupaka i minimalnog skupa standardnih obrazaca i predložaka za dostavu informacija na temelju ovog članka te radi utvrđenja sadržaja tih informacija.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda do 29. srpnja 2026.

Ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka dodjeljuje se Komisiji u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

POGLAVLJE II.

Mogućnost sanacije

Članak 13.

Procjena mogućnosti sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, procijene u kojoj se mjeri društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja nisu dio grupe mogu sanirati bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim korištenja sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan i primjenjiv, ili drugih aranžmana financiranja.

Smatra se da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje moguće sanirati ako je izvediva i vjerodostojna njegova likvidacija u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili njegova sanacija koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije i izvršavanjem sanacijskih ovlasti.

2. Ako sanacijsko tijelo zaključi da mjera sanacije može biti potrebna u javnom interesu jer se likvidacijom u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ciljevi sanacije ne bi ostvarili u jednakoj mjeri, ono poduzima sljedeće uzastopne korake:

- (a) odabire preferiranu mjeru sanacije prikladnu za postizanje ciljeva sanacije s obzirom na strukturu i poslovni model društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;
- (b) procjenjuje je li odabranu mjeru sanacije moguće djelotvorno primijeniti u odgovarajućem vremenskom okviru i utvrđuje moguće prepreke njezinoj provedbi;
- (c) procjenjuje vjerodostojnost odabrane mjere sanacije, uzimajući u obzir vjerojatan učinak sanacije na financijske sustave ili realna gospodarstva država članica ili Unije te zaštitu zajedničkih interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva, kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija koje obavlja društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

3. Sanacijska tijela procjenjuju mogućnost sanacije iz stavka 1. istodobno s izradom i ažuriranjem plana sanacije u skladu s člankom 9. i za potrebe izrade i ažuriranja tog plana. Pri provedbi procjene iz stavka 1. sanacijska tijela ispituju barem dimenzije mogućnosti sanacije navedene u Prilogu.

4. Za potrebe procjene mogućnosti sanacije sanacijska tijela mogu od društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje zatražiti da im dostave sve potrebne informacije.

5. EIOPA do 29. siječnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi dodatnog utvrđenja pitanja i kriterija za procjenu mogućnosti sanacije društava ili grupa za osiguranje i reosiguranje predviđenih ovim člankom stavkom 1. i člankom 14. ove Direktive.

Članak 14.

Procjena mogućnosti sanacije grupa

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima društava kćeri, nakon savjetovanja s nadzornikom grupe i nadzornim tijelima tih društava kćeri, procijene u kojoj se mjeri grupe mogu sanirati

bez pretpostavke bilo kakve izvanredne javne financijske potpore osim korištenja sustava jamstva u osiguranju, ako je dostupan i primjenjiv, ili drugih aranžmana financiranja.

2. Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijska tijela provode u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije na subjekte grupe i izvršavanjem sanacijskih ovlasti u odnosu na njih, ako se oni mogu jednostavno i pravodobno razdvojiti, ili na bilo koji drugi način predviđen nacionalnim pravom.

Sanacijski kolegiji iz članka 70. pri izvršavanju svojih funkcija uzimaju u obzir procjenu mogućnosti sanacije grupe.

3. Ako sanacijsko tijelo zaključi da mjera sanacije može biti potrebna u javnom interesu jer se likvidacijom u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ciljevi sanacije ne bi ostvarili u jednakoj mjeri, ono provodi sljedeće uzastopne faze:

- (a) odabire preferirane mjere sanacije prikladne za postizanje ciljeva sanacije s obzirom na strukturu i poslovni model grupe;
- (b) procjenjuje je li odabranu mjeru sanacije moguće djelotvorno primijeniti u odgovarajućem vremenskom okviru i utvrđuje moguće prepreke njezinoj provedbi;
- (c) procjenjuje vjerodostojnost odabrane mjere sanacije, uzimajući u obzir vjerojatan učinak sanacije na financijske sustave ili realna gospodarstva država članica ili Unije te zaštitu kolektivnih interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva, kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija koje obavlja grupa.

4. Sanacijska tijela za grupu procjenjuju mogućnost sanacije grupe istodobno s izradom i ažuriranjem planova sanacije grupe u skladu s člankom 10. te za potrebe izrade i ažuriranja tih planova. Procjena se provodi u skladu s postupkom odlučivanja utvrđenim u članku 11. Pri provedbi procjene iz stavka 1. sanacijska tijela za grupu ispituju barem dimenzije mogućnosti sanacije navedene u Prilogu.

5. Za potrebe procjene mogućnosti sanacije sanacijsko tijelo za grupu može od subjekata grupe zatražiti da mu dostave sve potrebne informacije.

Članak 15.

Ovlast za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Države članice osiguravaju da, kada se na temelju procjene provedene u skladu s člankom 13. ili 14. pokaže da postoje bitne prepreke mogućnosti sanacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, sanacijsko tijelo pisanim putem o tome obavješćuje to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i relevantno nadležno tijelo.

2. Zahtjev da sanacijska tijela izrade planove sanacije i da relevantna sanacijska tijela u skladu s člankom 17. postignu zajedničku odluku o planovima sanacije grupe iz članka 9. stavka 1. odnosno članka 11. stavka 4. suspendira se nakon obavijesti iz stavka 1. ovog članka dok sanacijsko tijelo ne prihvati mjere za uklanjanje bitnih prepreka mogućnosti sanacije na temelju stavka 3. ovog članka ili dok se o njima ne odluči na temelju stavka 4. ovog članka.

3. Društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u roku od četiri mjeseca od datuma primitka obavijesti iz stavka 1. predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje bitnih prepreka navedenih u obavijesti.

Pri određivanju roka za provedbu tih mjera koje je predložilo društvo uzimaju se u obzir razlozi za bitne prepreke.

Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere djelotvorne za rješavanje ili uklanjanje bitnih prepreka.

4. Ako sanacijska tijela smatraju da mjere koje je predložilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u skladu sa stavkom 3. nisu djelotvorne za smanjenje ili uklanjanje dotične prepreke, ona zahtijevaju, izravno ili neizravno preko nadzornog tijela, da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje poduzme bilo koju alternativnu mjeru

navedenu u stavku 5. i o tim mjerama pisanim putem obavješćuje to društvo, koje predlaže plan za usklađivanje s tim zahtjevima u roku od mjesec dana od primitka te obavijesti.

Pri utvrđivanju alternativnih mjera sanacijska tijela obrazlažu zašto se mjerama koje je predložilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnosti sanacije i zašto su predložene alternativne mjere razmjerne za uklanjanje tih prepreka. Sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak mjera na poslovanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu.

5. Za potrebe stavka 4. sanacijska tijela ovlaštena su poduzeti barem bilo koju od sljedećih alternativnih mjera:

- (a) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje provede reviziju sporazuma o financiranju unutar grupe ili preispita njihovo nepostojanje ili izradi sporazume o uslugama, unutar grupe ili s trećim stranama;
- (b) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ograniči najveće moguće pojedinačne i ukupne izloženosti;
- (c) odrediti posebne ili redovne zahtjeve za dostavu dodatnih informacija važnih za sanaciju;
- (d) zahtijevati da se društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje riješi određene imovinu ili restrukturira obveze;
- (e) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;
- (f) ograničiti ili spriječiti razvoj novih ili postojećih linija poslovanja ili prodaju novih ili postojećih proizvoda;
- (g) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje promijeni strategiju reosiguranja;
- (h) zahtijevati izmjene pravnih ili operativnih struktura društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili bilo kojeg subjekta grupe, izravno ili neizravno pod njegovom kontrolom, kako bi se smanjila složenost i tako omogućilo pravno i operativno razdvajanje ključnih funkcija od ostalih funkcija primjenom instrumenata sanacije;
- (i) zahtijevati da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili matično društvo osnuje matični osiguratelji holding u državi članici ili matični osigurateljni holding u Uniji;
- (j) ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje društvo kći mješovitog osigurateljnog holdinga, zahtijevati da mješoviti osigurateljni holding osnuje posebni osigurateljni holding za kontrolu tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, ako je to potrebno kako bi se olakšala sanacija društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i izbjeglo da primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti negativno utječu na nefinancijski dio grupe.

6. Prije utvrđivanja alternativne mjere iz stavka 5. sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadzornim tijelom, na odgovarajući način uzima u obzir mogući učinak takve mjere na održivost i stabilnost tekućeg poslovanja tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i na unutarnje tržište.

7. Obavijest ili odluka donesena na temelju stavka 1. ili 4.:

- (a) sadržava razloge za dotičnu procjenu ili zaključak;
- (b) podložna je pravu na žalbu.

Nadalje, odluka donesena na temelju stavka 4. sadržava objašnjenje o tome na koji način zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u stavku 4. drugom podstavku

8. EIOPA do 29. srpnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi dodatnog utvrđenja mjera predviđenih stavkom 5. ovog članka i okolnosti u kojima se svaka mjera primjenjuje.

Članak 16.

Ovlast za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije: postupanje prema grupama

1. Sanacijsko tijelo za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima društava kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornika osnovanim u skladu s člankom 248. Direktive 2009/138/EZ, razmatra procjenu iz članka 14. unutar sanacijskog kolegija i poduzima sve potrebne korake kako bi se postigla zajednička odluka, kako je navedeno u članku 17., o primjeni mjera utvrđenih u skladu s člankom 15. stavkom 4. u odnosu na sve relevantne subjekte grupe.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s nadzornikom grupe i EIOPA-om, u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1094/2010, priprema izvješće i podnosi ga krajnjem matičnom društvu i sanacijskim tijelima društava kćeri, koja to izvješće dostavljaju društvima kćerima u njihovoj nadležnosti. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadzornim tijelima i u njemu se analiziraju bitne prepreke djelotvornoj primjeni instrumenata sanacije i djelotvornom izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu. U izvješću se preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, potrebne ili primjerene za uklanjanje tih prepreka, uzimajući u obzir učinak tih mjera na poslovni model grupe.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća krajnje matično društvo može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere za rješavanje ili uklanjanje prepreka utvrđenih u izvješću.

Sanacijsko tijelo za grupu, nakon savjetovanja s nadzornikom grupe, procjenjuje jesu li te mjere djelotvorne za rješavanje ili uklanjanje bitnih prepreka.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svim mjerama koje je predložilo krajnje matično društvo obavješćuje tijela koja su članovi sanacijskog kolegija ili u njemu sudjeluju. Sanacijsko tijelo za grupu i sanacijska tijela društava kćeri, nakon savjetovanja s nadzornim tijelima, čine sve što je u njihovoj moći kako bi postigla zajedničku odluku, kako je navedeno u članku 17., unutar sanacijskog kolegija u pogledu utvrđivanja bitnih prepreka i, prema potrebi, procjene mjera koje je predložilo krajnje matično društvo i mjera koje zahtijevaju tijela radi rješavanja ili uklanjanja prepreka. Pritom uzimaju u obzir mogući učinak mjera u svim državama članicama u kojima grupa posluje.

POGLAVLJE III.

Zajedničke odluke

Članak 17.

Zajedničke odluke

1. Nadzornici grupe, nadzorna tijela, sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela nastoje postići zajedničke odluke iz članka 8. stavka 2., članka 11. stavka 4. i članka 16. stavka 4., ovisno o slučaju, u roku od četiri mjeseca od datuma:

(a) kad je nadzornik grupe dostavio preventivni plan oporavka grupe u skladu s člankom 7. stavkom 6.;

(b) kad je sanacijsko tijelo za grupu dostavilo informacije iz članka 11. stavka 1. drugog podstavka;

(c) podnošenja očitovanja ili prijedloga alternativnih mjera krajnjeg matičnog društva ili isteka razdoblja iz članka 16. stavka 3., ovisno o tome što nastupi ranije.

EIOPA može, na zahtjev nadzornog tijela ili sanacijskog tijela, pomoći nadzornicima grupe, nadzornim tijelima, sanacijskim tijelima za grupu i sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

2. Ako se u razdoblju iz stavka 1., prvog podstavka, uvodnog teksta, ne postigne zajednička odluka o bilo kojem od sljedećih pitanja, nadzornik grupe ili sanacijsko tijelo za grupu, ovisno o slučaju, donosi vlastitu odluku o njima:

- (a) preispitivanje i procjena preventivnog plana oporavka grupe;
- (b) mjere koje krajnje matično društvo treba poduzeti u skladu s člankom 6. stavcima 4. i 5.;
- (c) plan sanacije grupe;
- (d) mjere iz članka 16.

Odluka nadzornika grupe ili sanacijskog tijela za grupu, ovisno o slučaju, mora biti detaljno obrazložena te se njome uzimaju u obzir mišljenja i zadržke drugih nadzornih tijela ili sanacijskih tijela, ovisno o slučaju, izneseni tijekom razdoblja iz stavka 1., prvog podstavka, uvodnog teksta. Odluka se dostavlja krajnjem matičnom društvu i drugim relevantnim tijelima.

3. Ako u razdoblju iz stavka 1., prvog podstavka, uvodnog teksta, nadzorna tijela ili sanacijska tijela ne postignu zajedničku odluku o bilo kojem od sljedećih pitanja, svako nadzorno tijelo odnosno sanacijsko tijelo društva kćeri, ovisno o slučaju, donosi vlastitu odluku o njima:

- (a) je li potrebno izraditi preventivni plan oporavka na pojedinačnoj osnovi za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u njihovoj nadležnosti kako je navedeno u članku 8. stavku 2.;
- (b) primjena mjera iz članka 6. stavaka 4. i 5. na razini društava kćeri;
- (c) utvrđivanje bitnih prepreka i, prema potrebi, procjena mjera koje je predložilo krajnje matično društvo i mjera koje zahtijevaju tijela kako bi se riješile ili uklonile te prepreke, kako je navedeno u članku 16. stavku 1.

4. Ako u razdoblju od četiri mjeseca iz stavka 1. prvog podstavka, uvodnog teksta, ovog članka sanacijska tijela ne postignu zajedničku odluku o donošenju plana sanacije grupe, kako je navedeno u članku 11. stavku 4., svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer donosi vlastitu odluku te sastavlja i ažurira plan sanacije za subjekte u svojoj nadležnosti. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.

5. Svaka odluka nadzornih ili sanacijskih tijela u skladu sa stavkom 3. ili stavkom 4. mora biti detaljno obrazložena te se njome uzimaju u obzir mišljenja i zadržke drugih nadzornih tijela, sanacijskih tijela, nadzornika grupe ili sanacijskih tijela za grupu, ovisno o slučaju.

6. Nadzorna tijela ili sanacijska tijela koja se ne slažu s odlukom iz stavaka 3. i 4. mogu postići zajedničku odluku o preventivnom planu oporavka grupe ili planu sanacije grupe za subjekte grupe u svojoj nadležnosti.

7. Ako prije isteka razdoblja od četiri mjeseca iz stavka 1. prvog podstavka uvodnog teksta bilo koje dotično nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo uputi predmet EIOPA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, dotični nadzornik grupe, sanacijsko tijelo za grupu, nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo, ovisno o slučaju, odgađa svoju odluku iz stavaka 2., 3. i 4. ovog članka, čeka odluku koju EIOPA-e može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EIOPA-e. Razdoblje od četiri mjeseca iz stavka 1. prvog podstavka uvodnog teksta ovog članka smatra se fazom mirenja iz članka 19. stavka 2. te uredbe. EIOPA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EIOPA-i nakon isteka razdoblja iz stavka 1. prvog podstavka uvodnog teksta ili nakon što se postigne zajednička odluka. Ako EIOPA ne donese odluku u roku od mjesec dana nakon što joj je upućen predmet, primjenjuje se odluka nadzornika grupe, sanacijskog tijela za grupu, nadzornog tijela ili sanacijskog tijela za grupu ili društvo kćer na pojedinačnoj razini, ovisno o slučaju.

8. Zajednička odluka iz članka 8. stavka 2., članka 11. stavka 4., članka 16. stavka 4. i stavka 6. ovog članka te odluke iz stavaka 2., 3. i 4. ovog članka smatraju se konačnima i primjenjuju ih nadzorna tijela odnosno sanacijska tijela u relevantnim državama članicama.

9. Ako su donesene zajedničke odluke na temelju članka 11. stavka 4. ili, u slučaju planova sanacije grupe, stavka 6. ovog članka i ako sanacijsko tijelo procijeni da predmet neslaganja u pogledu planova sanacije grupe utječe na fiskalne odgovornosti njegove države članice, sanacijsko tijelo za grupu pokreće ponovnu procjenu plana sanacije grupe.

GLAVA III.

SANACIJA

POGLAVLJE I.

Ciljevi sanacije, uvjeti za sanaciju i opća načela

Članak 18.

Ciljevi sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti vode računa o ciljevima sanacije iz stavka 2. i odaberu instrumente i ovlasti kojima se ti ciljevi najbolje ostvaruju u danim okolnostima.

2. Ciljevi sanacije su sljedeći:

- (a) zaštita zajedničkih interesa ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja i podnositelja odštetnih zahtjeva;
- (b) održavanje financijske stabilnosti, posebno sprečavanjem učinka zaraze i održavanjem tržišne discipline;
- (c) osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija;
- (d) zaštita javnih sredstava tako da se oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu svede na najmanju moguću mjeru.

Pri ostvarivanju cilja sanacije iz prvog podstavka točke (c) sanacijska tijela odabiru one pristupe u odnosu na ključne funkcije kojima se na najbolji način čuva kontinuitet osigurateljnog pokrića za ugovaratelje osiguranja.

Pri ostvarivanju cilja sanacije iz prvog podstavka točke (d) sanacijska tijela, u najvećoj mogućoj mjeri, daju prednost upotrebi izvora financiranja koji nisu proračun država članica, među ostalim aranžmanima financiranja kako su navedeni u članku 81. i sustavima jamstva u osiguranju, ako su oni dostupni u tu svrhu u skladu s primjenjivim pravom.

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri ostvarivanju ciljeva sanacije nastoje smanjiti trošak sanacije i izbjeći uništenje vrijednosti kad god ono nije nužno za ostvarivanje tih ciljeva sanacije.

3. Ciljevi sanacije jednako su važni i države članice osiguravaju da sanacijska tijela vode računa o ravnoteži među njima ovisno o prirodi i okolnostima svakog slučaja.

Članak 19.

Uvjeti za sanaciju

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) nadzorno tijelo utvrdilo je nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom ili je sanacijsko tijelo utvrdilo nakon savjetovanja s nadzornim tijelom da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti;

- (b) nije realno očekivati da bi alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere, uključujući preventivne i korektivne mjere, spriječile propast društva u razumnom vremenskom okviru;
- (c) mjera sanacije potrebna je u javnom interesu.
2. Ako sanacijsko tijelo poduzme mjeru sanacije i dok se ta mjera sanacije ne obustavi, nadzorno tijelo ne donosi mjere u odnosu na društvo u sanaciji osim ako se sanacijsko tijelo složi s takvim mjerama.
3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju potrebne instrumente, posebno odgovarajući pristup svim relevantnim informacijama, kako bi nakon savjetovanja s nadzornim tijelom utvrdila ono što je navedeno u stavku 1. točki
- (a). Nadzorno tijelo bez odgode dostavlja sanacijskom tijelu sve relevantne informacije koje ono zatraži za potrebe svoje procjene.
4. Smatra se da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti u sljedećim okolnostima:
- (a) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije usklađeno ili vjerojatno neće biti usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 5. Direktive 2009/138/EZ i nije realno očekivati da će se s njim ponovno uskladiti;
- (b) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad ili u velikoj mjeri ne ispunjava svoje obveze prema zakonima i drugim propisima koji se na njega odnose ili postoje objektivni elementi koji podupiru zaključak da će društvo u skoroj budućnosti prestati ispunjavati svoje obveze na način koji opravdava oduzimanje odobrenja za rad;
- (c) imovina društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje manja je od njegovih obveza ili postoje objektivni elementi koji podupiru zaključak da će imovina tog društva u skoroj budućnosti biti manja od njegovih obveza;
- (d) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije u mogućnosti otplaćivati svoje dugove ili izvršavati druge obveze po njihovu dospijanju, uključujući isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, ili postoje objektivni elementi koji podupiru zaključak da će društvo u skoroj budućnosti biti u takvoj situaciji;
- (e) nužna je izvanredna javna financijska potpora.
5. Za potrebe stavka 1. točke (c) mjera sanacije je u javnom interesu ako je potrebna da se postigne jedan ili više ciljeva sanacije i razmjerna je tim ciljevima i ako se likvidacijom društva u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, među ostalim s upotrebom sustava jamstva u osiguranju koji se primjenjuju na to društvo ako su ispunjeni uvjeti za redovni postupak u slučaju nesolventnosti, ti ciljevi sanacije ne bi postigli u jednakoj mjeri.

Članak 20.

Uvjeti za sanaciju u vezi s matičnim društvima i holdinzima

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u odnosu na bilo koji od subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1. *mutatis mutandis*.
2. Ako su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su društva kćeri mješovitog osigurateljnog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog osigurateljnog holdinga, države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe poduzimaju u odnosu na posrednički osigurateljni holding i ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti osigurateljni holding.
3. Podložno stavku 2., sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (c) do (e), čak i ako ti subjekti ne ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka, ako su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) najmanje jedno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1.;

- (b) priroda imovine i obveza društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su društva kćeri je takva da njihova propast ugrožava drugo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u grupi ili grupu u cjelini ili stečajno pravo države članice propisuje da se grupe tretiraju kao cjelina;
- (c) mjera sanacije u odnosu na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (c) do (e) nužna je za sanaciju društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su društva kćeri ili za sanaciju grupe u cjelini.

Članak 21.

Postupak u odnosu na društva na koja se ne primjenjuje mjera sanacije

Države članice osiguravaju da društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja ispunjavaju uvjete iz članka 19. stavka 1. točaka (a) i (b), ali ne i uvjet iz članka 19. stavka 1. točke (c), podliježu postupku likvidacije kako je definiran u članku 268. stavku 1. točki (d) Direktive 2009/138/EZ ili drugim postupcima u skladu s nacionalnim pravom koje su pokrenula i nadziru nadležna tijela kako su definirana u članku 268. stavku 1. točki (a) Direktive 2009/138/EZ, čime se osigurava uredan izlazak s tržišta.

Članak 22.

Opća načela sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti poduzmu sve potrebne mjere kako bi osigurale da se mjere sanacije poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) dioničari društva u sanaciji snose prve gubitke;
- (b) vjerovnici društva u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redosljedom prvenstva njihovih potraživanja u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, osim ako je u ovoj Direktivi izričito navedeno drukčije;
- (c) zamjenjuje se upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji, osim ako se smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje tog tijela ili višeg rukovodstva nužno za postizanje ciljeva sanacije;
- (d) upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji pruža svu pomoć koja je potrebna za postizanje ciljeva sanacije;
- (e) fizičke i pravne osobe snose građanskopravnu ili kaznenopravnu odgovornost u okviru svoje odgovornosti za propast društva;
- (f) ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, prema vjerovnicima iste kategorije postupa se jednako;
- (g) nijedan dioničar ni vjerovnik ne snosi veće gubitke od onih koje bi snosio u slučaju likvidacije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članaka od 55. do 57.;
- (h) mjere sanacije poduzimaju se u skladu sa zaštitnim mjerama iz ove Direktive.

2. Ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje dio grupe, sanacijska tijela primjenjuju instrumente sanacije i izvršavaju sanacijske ovlasti na način kojim se, posebno u zemljama u kojima grupa posluje, umanjuju:

- (a) učinak na ostale subjekte grupe i na grupu u cjelini;
- (b) negativni učinci na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u Uniji i državama članicama.

3. Kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, države članice osiguravaju njihovu usklađenost s okvirom Unije za državne potpore.

4. Kad se primjenjuju instrumenti sanacije, subjekt na koji se ti instrumenti primjenjuju smatra se predmetom stečajnog postupka ili sličnog postupka u slučaju nesolventnosti za potrebe članka 5. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁹⁾.
5. Kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela prema potrebi obavješćuju predstavnike zaposlenika dotičnog društva i savjetuju se s njima.
6. Sanacijska tijela primjenjuju instrumente sanacije i izvršavaju sanacijske ovlasti ne dovodeći u pitanje odredbe o predstavnicima zaposlenika u upravljačkim tijelima, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom.

POGLAVLJE II.

Vrednovanje

Članak 23.

Vrednovanje za potrebe sanacije

1. Sanacijska tijela osiguravaju da se sve mjere sanacije poduzimaju na osnovi vrednovanja, osiguravajući pritom pravednu, razboritu i realnu procjenu imovine, prava i obveza subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e).
2. Prije nego što pokrene sanaciju subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), sanacijsko tijelo osigurava provedbu prvog vrednovanja kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 19. stavkom 1. odnosno člankom 20. stavkom 3.
3. Nakon odluke da pokrene sanaciju subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) sanacijsko tijelo osigurava provedbu drugog vrednovanja:
 - (a) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o mjeri sanacije koju treba poduzeti;
 - (b) kako bi se osiguralo da su svi gubici tog subjekta potpuno priznati u trenutku primjene instrumenata sanacije;
 - (c) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o opsegu poništavanja ili razvodnjavanja vlasničkih instrumenata;
 - (d) kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o opsegu otpisa ili konverzije neosiguranih obveza, uključujući dužničke instrumente;
 - (e) ako se primjenjuje instrument prijelaznog društva, kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na prijelazno društvo i odluke o vrijednosti svih naknada koje se mogu platiti društvu u sanaciji ili, ovisno o slučaju, imateljima vlasničkih instrumenata;
 - (f) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja, kako bi se dobile potrebne informacije za donošenje odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na kupca koji je treća osoba te radi pružanja informacija sanacijskom tijelu kako bi moglo odrediti što čini komercijalne uvjete za potrebe članka 31.
4. Vrednovanje iz stavka 3. usklađeno je s člankom 75. Direktive 2009/138/EZ. Međutim, to vrednovanje može se, prema potrebi, prilagoditi kako bi se uzelo u obzir da pretpostavka da društvo djeluje kao poduzeće koje trajno posluje nije ispunjena te kako bi se uzele u obzir posebne okolnosti povezane s primjenom instrumenata sanacije.
5. Na vrednovanja iz stavaka 2. i 3. može se podnijeti žalba u skladu s člankom 67. samo zajedno s odlukom o primjeni instrumenta sanacije ili izvršavanju sanacijske ovlasti.

⁽¹⁹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, 22.3.2001., str. 16.).

Članak 24.**Zahtjevi za vrednovanje**

1. Države članice osiguravaju da vrednovanja iz članka 23. provodi:
 - (a) osoba koja je neovisna o bilo kojem javnom tijelu i o subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e);
 - (b) sanacijsko tijelo, ako ta vrednovanja ne može provesti osoba iz točke (a).
2. Vrednovanja iz članka 23. smatraju se konačnima ako ih je provela osoba iz stavka 1. točke (a) ovog članka te ako su ispunjeni svi zahtjevi iz stavaka od 3. do 5. ovog članka.
3. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, konačno vrednovanje temelji se na razboritim pretpostavkama i ne pretpostavlja nikakvo potencijalno pružanje izvanredne javne financijske potpore od trenutka poduzimanja mjere sanacije.
4. Konačno vrednovanje dopunjuje se sljedećim informacijama kojima raspolaže subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e);
 - (a) ažurirani financijski izvještaj i ažurirano ekonomsko vrednovanje subjekta u skladu s Direktivom 2009/138/EZ;
 - (b) izvješće o financijskom položaju subjekta, uključujući, ako je to relevantno, ocjenu tehničkih pričuva subjekta iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 2. Direktive 2009/138/EZ koju je izradila neovisna aktuarska funkcija;
 - (c) dodatne informacije o tržišnoj i računovodstvenoj vrijednosti imovine, tehničkih pričuva iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 2. Direktive 2009/138/EZ i drugih obveza subjekta.
5. U konačnom vrednovanju navodi se potpodjela vjerovnika u kategorije u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja na temelju primjenjivog stečajnog prava. Konačno vrednovanje sadržava i procjenu očekivanog postupanja prema svakoj kategoriji dioničara i vjerovnika u slučaju likvidacije dotičnog subjekta u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Procjenom iz prvog podstavka ne dovodi se u pitanje vrednovanje iz članka 56.

6. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđenja:
 - (a) okolnosti u kojima se osoba smatra neovisnom i o sanacijskom tijelu i o subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) za potrebe stavka 1. ovog članka;
 - (b) metodologije za procjenjivanje vrijednosti imovine i obveza društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u kontekstu sanacije;
 - (c) odvajanja vrednovanja na temelju članaka 23. i 56. ove Direktive.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 25.**Privremena i konačna vrednovanja**

1. Vrednovanja iz članka 23. koja ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene člankom 24. stavkom 2. smatraju se privremenim vrednovanjima.

Privremena vrednovanja sadržavaju zaštitni sloj za dodatne gubitke i primjereno opravdanje tog zaštitnog sloja.

2. Ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije na temelju privremenog vrednovanja, ona osiguravaju provedbu konačnog vrednovanja u najkraćem mogućem roku.

Ta sanacijska tijela osiguravaju da se konačnim vrednovanjem iz prvog podstavka:

- (a) omogućuje potpuno priznavanje svih gubitaka subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) u njegovim poslovnim knjigama;
- (b) dobiju potrebne informacije za donošenje odluke o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 3.

3. Ako je procjena neto vrijednosti imovine subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) iz konačnog vrednovanja viša od procjene neto vrijednosti imovine tog subjekta iz privremenog vrednovanja, sanacijsko tijelo može:

- (a) povećati vrijednost potraživanja pogođenih vjerovnika koja su otpisana ili restrukturirana;
- (b) zahtijevati od prijelaznog društva da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza društvu u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima vlasničkih instrumenata.

4. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđenja, za potrebe stavka 1. ovog članka, metodologije izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

POGLAVLJE III.

Instrumenti sanacije

Odjeljak 1.

Opća načela

Članak 26.

Opća načela instrumenata sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne za primjenu instrumenata sanacije na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) koji zadovoljava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.

2. Ako sanacijsko tijelo odluči primijeniti instrument sanacije na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), a ta bi mjera sanacije dovela do gubitaka za vjerovnike, posebno za ugovaratelje osiguranja, ili do restrukturiranja ili konverzije njihovih potraživanja, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa ili konverzije instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 35. neposredno prije ili zajedno s primjenom instrumenta sanacije.

Svim приходима, ostvarenima nakon povrata svih razumnih izdataka koji su valjano nastali u vezi s upotrebom instrumenata sanacije ili izvršavanjem sanacijskih ovlasti kao rezultat primjene bilo kojeg instrumenta sanacije u skladu sa stavkom 5., prvo se isplaćuje naknada ugovarateljima osiguranja i drugim vjerovnicima subjekta u mjeri u kojoj su njihova potraživanja otpisana bez potpune naknade.

Konverzija prihvatljivih obveza u instrumente kapitala može se primijeniti na osigurane samo u slučajevima u kojima sanacijsko tijelo dokaže da se ciljevi sanacije ne mogu postići drugim instrumentima sanacije ili da bi konverzija osigurana dovela do bolje zaštite ugovaratelja osiguranja u usporedbi s upotrebom bilo kojeg drugog instrumenta sanacije i otpisom njihovih potraživanja.

3. Instrumenti sanacije su sljedeći:

- (a) instrument solventnog isteka portfelja osiguranja;
- (b) instrument prodaje poslovanja;
- (c) instrument prijelaznog društva;
- (d) instrument odvajanja imovine i obveza;
- (e) instrument otpisa ili konverzije.

Sanacijska tijela mogu primjenjivati instrumente sanacije pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji, osim instrumenta odvajanja imovine i obveza, koji se primjenjuje samo u kombinaciji s drugim instrumentom sanacije.

4. Ako se upotrebljavaju samo instrument prodaje poslovanja i instrument prijelaznog društva i ako se ti instrumenti upotrebljavaju samo za djelomični prijenos imovine, prava ili obveza društva u sanaciji, preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) iz kojeg su imovina, prava ili obveze preneseni likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Takva likvidacija provodi se u razumnom roku, uzimajući u obzir svaku potrebu da preostali dio društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) pruža usluge ili potporu na temelju članka 45. kako bi primatelju omogućio da provodi aktivnosti ili usluge koje je stekao tim prijenosom te sve ostale razloge zbog kojih je nastavak poslovanja preostalog dijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) potreban kako bi se ostvarili ciljevi sanacije ili poštovala načela utvrđena u članku 22.

5. Sanacijsko tijelo i svi aranžmani financiranja koji djeluju na temelju članka 81. ili sanacijsko tijelo u ime bilo kojeg aranžmana financiranja mogu ostvariti povrat svih razumnih i valjano nastalih izdataka u vezi s primjenom instrumenata sanacije ili izvršavanjem sanacijskih ovlasti na jedan ili više sljedećih načina:

- (a) kao odbitak od naknade koju primatelj plaća društvu u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
- (b) od društva u sanaciji, kao povlašteni vjerovnik;
- (c) iz prihoda nastalih slijedom prestanka aktivnosti prijelaznog društva, subjekta za upravljanje imovinom i obvezama ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja, kao povlašteni vjerovnik.

6. Države članice osiguravaju da se pravila nacionalnog stečajnog prava koja se odnose na pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike ne primjenjuju na prijenose imovine, prava ili obveza s društva u sanaciji na drugi subjekt na temelju primjene instrumenta sanacije ili izvršavanja sanacijske ovlasti.

7. Države članice mogu sanacijskim tijelima dodijeliti dodatne instrumente i ovlasti koji se mogu izvršavati ako subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) zadovoljava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., pod sljedećim uvjetima:

- (a) ako ti dodatni instrumenti i ovlasti pri primjeni na prekograničnu grupu ne predstavljaju prepreku djelotvornoj sanaciji grupe; i
- (b) ako su ti instrumenti i ovlasti usklađeni s ciljevima sanacije i općim načelima sanacije utvrđenima u članku 22.

8. Države članice osiguravaju da, ako se bilo koji od instrumenata sanacije ne može primijeniti na subjekt obuhvaćen člankom 1. stavkom 1. zbog toga što on ima poseban pravni oblik društva za uzajamno osiguranje ili zadruge, sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne za primjenu instrumenata što sličnijih onima navedenima u stavku 3. ovog članka, među ostalim u smislu njihovih učinaka.

Odjeljak 2.

Instrument solventnog isteka portfelja osiguranja

Članak 27.

Instrument solventnog isteka portfelja osiguranja

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast podvrgnuti društvo u sanaciji režimu solventnog isteka portfelja osiguranja kako bi se obustavile aktivnosti tog društva i društvu u sanaciji zabranilo preuzimanje novih poslova osiguranja i reosiguranja.
2. Države članice osiguravaju da je, u slučaju da nadzorno tijelo oduzme odobrenje za rad, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje je primijenjen instrument solventnog isteka portfelja osiguranja usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom utvrđenim u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 5. Direktive 2009/138/EZ odmah nakon primjene tog instrumenta.
3. U slučaju da nadzorno tijelo oduzme odobrenje za rad, države članice osiguravaju da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje je primijenjen instrument solventnog isteka portfelja osiguranja i dalje podliježe općim pravilima i ciljevima nadzora osiguranja iz glave I. poglavlja III. Direktive 2009/138/EZ do obustavljanja njegovih aktivnosti u skladu sa stavkom 8. ovog članka.
4. Sanacijska tijela osiguravaju da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u sanaciji u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja može zadržati odgovarajuće osposobljeno i stručno osoblje kako bi se osigurao uredan nastavak njegovih aktivnosti osiguranja u fazi isteka portfelja osiguranja do njegove likvidacije.
5. Sanacijska tijela, u bliskoj suradnji s nadzornim tijelima, prate novčani tok, kao i troškove i izdatke društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u sanaciji kako bi se očuvala njegova vrijednost i utrživost.
6. Sanacijska tijela, u bliskoj suradnji s nadzornim tijelima, ocjenjuju planirane promjene u strukturi imovine, pomno prate ugovore o reosiguranju i zahtijevaju barem na tromjesečnoj osnovi neovisno aktuarsko preispitivanje tehničkih pričuva i rezervi.
7. Pri primjeni instrumenta solventnog isteka portfelja osiguranja sanacijska tijela mogu ograničiti ili zabraniti sve primitke u obliku vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi, te mogu ograničiti ili zabraniti sve isplate varijabilnih naknada i diskrecijskih mirovinskih pogodnosti.
8. Sanacijska tijela donose odluku o likvidaciji društva u sanaciji u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja u svim sljedećim slučajevima, koji god od njih prvi nastupi:
 - (a) ako se sva ili gotovo sva imovina, prava ili obveze društva u sanaciji u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja prodaju kupcu koji je treća osoba;
 - (b) ako je imovina društva u sanaciji u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja potpuno likvidirana i njegove su obveze u potpunosti izvršene.
9. Ako se upotrebljava instrument solventnog isteka portfelja osiguranja i ako neto vrijednost imovine društva u sanaciji u režimu solventnog isteka portfelja osiguranja postane negativna, sanacijsko tijelo procjenjuje hoće li likvidirati društvo u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili primijeniti drugi instrument sanacije

U slučaju da društvo nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom utvrđenim u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 5. Direktive 2009/138/EZ, sanacijsko tijelo u bliskoj suradnji s nadzornim tijelom procjenjuje treba li društvo likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili bi trebalo primijeniti neki drugi instrument sanacije.

Odjeljak 3.

Instrument odvajanja imovine i obveza, instrument prodaje poslovanja i instrument prijelaznog društva

Članak 28.

Načela za primjenu instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da, podložno članku 31. stavcima 5. i 6. te članku 67., sanacijska tijela imaju ovlast za primjenu instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva bez dobivanja suglasnosti dioničara društva u sanaciji ili bilo koje treće strane, osim kupca ili prijelaznog društva, i bez ispunjavanja bilo kakvih postupovnih zahtjeva na temelju prava o trgovačkim društvima ili o vrijednosnim papirima, osim onih utvrđenih u članku 29.
2. Podložno članku 26. stavcima 2. i 5., sve naknade koje je platio kupac ili prijelazno društvo idu u korist:
 - (a) vlasnikâ dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, ako su te dionice ili ti drugi vlasnički instrumenti koje je izdalo društvo u sanaciji preneseni s imatelja tih dionica ili instrumenata na kupca ili prijelazno društvo;
 - (b) društva u sanaciji, ako su imovina ili obveze društva u sanaciji djelomično ili u cijelosti preneseni na kupca ili prijelazno društvo.
3. Podložno članku 26. stavcima 2. i 5., sve naknade koje je platio subjekt za upravljanje imovinom i obvezama iz članka 30. stavka 2. u vezi s imovinom, pravima i obvezama stečenima izravno od društva u sanaciji idu u korist društva u sanaciji. Naknada se može platiti u obliku dužničkog instrumenta koji izdaje subjekt za upravljanje imovinom i obvezama.
4. Na prijenose izvršene primjenom instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva primjenjuju se zaštitne mjere iz glave III. poglavlja V.
5. Sanacijska tijela mogu više puta upotrijebiti instrument odvajanja imovine i obveza, instrument prodaje poslovanja i instrument prijelaznog društva za provedbu dodatnih prijenosa ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.
6. Države članice osiguravaju da kupac ili prijelazno društvo kako je navedeno u stavku 1. može nastaviti koristiti prava članstva i pristupa, ako je to relevantno, platnom sustavu, sustavu poravnanja i namire, burzama i sustavima jamstva u osiguranju društva u sanaciji, pod uvjetom da kupac ili prijelazno društvo ispunjava kriterije za članstvo i sudjelovanje u takvim sustavima.

Ako nisu ispunjeni svi kriteriji iz prvog podstavka, države članice, ako je to relevantno, osiguravaju:

- (a) da se ne uskrati članstvo i sudjelovanje u platnom sustavu, sustavu poravnanja i namire, burzama i sustavima jamstva u osiguranju na temelju toga što kupac ili prijelazno društvo ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili što taj rejting nije u skladu s razinom rejtinga potrebnom za pristup takvim sustavima;
 - (b) da se u slučaju kad kupac ili prijelazno društvo ne ispunjava kriterije članstva ili sudjelovanja u platnom sustavu, sustavu poravnanja ili namire, burzi ili sustavu jamstva u osiguranju, prava iz prvog podstavka koriste u razdoblju koje odrede sanacijska tijela i koje ne smije biti dulje od 24 mjeseca, ali koje se može obnoviti na zahtjev kupca ili prijelaznog društva upućen sanacijskom tijelu.
7. Ne dovodeći u pitanje glavu III. poglavlje V., dioničari ili vjerovnici društva u sanaciji i ostale treće strane čija se imovina, prava ili obveze ne prenose primjenom instrumenta odvajanja imovine i obveza, instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelaznog društva nemaju nikakva prava ni potraživanja prema imovini, pravima i obvezama koji se prenose ni u vezi s njima, kao ni prema upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu ili višem rukovodstvu prijelaznog

društva ili subjekta za upravljanje imovinom i obvezama ni u vezi s tim tijelima odnosno rukovodstvom.

Članak 29.

Postupovni zahtjevi u pogledu prodaje poslovanja, imovine, prava ili obveza u sanaciji

1. Podložno stavku 3., države članice osiguravaju da se u slučaju kad sanacijska tijela namjeravaju primijeniti instrument prodaje poslovanja ili prodati prijelazno društvo ili njegovu imovinu, prava ili obveze, društvo u sanaciji, prijelazno društvo ili dotična imovina, prava, obveze, dionice ili drugi vlasnički instrumenti stavljaju na tržište u skladu sa zahtjevima iz stavka 2. Paketi prava, imovine i obveza mogu se odvojeno stavljati na tržište.

2. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, stavljanje na tržište iz stavka 1. u skladu je sa sljedećim zahtjevima:

- (a) maksimalno je transparentno i bez bitno pogrešnog prikazivanja imovine, prava, obveza, dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva ili prijelaznog društva koje tijelo namjerava prenijeti;
- (b) pritom se ne daje neopravdana prednost potencijalnim kupcima i nema njihove diskriminacije;
- (c) pritom nema sukoba interesa;
- (d) pritom se nijednom potencijalnom kupcu ne daje nepoštena prednost;
- (e) pritom se uzima u obzir potreba za hitnom provedbom mjere sanacije;
- (f) pritom se nastoji u najvećoj mogućoj mjeri povećati prodajnu cijenu obuhvaćenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

Tim se zahtjevima sanacijska tijela ne sprečavaju da nude prodaju određenim potencijalnim kupcima.

Svako objavljivanje stavljanja na tržište subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ili prijelaznog društva koje bi se inače zahtijevalo u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 596/2014 može se odgoditi u skladu s člankom 17. stavkom 4. ili stavkom 5. te uredbe.

3. Sanacijska tijela mogu donijeti obrazloženu odluku da ne ispune zahtjev o stavljanju na tržište ako utvrde da bi ispunjavanje zahtjeva iz stavka 2. vjerojatno ugrozilo jedan ili više ciljeva sanacije.

Članak 30.

Instrument odvajanja imovine i obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da prenesu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji ili prijelaznog društva na jedan ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama.

2. Za potrebe instrumenta odvajanja imovine i obveza, subjekt za upravljanje imovinom i obvezama je pravna osoba:

- (a) koja je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela, što može uključivati sanacijsko tijelo, i pod kontrolom sanacijskog tijela; i
- (b) koja je osnovana u svrhu primanja dijela ili sve imovine, prava ili obveza jednog ili više društava u sanaciji ili prijelaznog društva.

3. Subjekt za upravljanje imovinom i obvezama upravlja portfeljima koji su mu preneseni s ciljem maksimalnog povećanja njihove vrijednosti putem prodaje tih portfelja ili uredne likvidacije.

4. Države članice osiguravaju da subjekt za upravljanje imovinom i obvezama posluje u skladu sa sljedećim zahtjevima:

- (a) relevantno sanacijsko tijelo odobrilo je osnivačke akte subjekta za upravljanje imovinom i obvezama;
- (b) ovisno o vlasničkoj strukturi subjekta za upravljanje imovinom i obvezama, relevantno sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta;
- (c) relevantno sanacijsko tijelo odobrava primitke članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i utvrđuje njihove odgovornosti;
- (d) relevantno sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti subjekta za upravljanje imovinom i obvezama.

5. Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast iz stavka 1. za prijenos imovine, prava ili obveza samo u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije i ako nastupi bilo koja od sljedećih situacija:

- (a) ako je situacija na odgovarajućem tržištu za tu imovinu, prava ili obveze takva da bi njihova likvidacija u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti mogla negativno utjecati na jedno ili više financijskih tržišta;
- (b) ako je takav prijenos potreban da se olakša upotreba instrumenta solventnog isteka portfelja osiguranja ili osigura pravilno funkcioniranje društva u sanaciji ili prijelaznog društva;
- (c) ako je takav prijenos potreban za postizanje maksimalnog prihoda od likvidacije.

6. Kad primjenjuju instrument za odvajanje imovine i obveza, sanacijska tijela, u skladu s člankom 23. i okvirom Unije za državne potpore, utvrđuju naknadu za prijenos imovine, prava i obveza na subjekt za upravljanje imovinom i obvezama. Naknada može imati nominalnu ili negativnu vrijednost.

7. Ako su sanacijska tijela primijenila instrument prijelaznog društva, subjekt za upravljanje imovinom i obvezama može nakon primjene tog instrumenta steći imovinu, prava ili obveze od prijelaznog društva.

8. Sanacijska tijela mogu više puta prenijeti imovinu, prava ili obveze s društva u sanaciji na jedan ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama te imovinu, prava ili obveze prenijeti natrag s jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom i obvezama na društvo u sanaciji u bilo kojoj od sljedećih situacija:

- (a) mogućnost povratnog prijenosa imovine, prava ili obveza izričito je navedena u instrumentu u okviru kojeg je izvršen prijenos;
- (b) imovina, prava ili obveze nisu obuhvaćeni kategorijama imovine, prava ili obveza koje su navedene u instrumentu u okviru kojeg je izvršen prijenos ili ne ispunjavaju uvjete za prijenos koji su u njemu navedeni.

U oba slučaja iz prvog podstavka točaka (a) i (b) povratni prijenos može se izvršiti u bilo kojem roku navedenom u tom instrumentu za dotičnu svrhu i uz poštovanje svih drugih uvjeta koji su u njemu navedeni.

Društvo u sanaciji obvezno je prihvatiti povrat imovine, prava i obveza prenesenih u skladu s prvim podstavkom točkama (a) i (b).

9. Ciljevi subjekta za upravljanje imovinom i obvezama ne podrazumijevaju nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima društva u sanaciji. Članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili više rukovodstvo subjekta za upravljanje imovinom i obvezama nemaju nikakvu odgovornost prema takvim dioničarima ili vjerovnicima zbog radnji ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako takve radnje ili propusti uključuju grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti prema nacionalnom pravu koja izravno utječe na prava takvih dioničara ili vjerovnika.

Države članice mogu dodatno ograničiti odgovornost subjekta za upravljanje imovinom i obvezama i članova njegova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva u vezi s radnjama i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 31.

Instrument prodaje poslovanja

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da na kupca koji nije prijelazno društvo prenesu sljedeće:
 - (a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje je izdalo društvo u sanaciji;
 - (b) svu ili bilo koju imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji.
2. Prijenos na temelju stavka 1. odvija se pod komercijalnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti te u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

Sanacijska tijela poduzimaju sve razumne korake kako bi postigla komercijalne uvjete prijenosa koji su u skladu s vrednovanjem izvršenim na temelju članka 23., uzimajući u obzir okolnosti pojedinog slučaja.

3. Sanacijska tijela mogu, uz suglasnost kupca, poništiti izvršene prijenose ako je to opravdano okolnostima pojedinog slučaja. Društvo u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su prihvatiti povrat prenesenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.
4. Kupci moraju imati odgovarajuće odobrenje za rad za obavljanje poslovanja koje stječu na temelju prijenosa iz stavka 1. Nadzorna tijela osiguravaju da se zahtjev za takvo odobrenje za rad, u vezi s prijenosom, pravodobno razmotri.
5. Odstupajući od članaka od 57. do 62. Direktive 2009/138/EZ, ako bi prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata primjenom instrumenta prodaje poslovanja rezultirao stjecanjem ili povećanjem kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje kako je navedeno u članku 57. stavku 1. Direktive 2009/138/EZ, nadzorno tijelo tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje pravodobno provodi procjenu propisanu tim člancima kako se primjena instrumenta prodaje poslovanja ne bi odgodila odnosno kako bi se mjerom sanacije mogli ostvariti ciljevi sanacije.
6. Države članice osiguravaju da se, ako nadzorno tijelo nije dovršilo procjenu iz stavka 5. do datuma prijenosa, primjenjuje sljedeće:
 - (a) takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata na stjecatelja ima neodgodiv pravni učinak;
 - (b) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f) glasačka prava stjecatelja na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata suspendiraju se i dodjeljuju se isključivo sanacijskom tijelu, koje nije obvezno ostvariti ta glasačka prava i ne snosi nikakvu odgovornost za ostvarivanje ili suzdržavanje od ostvarivanja tih glasačkih prava;
 - (c) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja rješavanja imovine iz točke (f) sankcije i druge mjere za kršenje uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela utvrđene u članku 62. Direktive 2009/138/EZ ne primjenjuju se na takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
 - (d) odmah nakon dovršetka procjene nadzorno tijelo pisanim putem obavješćuje sanacijsko tijelo i stjecatelja o tome odobrava li takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju ili se tome protivi, u skladu s člankom 58. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ;
 - (e) ako nadzorno tijelo odobri takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju, smatra se da glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u potpunosti pripadaju stjecatelju čim sanacijsko tijelo i stjecatelj prime takvu obavijest o odobrenju od nadzornog tijela;

- (f) ako se nadzorno tijelo usprotivi takvom prijenosu dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju:
- i. glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata predviđena točkom (b) ostaju na snazi;
 - ii. sanacijsko tijelo može zahtijevati od stjecatelja da proda takve dionice ili druge vlasničke instrumente u razdoblju prodaje koje odredi sanacijsko tijelo uzimajući u obzir prevladavajuće tržišne uvjete;
 - iii. ako stjecatelj ne udovolji zahtjevu iz podtočke ii., nadzorno tijelo uz suglasnost sanacijskog tijela može stjecatelju izreći sankcije i druge mjere zbog kršenja uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela utvrđene u članku 62. Direktive 2009/138/EZ.
7. Za potrebu ostvarivanja prava na pružanje usluga ili na osnivanje poslovnog nastana u drugoj državi članici u skladu s Direktivom 2009/138/EZ, kupac se smatra nastavkom društva u sanaciji i može nastaviti ostvarivati sva prava koja je ostvarivalo društvo u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

Članak 32.

Instrument prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da na prijelazno društvo prenesu sljedeće:
 - (a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje su izdali jedno ili više društava u sanaciji;
 - (b) svu ili bilo koju imovinu, prava ili obveze jednog ili više društava u sanaciji.
2. Prijelazno društvo je pravna osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela, što može uključivati sanacijsko tijelo ili, ako je primjenjivo, sustav jamstva u osiguranju i pod kontrolom je sanacijskog tijela;
 - (b) osnovano je u svrhu primitka i držanja dijela ili svih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji ili dijela ili sve imovine, prava i obveza jednog ili više društava u sanaciji radi ostvarivanja ciljeva sanacije i prodaje društva u sanaciji.
3. Pri primjeni instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela osiguravaju da ukupna vrijednost obveza prenesenih na prijelazno društvo ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih s društva u sanaciji.
4. Nakon primjene instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela mogu, ako je to opravdano okolnostima, vratiti izvršene prijenose, a društvo u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su prihvatiti povrat sve prenesene imovine, prava ili obveza odnosno dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, ako je to opravdano okolnostima pojedinog slučaja, u bilo kojoj od sljedećih situacija:
 - (a) mogućnost povratnog prijenosa određenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza izričito je navedena u instrumentu kojim je izvršen prijenos;
 - (b) određene dionice ili drugi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze nisu obuhvaćeni kategorijama dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza koje su navedene u instrumentu kojim je izvršen prijenos ili ne ispunjavaju uvjete za prijenos koji su u njemu navedeni.

Povratni prijenos iz prvog podstavka može se izvršiti u bilo kojem roku uz poštovanje svih drugih uvjeta koji su navedeni u instrumentu kojim je izvršen prijenos.
5. Nakon primjene instrumenta prijelaznog društva sanacijska tijela mogu prenijeti dionice ili druge vlasničke instrumente ili imovinu, prava ili obveze s prijelaznog društva na kupca koji je treća osoba.

6. Prijelazno društvo smatra se nastavkom društva u sanaciji i može nastaviti ostvarivati sva prava koja je ostvarivalo društvo u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

7. Ciljevi prijelaznog društva ne podrazumijevaju nikakvu dužnost ni odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima društva u sanaciji. Članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili više rukovodstvo prijelaznog društva nemaju nikakvu odgovornost prema tim dioničarima ili vjerovnicima zbog radnji ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako takve radnje ili propusti uključuju grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti prema nacionalnom pravu koja izravno utječe na prava tih dioničara ili vjerovnika.

Države članice mogu dodatno ograničiti obveze prijelaznog društva i članova njegova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva u skladu s nacionalnim pravom u vezi s radnjama i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 33.

Poslovanje prijelaznog društva

1. Države članice osiguravaju da prijelazno društvo poštuje sljedeće zahtjeve:

- (a) sanacijsko tijelo odobrilo je osnivačke akte prijelaznog društva;
- (b) ovisno o vlasničkoj strukturi prijelaznog društva, sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo prijelaznog društva;
- (c) sanacijsko tijelo odobrava primitke članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i utvrđuje njihove odgovornosti;
- (d) sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti prijelaznog društva;
- (e) prijelazno društvo ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/138/EZ, kao i potrebno odobrenje za rad na temelju primjenjivog nacionalnog prava za obavljanje aktivnosti ili usluga koje steže prijenosom na temelju članka 42. ove Direktive;
- (f) prijelazno društvo ispunjava zahtjeve iz Direktive 2009/138/EZ i podliježe nadzoru u skladu s tom direktivom;
- (g) poslovanje prijelaznog društva u skladu je s okvirom Unije za državne potpore i sanacijsko tijelo može odrediti odgovarajuća ograničenja njegovu poslovanju.

Neovisno o odredbama iz prvog podstavka točaka (e) i (f) i kada je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije, prijelazno društvo može biti osnovano i dobiti odobrenje za rad iako tijekom kratkog razdoblja na početku svojega poslovanja ne ispunjava zahtjeve iz Direktive 2009/138/EZ. Sanacijsko tijelo u tu svrhu podnosi odgovarajući zahtjev nadzornom tijelu. Ako nadzorno tijelo odluči izdati takvo odobrenje, navodi razdoblje tijekom kojeg je prijelazno društvo izuzeto od ispunjavanja zahtjeva iz Direktive 2009/138/EZ. To razdoblje ne smije biti dulje od 24 mjeseca.

2. Podložno ograničenjima koja proizlaze iz pravila Unije ili nacionalnih pravila o tržišnom natjecanju, rukovodstvo prijelaznog društva upravlja prijelaznim društvom radi ostvarenja ciljeva sanacije i prodaje društva u sanaciji ili prenesene imovine, prava ili obveza jednom ili više kupaca iz privatnog sektora čim tržišni uvjeti budu za to primjereni.

3. Sanacijska tijela odlučuju da subjekt više nije prijelazno društvo u bilo kojoj od sljedećih situacija, koja god od njih prva nastupi:

- (a) ako se prijelazno društvo spoji se s drugim subjektom;
- (b) ako prijelazno društvo više ne ispunjava zahtjeve iz članka 32. stavka 2.;
- (c) ako se sva ili gotovo sva imovina, prava ili obveze prijelaznog društva prodaju kupcu koji je treća osoba;

(d) ako je imovina prijelaznog društva potpuno likvidirana, a njegove obveze u potpunosti izvršene.

4. Podložno članku 26. stavcima 2. i 5., svi prihodi nastali slijedom obustave poslovanja prijelaznog društva idu u korist dioničara prijelaznog društva.

Članak 34.

Prijenos na sustave jamstva u osiguranju

1. Odstupajući od članaka 32. i 33., države članice mogu predvidjeti da se dužnosti i prava prijelaznog društva dodijele odgovarajućem sustavu jamstva u osiguranju. Osiguravajući pritom zaštitu interesa ugovaratelja osiguranja, kontinuitet odnosâ osiguranja i namirenje potraživanja, te osiguravajući postizanje ciljeva ove Direktive na primjeren način, države članice mogu predvidjeti prijenos na takve sustave jamstva u osiguranju:

(a) dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje su izdali jedno ili više društava u sanaciji; ili

(b) sve ili bilo koje imovine, prava ili obveza jednog ili više društava u sanaciji.

Sanacijska tijela osiguravaju da ukupna vrijednost obveza prenesenih na sustav jamstva u osiguranju ne prelazi ukupnu vrijednost pravâ i imovine prenesenih s društva u sanaciji.

2. Države članice osiguravaju da sustav jamstva u osiguranju kojem su dodijeljene dužnosti i prava prijelaznog društva poštuje sljedeće zahtjeve:

(a) sanacijsko tijelo odobrilo je osnivačke akte prijelaznog društva;

(b) sanacijsko tijelo odobrava primitke članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i utvrđuje njihove odgovornosti;

(c) prijelazno društvo ne sklapa nove ugovore o osiguranju i ne mijenja postojeće ugovore o osiguranju na način kojim bi se mogle povećati osigurnine na račun prijelaznog društva;

(d) sustav jamstva u osiguranju podliježe općim pravilima i ciljevima nadzora osiguranja kako bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite ugovaratelja osiguranja.

Prvi podstavak točka (b) ne primjenjuje se na sustav jamstva u osiguranju kojem su dodijeljene dužnosti i prava prijelaznog društva ako su određena prenesena imovina, prava, obveze ili vlasnička prava odvojeni od druge imovine, prava i obveza sustava jamstva u osiguranju i ako se primici ne isplaćuju iz prenesene imovine.

3. Države članice osiguravaju da je financiranje sustava jamstva u osiguranju kojemu su dodijeljene dužnosti i prava prijelaznog društva primjereno za nastavak odnosâ osiguranja i jamčenje namirenja osigurnine.

Odjeljak 4.

Instrument otpisa ili konverzije

Članak 35.

Cilj i područje primjene instrumenta otpisa ili konverzije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti instrument otpisa ili konverzije radi ispunjenja ciljeva sanacije u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) u svrhu dokapitalizacije subjekta kako je naveden u članku 1. stavku 1. točkama od (a) do (e) koji zadovoljava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. i članka 20. stavka 3. u mjeri u kojoj je to potrebno da se primijeni instrument solventnog isteka portfelja osiguranja i zadrži njegovo odobrenje za rad na temelju Direktive 2009/138/EZ;
- (b) u svrhu konverzije u vlasnički kapital ili smanjenja glavnice potraživanja, uključujući osigurnine, ili dužničkih instrumenata koji se prenose:
 - i. na prijelazno društvo; ili
 - ii. u okviru instrumenta odvajanja imovine i obveza ili instrumenta prodaje poslovanja.

Kada instrument otpisa ili konverzije primjenjuju na osigurnine, sanacijska tijela mogu i restrukturirati uvjete povezanih ugovora o osiguranju radi djelotvornijeg ostvarivanja ciljeva sanacije. Sanacijska tijela pritom uzimaju u obzir učinak na zajedničke interese ugovaratelja osiguranja.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela utvrde iznos za koji se instrumenti kapitala, dužnički instrumenti i ostale prihvatljive obveze moraju otpisati ili konvertirati za potrebe navedene u stavku 1. na temelju vrednovanja provedenog u skladu s člankom 23.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti instrument otpisa ili konverzije na sve obveze subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), pri čemu mogu zadržati njihov aktualni pravni oblik ili prema potrebi razmotriti promjenu njihova pravnog oblika.

4. Države članice osiguravaju da se instrument otpisa ili konverzije može primijeniti na sve instrumente kapitala i sve obveze subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) koji nisu isključeni iz područja primjene tog instrumenta na temelju stavaka od 5. do 8. ovog članka.

5. Sanacijska tijela ne primjenjuju instrument otpisa ili konverzije u odnosu na sljedeće obveze, neovisno o tom primjenjuje li se na njih pravo države članice ili treće zemlje:

- (a) osigurane obveze;
- (b) obveze prema kreditnim institucijama, investicijskim društvima i društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje, osim subjekata koji pripadaju istoj grupi, s izvornim rokom dospijea kraćim od sedam dana;
- (c) obveze s preostalim rokom dospijea kraćim od sedam dana prema sustavima ili upraviteljima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima ili prema središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama iz trećih zemalja koje je europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁰⁾, priznalo na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (d) obveze prema bilo kojem od sljedećih aktera:
 - i. zaposleniku, u pogledu obračunane plaće, mirovinskih davanja ili drugih fiksnih primitaka, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena kolektivnim ugovorom,
 - ii. komercijalnom ili trgovačkom vjerovniku, koje proizlaze iz pružanja subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) robe ili usluga, kao što su informatičke usluge, komunalne usluge, najam, servisiranje i održavanje prostora, koje su potrebne kako bi taj subjekt mogao kontinuirano poslovati ili kako bi se osigurao kontinuitet osigurateljnog pokrića,
 - iii. poreznim tijelima i tijelima nadležnima za socijalno osiguranje, pod uvjetom da se te obveze na temelju primjenjivog prava smatraju povlaštenim obvezama,

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- iv. sustavima jamstva u osiguranju, koje nastaju na temelju doprinosa u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonima;
- (e) obveze koje proizlaze iz obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila u skladu s Direktivom 2009/103/EZ.
6. Države članice mogu propisati da sanacijska tijela ne primjenjuju instrument otpisa ili konverzije u odnosu na:
- (a) obveze koje proizlaze iz tekućih i budućih osigurnina koje su pokrivena imovinom u skladu s člankom 275. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2009/138/EZ;
- (b) obveze koje proizlaze iz ugovora o privatnom zdravstvenom osiguranju ili ugovora o privatnom osiguranju za dugotrajnu skrb koji su alternativa obveznom zdravstvenom osiguranju ili osiguranju za dugotrajnu skrb u okviru sustava obveznog socijalnog osiguranja; izuzeće se primjenjuje samo na onaj dio dotične obveze koji zamjenjuje obveznu komponentu sustava obveznog socijalnog osiguranja.
7. Stavak 5. točka (a) i stavak 6. točka (a) ne sprečavaju sanacijska tijela da prema potrebi primijene instrument otpisa ili konverzije na bilo koji dio osigurane obveze ili obveze za koju je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala kojim je osigurana ili na bilo koji dio obveza iz stavka 6. točke (a) koji premašuje vrijednost imovine upisane u posebni registar iz članka 276. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ.
8. U iznimnim okolnostima, sanacijska tijela mogu pri primjeni instrumenta otpisa ili konverzije isključiti ili djelomično isključiti određene obveze iz primjene tog instrumenta u bilo kojoj od sljedećih situacija:
- (a) ako tu obvezu nije moguće otpisati li konvertirati u razumnom roku unatoč naporima koje sanacijsko tijelo poduzima u dobroj vjeri;
- (b) ako je isključenje strogo nužno i razmjerno za osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja tako da društvo u sanaciji može i dalje obavljati ključne poslove, usluge i transakcije;
- (c) ako je isključenje strogo nužno i razmjerno kako bi se izbjegao učinak zaraze koji bi mogao prouzročiti ozbiljan poremećaj u gospodarstvu države članice ili Unije;
- (d) ako bi primjena instrumenta otpisa ili konverzije na te obveze izazvala uništenje vrijednosti zbog kojeg bi gubitci koje bi snosili ostali vjerovnici bili veći nego da su te obveze bile isključene iz primjene instrumenta otpisa ili konverzije; ili
- (e) ako je isključenje strogo nužno i razmjerno kako bi se osiguralo da se trećim stranama isplati naknada za tjelesne ozljede i štetu pokrivena ugovorima o osiguranju povezanim s obvezama trećih strana ako su takvi ugovori obvezni na temelju primjenjivog prava.
9. Sanacijska tijela uzimaju u obzir da, ako se primjenjuje instrument otpisa ili konverzije, ugovori o osiguranju čiji su uvjeti restrukturirani na temelju stavka 1. drugog podstavka nakon restrukturiranja moraju ispunjavati obvezne minimalne razine pokrića na temelju primjenjivog prava.

Članak 36.

Postupanje prema dioničarima pri primjeni instrumenta otpisa ili konverzije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenta otpisa ili konverzije u odnosu na dioničare poduzmu jednu ili obje sljedeće mjere:
- (a) ponište postojeće dionice ili druge vlasničke instrumente ili ih prenesu na vjerovnike čija su potraživanja konvertirana;
- (b) pod uvjetom da vrednovanje provedeno na temelju članka 23. pokaže da društvo u sanaciji ima pozitivnu neto vrijednost, razvodne postojeći dionički udjeli ili udjeli u drugim vlasničkim instrumentima tako da relevantne instrumente kapitala ili dužničke instrumente koje je izdalo društvo u sanaciji ili druge prihvatljive obveze društva u sanaciji konvertiraju u dionice ili druge vlasničke instrumente u skladu s primjenom instrumenta otpisa ili konverzije.

Kad je riječ o prvom podstavku točki (b), konverzija se vrši po stopi konverzije kojom se snažno razvodnjuju postojeći dionički udjeli ili udjeli u drugim vlasničkim instrumentima.

2. Pri odlučivanju o poduzimanju mjera iz članka 1. sanacijska tijela uzimaju u obzir:
 - (a) vrednovanje provedeno u skladu s člankom 23.;
 - (b) iznos za koji se, prema procjeni sanacijskog tijela, stavke kategorije 1 moraju smanjiti, a relevantni instrumenti kapitala otpisati ili konvertirati u skladu s člankom 38. stavkom 1.
3. Odstupajući od članaka od 57. do 62. Direktive 2009/138/EZ, ako bi konverzija instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji ili drugih prihvatljivih obveza društva u sanaciji rezultirala stjecanjem ili povećanjem kvalificiranog udjela u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje kako je navedeno u članku 57. stavku 1. te direktive, nadzorna tijela pravodobno provode procjenu propisanu tim člancima kako se konverzija instrumenata kapitala ne bi odgodila i kako bi se mjerom sanacije mogli ostvariti ciljevi sanacije.
4. Ako nadzorno tijelo tog društva nije dovršilo procjenu propisanu stavkom 3. na datum konverzije instrumenata kapitala, članak 31. stavak 6. primjenjuje se na sva stjecanja ili povećanja kvalificiranog udjela od strane stjecatelja koja proizlaze iz konverzije instrumenata kapitala.

Članak 37.

Stopa konverzije duga u vlasnički kapital

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri primjeni instrumenta otpisa ili konverzije i izvršavanju ovlasti iz članka 42. stavka 1. točke (h) mogu primijeniti različite stope konverzije na različite kategorije instrumenata kapitala i obveza u skladu s jednim ili oba sljedeća načela:

- (a) stopa konverzije predstavlja primjerenu naknadu pogođenom vjerovniku za svaki njegov gubitak koji je nastao zbog izvršavanja ovlasti otpisa ili konverzije;
- (b) stopa konverzije koja se primjenjuje na obveze koje se na temelju primjenjivog stečajnog prava smatraju nadređenima viša je od stope konverzije koja se primjenjuje na podređene obveze.

Članak 38.

Dodatne odredbe koje se primjenjuju na instrument otpisa ili konverzije

1. Sanacijska tijela primjenjuju instrument otpisa ili konverzije u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti na način kojim se ostvaruju sljedeći rezultati:

- (a) stavke kategorije 1 prvo se smanjuju razmjerno gubiticima i do granice njihova kapaciteta, a sanacijsko tijelo poduzima jednu ili obje mjere iz članka 36. stavka 1. u pogledu imatelja instrumenata kategorije 1;
- (b) glavnica instrumenata kategorije 2 otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije ili do granice kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje;
- (c) glavnica instrumenata kategorije 3 otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije ili do granice kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje;
- (d) glavnica ili nepodmireni iznos ostatka prihvatljivih obveza u skladu s hijerarhijom potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, uključujući isplati red osigurnina propisan člankom 275. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, otpisuje se ili konvertira u instrumente kategorije 1, ili oboje, u mjeri potrebnoj za postizanje ciljeva sanacije.

Ako se utvrdi da razina otpisa na temelju privremenog vrednovanja iz članka 25. premašuje iznose koji su potrebni na temelju konačnog vrednovanja iz članka 24. stavka 2., može se primijeniti mehanizam povećanja vrijednosti kako bi se vjerovnicima, a nakon toga i dioničarima, nadoknadila sredstva u mjeri u kojoj je to potrebno.

Pri odlučivanju o tome hoće li se obveze otpisati ili konvertirati u vlasnički kapital, sanacijska tijela ne konvertiraju jednu kategoriju obveza dok kategorija obveza koja je podređena toj kategoriji ostaje nekonvertirana u vlasnički kapital ili neotpisana.

Države članice osiguravaju da u njihovim nacionalnim zakonima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju nesolventnosti sva potraživanja koja proizlaze iz stavki vlastitih sredstava imaju niži položaj u isplatnom redu od bilo kojeg potraživanja koje ne proizlazi iz stavke vlastitih sredstava. Za potrebe ovog podstavka, ako je instrument samo djelomično priznat kao stavka vlastitih sredstava, s cijelim instrumentom postupa se kao s potraživanjem koje proizlazi iz stavki vlastitih sredstava te ono ima niži položaj u isplatnom redu od bilo kojeg potraživanja koje ne proizlazi iz stavke vlastitih sredstava.

2. Ako se glavnica relevantnog instrumenta kapitala ili glavnica dužničkog instrumenta ili druge prihvatljive obveze otpiše, primjenjuje se sljedeće:

- (a) smanjenje koje proizlazi iz primjene instrumenta otpisa ili konverzije trajno je, podložno povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz stavka 1.;
- (b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala, dužničkog instrumenta ili druge prihvatljive obveze ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi s oštetom do koje može doći zbog žalbe kojom se osporava zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;
- (c) nijednom imatelju relevantnog instrumenta kapitala, dužničkog instrumenta ili druge prihvatljive obveze ne isplaćuje se nikakva naknada, osim u skladu sa stavkom 3.

3. Kako bi se provela konverzija dotičnih instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza u skladu sa stavkom 1. točkama (b) i (c), sanacijska tijela mogu zahtijevati od subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) da imateljima dotičnih instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza izdaju instrumente kategorije 1.

Dotični instrumenti kapitala, dužnički instrumenti ili druge prihvatljive obveze mogu se konvertirati ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) instrumente kategorije 1 izdaje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) ili matično društvo uz suglasnost relevantnog sanacijskog tijela;
- (b) instrumenti kategorije 1 izdaju se prije nego što taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) izda dionice ili druge vlasničke instrumente kako bi država ili državni subjekt osigurali vlastita sredstva;
- (c) instrumenti kategorije 1 dodjeljuju se i prenose bez odgode nakon izvršenja ovlasti konverzije;
- (d) stopa konverzije na temelju koje se određuje broj instrumenata kategorije 1 koji se osiguravaju za svaki relevantni instrument kapitala, dužnički instrument ili drugu prihvatljivu obvezu u skladu je s člankom 37.

4. U svrhu osiguravanja instrumenata kategorije 1 u skladu sa stavkom 3. sanacijsko tijelo može zahtijevati od subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) da uvijek imaju prethodno odobrenje potrebno za izdavanje relevantnog broja instrumenata kategorije 1.

Članak 39.

Učinak otpisa ili konverzije

1. Ako sanacijsko tijelo primijeni instrument otpisa ili konverzije i izvrši ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s člankom 35. stavkom 1 i člankom 42. stavkom 1. točkama od (g) do (k), države članice osiguravaju da se smanjenje glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa, konverzija ili poništenje provedu i da budu odmah obvezujući za društvo u sanaciji i pogođene vjerovnike i dioničare.

2. Sanacijsko tijelo dovršava ili zahtijeva dovršetak svih administrativnih i postupovnih zadaća potrebnih za provedbu primjene instrumenta otpisa ili konverzije, što uključuje:

- (a) izmjenu svih relevantnih registara;
- (b) uklanjanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata ili dužničkih instrumenata iz kotacije ili njihovo isključenje iz trgovanja;
- (c) kotaciju ili uvrštavanje novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata za trgovanje;
- (d) ponovnu kotaciju ili ponovno uvrštavanje svih dužničkih instrumenata koji su otpisani, bez potrebe izdavanje prospekta u skladu s Uredbom (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²¹⁾.

3. Ako sanacijsko tijelo primjenom ovlasti iz članka 42. stavka 1. točke (g) smanji na nulu glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze, ta obveza i sve obveze ili potraživanja koji nastanu u vezi s njom i koji nisu obračunani u trenutku izvršavanja ovlasti smatraju se izvršenima za sve potrebe i ne mogu se dokazivati u kasnijim postupcima u vezi s društvom u sanaciji ili s bilo kojim subjektom sljednikom u eventualnoj kasnijoj likvidaciji.

4. Ako sanacijsko tijelo primjenom ovlasti iz članka 42. stavka 1. točke (g) glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze smanji djelomično, a ne u potpunosti:

- (a) obveza se izvršava uzimajući u obzir smanjeni iznos;
- (b) dotični instrument ili sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostalu glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze, podložno svim promjenama iznosa plativih kamata kojima se uzima u obzir smanjenje glavnice i svim daljnjim promjenama uvjeta koje bi sanacijsko tijelo moglo izvršiti na temelju ovlasti iz članka 42. stavka 1. točke (l).

Članak 40.

Otpis ili konverzija obveza koje proizlaze iz izvedenica

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela izvršavaju ovlasti otpisa ili konverzije u odnosu na obveze koje proizlaze iz izvedenica samo pri zatvaranju ili nakon zatvaranja izvedenica. Pokretanjem sanacije sanacijska tijela ovlašćuju se da u tu svrhu otkazu i zatvore bilo koji ugovor o izvedenicama. Ako je obveza iz izvedenice izuzeta od primjene instrumenta otpisa ili konverzije na temelju članka 35. stavka 8., sanacijska tijela nisu obvezna otkazati ili zatvoriti ugovor o izvedenicama.

2. Ako transakcije s izvedenicama podliježu sporazumu o netiranju, sanacijsko tijelo ili neovisni vrednovatelj u okviru vrednovanja na temelju članka 23. utvrđuju obvezu koja proizlazi iz tih transakcija na neto osnovi u skladu s uvjetima sporazuma o netiranju.

3. Sanacijska tijela utvrđuju vrijednost obveza koje proizlaze iz izvedenica u skladu sa svim sljedećim:

- (a) odgovarajućim metodologijama za utvrđivanje vrijednosti kategorija izvedenica, uključujući transakcije koje podliježu sporazumima o netiranju;
- (b) načelima za utvrđivanje odgovarajućeg trenutka u kojem bi se trebala utvrditi vrijednost pozicije u izvedenici;
- (c) odgovarajućim metodologijama za usporedbu uništenja vrijednosti koje bi nastalo zatvaranjem i otpisom ili konverzijom izvedenica s iznosom gubitaka kojem bi izvedenice podlijegale u slučaju otpisa ili konverzije.

⁽²¹⁾ Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).

4. EIOPA nakon savjetovanja s ESMA-om izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju metodologije i načela iz stavka 3. o vrednovanju obveza koje proizlaze iz izvedenica. Kad je riječ o transakcijama s izvedenicama koje podliježu sporazumu o netiranju, EIOPA uzima u obzir metodologiju za zatvaranje predviđenu sporazumom o netiranju.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 41.

Otklanjanje postupovnih prepreka za otpis ili konverziju

1. Ako se primjenjuje instrument otpisa ili konverzije, države članice prema potrebi zahtijevaju da subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) u svakom trenutku imaju dostatan iznos odobrenog dioničkog kapitala ili drugih instrumenata kategorije 1 kako bi mogli izdati dovoljno novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata za osiguravanje djelotvorne provedbe konverzije obveza u dionice ili vlasničke instrumente.

Sanacijska tijela procjenjuju usklađenost sa zahtjevom iz prvog podstavka u kontekstu izrade i održavanja planova sanacije u skladu s člancima 9. i 10.

2. Države članice osiguravaju da nema postupovnih prepreka za konverziju obveza u dionice ili druge vlasničke instrumente koji postoje na temelju njihovih osnivačkih akata ili statuta, što uključuje prava prvokupa za dioničare ili zahtjeve za suglasnost dioničara za povećanje kapitala.

POGLAVLJE IV.

Sanacijske ovlasti

Članak 42.

Opće ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju sve potrebne ovlasti za primjenu instrumenata sanacije na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) koji zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., ovisno o slučaju. Posebno, sanacijska tijela imaju sljedeće sanacijske ovlasti, koje mogu izvršavati pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji:

- (a) ovlast da od bilo koje osobe zahtijevaju da dostavi bilo koju informaciju koja je sanacijskom tijelu potrebna za odlučivanje o mjeri sanacije i njezinu pripremu, uključujući ažuriranja i dopune informacija navedenih u planovima sanacije i uključujući informacije koje je potrebno pružiti u okviru izravnog nadzora;
- (b) ovlast da preuzmu kontrolu nad društvom u sanaciji i izvršavaju sva prava i ovlasti koje imaju dioničari, ostali vlasnici te upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva u sanaciji;
- (c) ovlast da zabrane preuzimanje novih poslova osiguranja ili reosiguranja i da društvo u sanaciji podvrgnu režimu solventnog isteka portfelja osiguranja te obustave njegove aktivnosti;
- (d) ovlast da prijelaznom društvu koje je osnovano i koje je dobilo odobrenje za rad iako tijekom kratkog razdoblja ne ispunjava zahtjeve iz Direktive 2009/138/EZ, kako je navedeno u članku 33. stavku 1. drugom podstavku ove Direktive, izdaju odobrenje za preuzimanje novih poslova osiguranja ili reosiguranja ili za obnovu postojećih poslova;
- (e) ovlast da izvrše prijenos dionica i drugih vlasničkih instrumenata koje je izdalo društvo u sanaciji;

- (f) ovlast da izvrše prijenos pravâ, imovine ili obveza društva u sanaciji na drugi subjekt, uz suglasnost tog subjekta;
- (g) ovlast da restrukturiraju osigurnine ili da smanje, među ostalim i na nulu, glavnice ili preostali nepodmireni dospjeli iznos u vezi s dužničkim instrumentima i prihvatljivim obvezama društva u sanaciji, što uključuje i osigurnine;
- (h) ovlast da dužničke instrumente i prihvatljive obveze, uključujući osigurnine, društva u sanaciji konvertiraju u redovne dionice ili druge vlasničke instrumente subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), relevantnog matičnog društva ili prijelaznog društva na koje se prenose imovina, prava ili obveze subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e);
- (i) ovlast da ponište dužničke instrumente koje je izdalo društvo u sanaciji, osim osiguranih obveza na koje se primjenjuje članak 35. stavak 5.;
- (j) ovlast da smanje, među ostalim i na nulu, nominalni iznos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva u sanaciji i da ponište te dionice ili druge vlasničke instrumente;
- (k) ovlast da od društva u sanaciji ili relevantnog matičnog društva zahtijevaju da izda nove dionice, druge vlasničke instrumente ili druge instrumente kapitala, uključujući povlaštene dionice i uvjetovane konvertibilne instrumente;
- (l) ovlast da mijenjaju ili prepravljaju dospelje dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo u sanaciji ili da mijenjaju iznos kamata koje se plaćaju u okviru tih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza ili datum na koji kamata postaje plativa, među ostalim privremenom suspenzijom plaćanja;
- (m) ovlast da zatvore i otkazu financijske ugovore ili izvedenice;
- (n) ovlast da razriješe ili zamijene upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo i više rukovodstvo društva u sanaciji;
- (o) ovlast da od nadzornog tijela zahtijevaju pravodobnu procjenu kupca kvalificiranog udjela odstupajući od rokova utvrđenih u članku 58. Direktive 2009/138/EZ;

2. Države članice osiguravaju da se mjere koje poduzima nadzorno tijelo obustave ako bi njihov nastavak ometao primjenu instrumenata sanacije.

3. Države članice poduzimaju sve mjere potrebne kako bi osigurale da sanacijska tijela pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti ne podliježu nijednom od sljedećih zahtjeva koji bi se inače primjenjivali na temelju nacionalnog prava ili ugovora ili na nekoj drugoj osnovi:

- (a) podložno članku 3. stavku 8. i članku 67. stavku 1., zahtjevima za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe, uključujući dioničare i ugovaratelje osiguranja društva u sanaciji;
- (b) prije izvršavanja ovlasti, postupovnim zahtjevima o obavješćivanju bilo koje osobe, što uključuje zahtjeve za objavu bilo kakve obavijesti ili prospekta ili za dostavu ili prijavu dokumenata bilo kojem drugom tijelu.

Prvim podstavkom točkom (b) ne dovode se u pitanje zahtjevi iz članaka 63. i 65. ni zahtjevi u vezi s obavješćivanjem na temelju okvira Unije za državne potpore.

4. Države članice osiguravaju da, ako se bilo koja ovlast iz stavka 1. ovog članka ne može primijeniti na subjekt obuhvaćen člankom 1. stavkom 1. zbog toga što on ima poseban pravni oblik društva za uzajamno osiguranje ili zadruga, sanacijska tijela imaju ovlasti što sličnije ovlastima iz stavka 1. ovog članka, među ostalim u smislu njihovih učinaka.

5. Države članice osiguravaju da, kad sanacijska tijela izvršavaju ovlasti utvrđene u stavku 4., na pogođene se osobe, uključujući dioničare, vjerovnike, ugovaratelje osiguranja i druge ugovorne strane, primjenjuju zaštitne mjere iz poglavlja V. ove Direktive ili zaštitne mjere koje proizvode isti učinak.

Članak 43.

Dodatne ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri izvršavanju sanacijske ovlasti imaju ovlast poduzeti sve sljedeće radnje:
 - (a) podložno članku 60., osigurati da prijenos proizvodi učinak bez ikakvih obveza ili tereta koji utječu na prenesene financijske instrumente, prava, imovinu ili obveze;
 - (b) ukinuti prava za stjecanje bilo kakvih dodatnih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
 - (c) zahtijevati od dotičnog tijela da prekine ili suspendira uvrštenje za trgovanje na uređenom tržištu ili službenu kotaciju financijskih instrumenata na temelju Direktive 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²²⁾;
 - (d) osigurati da se prema primatelju postupa kao da je on društvo u sanaciji u pogledu svih prava i obveza društva u sanaciji ili mjera koje ono poduzima, što uključuje, podložno primjeni instrumenta prodaje poslovanja i instrumenta prijelaznog društva iz članka 31. i 32., sva prava ili obveze povezane sa sudjelovanjem u tržišnoj infrastrukturi;
 - (e) zahtijevati od društva u sanaciji ili primatelja da jedno drugomu pružaju informacije i pomoć;
 - (f) poništiti ili izmijeniti uvjete ugovora u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana ili ga zamijeniti primateljem kao stranom;
 - (g) prenijeti sva prava iz reosiguranja koja se primjenjuju na prenesene osigurnine ili odštetne zahtjeve od reosiguranja bez suglasnosti društva za reosiguranje ako sanacijsko tijelo u cijelosti ili djelomično prenese imovinu i obveze društva u sanaciji povezane s tim pravima iz reosiguranja na drugi subjekt.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) bilo koje pravo na naknadu predviđeno u skladu s ovom Direktivom ne smatra se obvezom ili teretom.

2. Sanacijska tijela izvršavaju ovlasti iz stavka 1. kad smatraju da je to primjereno kako bi se osigurala djelotvornost mjere sanacije ili kako bi se ostvario jedan cilj sanacije ili više njih.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela pri izvršavanju sanacijske ovlasti imaju ovlast predvidjeti aranžmane za kontinuitet poslovanja koji su potrebni da se osigura djelotvornost mjere sanacije i, prema potrebi, da primatelj može upravljati prenesenim poslovanjem. Takvi aranžmani za kontinuitet poslovanja posebno uključuju:

- (a) kontinuitet ugovora koje je sklopilo društvo u sanaciji, tako da primatelj preuzme prava i obveze društva u sanaciji u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni te zamijeni društvo u sanaciji, bilo izričito ili implicitno, u svim relevantnim ugovornim dokumentima;
- (b) zamjenu društva u sanaciji primateljem u svim pravnim postupcima u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni.

4. Ovlasti iz stavka 1. prvog podstavka točke (d) i stavka 3. točke (b) ne utječu na sljedeće:

- (a) pravo zaposlenika društva u sanaciji da otkáže ugovor o radu;
- (b) podložno člancima 49., 50. i 51., bilo koje pravo ugovorne strane na ostvarivanje prava iz ugovora, uključujući pravo na otkaz ugovora, ako na to ima pravo u skladu s uvjetima ugovora na temelju radnji ili propusta društva u sanaciji prije relevantnog prijenosa odnosno primatelja nakon dovršetka dotičnog prijenosa.

⁽²²⁾ Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.).

Članak 44.**Posebno upravljanje**

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu imenovati posebnog upravitelja koji zamjenjuje upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo društva u sanaciji. Države članice također osiguravaju da posebni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti. Države članice mogu predvidjeti da sanacijsko tijelo može imenovati više posebnih upravitelja.

2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva u sanaciji. Posebni upravitelj te ovlasti izvršava pod nadzorom sanacijskog tijela. Sanacijsko tijelo može ograničiti radnje posebnog upravitelja ili zahtijevati prethodnu suglasnost za određene radnje.

Sanacijsko tijelo objavljuje imenovanje iz stavka 1. i uvjete povezane s tim imenovanjem.

3. Posebni upravitelj ima zakonsku obvezu poduzeti sve mjere koje su potrebne za promicanje ciljeva sanacije i provedbu mjera sanacije koje je poduzelo sanacijsko tijelo. U slučaju nedosljednosti ili sukoba s bilo kojom drugom dužnošću upravljanja utvrđenom u statutu društva ili nacionalnom pravu, ta zakonska obveza ima prednost u odnosu na tu drugu dužnost.

4. Države članice zahtijevaju da posebni upravitelj sastavlja izvješća sanacijskom tijelu koje ga je imenovalo u redovnim intervalima koje ono odredi te na početku i na kraju upraviteljeva mandata. U tim izvješćima detaljno se opisuje financijski položaj društva u sanaciji i navode razlozi za poduzete mjere.

5. Posebni upravitelj imenuje se na razdoblje od najviše godine dana. To se razdoblje može produljiti ako sanacijsko tijelo utvrdi da su uvjeti za imenovanje posebnog upravitelja i dalje zadovoljeni.

6. Sanacijsko tijelo u bilo kojem trenutku može smijeniti posebnog upravitelja.

Članak 45.**Ovlasti u pogledu pružanja operativnih usluga i osiguravanja prostora**

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast zahtijevati od društva u sanaciji ili bilo kojeg subjekta grupe kojoj pripada da pruži sve operativne usluge ili osigura prostore koji su primatelju potrebni za djelotvorno upravljanje poslovanjem koje mu je preneseno, među ostalim ako je za društvo u sanaciji ili relevantni subjekt grupe kojoj pripada pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne kako bi osigurala da pružatelj ključnih usluga može nastaviti izravno ili neizravno pružati robu i usluge društvu u sanaciji nakon što se poduzme mjera sanacije ako:

(a) imovina pružatelja ključnih usluga manja je od njegovih obveza ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se može utvrditi da će to biti slučaj u bliskoj budućnosti; ili

(b) pružatelj ključnih usluga nije u mogućnosti otplaćivati svoje dugove ili izvršavati druge obveze po njihovu dospijeću ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se može utvrditi da će to biti slučaj u bliskoj budućnosti.

3. Države članice osiguravaju da njihova sanacijska tijela imaju ovlasti osigurati izvršavanje obveza koje su u skladu sa stavkom 1. subjektima grupe s poslovnim nastanom na njihovu državnom području odredila sanacijska tijela osnovana u drugim državama članicama.

4. Pružanje operativnih usluga i osiguravanje prostora u skladu sa staccima 1. i 3. provodi se pod sljedećim uvjetima:

(a) ako su se društvu u sanaciji operativne usluge pružale i prostori osigurali na temelju sporazuma prije poduzimanja mjere sanacije, tijekom trajanja tog sporazuma pod jednakim uvjetima;

(b) ako sporazum ne postoji ili je istekao, pod razumnim uvjetima.

Članak 46.

Oblast drugih država članica da izvršavaju mjere za upravljanje krizom

1. Države članice osiguravaju da, ako prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata ili imovine, prava ili obveza obuhvaća imovinu koja se nalazi u državi članici koja nije država članica sanacijskog tijela ili obuhvaća prava ili obveze na temelju prava države članice koja nije država članica sanacijskog tijela, taj prijenos ima učinak u toj drugoj državi članici ili na temelju prava te druge države članice.

2. Države članice sanacijskom tijelu koje je izvršilo prijenos ili ga namjerava izvršiti daju svu razumnu pomoć kako bi se osiguralo da se dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili imovina, prava ili obveze prenesu na primatelja u skladu sa svim primjenjivim zahtjevima nacionalnog prava.

3. Države članice osiguravaju da dioničari, vjerovnici i treće strane na koje utječe prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza kako je navedeno u stavku 1. nemaju pravo spriječiti, osporavati ili poništiti prijenos na temelju nijedne odredbe prava države članice u kojoj se imovina nalazi ili prava koje se primjenjuje na dionice, druge vlasničke instrumente, prava ili obveze.

4. Države članice osiguravaju da se glavnica instrumenata kapitala, dužničkih instrumenata ili drugih prihvatljivih obveza smanji, ili da se takve obveze ili instrumenti konvertiraju, u skladu s izvršavanjem ovlasti otpisa ili konverzije od strane sanacijskog tijela iz druge države članice u odnosu na društvo u sanaciji:

(a) ako se na relevantne obveze ili instrumente primjenjuje pravo države članice koja nije država sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije;

(b) ako se relevantne obveze ili instrumenti duguju vjerovnicima koji se nalaze u državi članici koja nije država članica sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije.

5. Države članice osiguravaju da dioničari i vjerovnici na koje utječe izvršavanje ovlasti otpisa ili konverzije iz stavka 4. nemaju pravo osporavati smanjenje glavnice instrumenta ili obveze ili njihovu konverziju, ovisno o slučaju, na temelju nijedne odredbe prava države članice koja nije država članica sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije.

6. Svaka država članica osigurava da se svi sljedeći elementi utvrđuju u skladu sa pravom države članice sanacijskog tijela:

(a) pravo dioničara, vjerovnika i trećih strana da žalbom iz članka 67. osporavaju prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. ovog članka;

(b) pravo vjerovnika da žalbom iz članka 67. osporavaju smanjenje glavnice ili konverziju instrumenta ili obveze obuhvaćenih stavkom 4. točkom (a) ili točkom (b) ovog članka;

(c) zaštitne mjere za djelomične prijenose, kako je navedeno u poglavlju V., u vezi s imovinom, pravima ili obvezama iz stavka 1.

Članak 47.

Oblast u odnosu na imovinu, prava, obveze, dionice i druge vlasničke instrumente koji se nalaze u trećim zemljama ili su uređeni pravom trećih zemalja

1. Države članice osiguravaju da, u slučajevima kad mjera sanacije uključuje mjeru poduzetu u vezi s imovinom koja se nalazi u trećoj zemlji ili u vezi s dionicama, drugim vlasničkim instrumentima, pravima ili obvezama koji su uređeni pravom treće zemlje, sanacijska tijela mogu zahtijevati:

- (a) da osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji i primatelj poduzmu sve korake potrebne kako bi se osiguralo da mjera sanacije počne proizvoditi učinke;
- (b) da osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji drži dionice, druge vlasničke instrumente, imovinu ili prava ili izvršava obveze u ime primatelja dok mjera sanacije ne počne proizvoditi učinke;
- (c) da se opravdani troškovi koji su primatelju valjano nastali pri obavljanju bilo koje radnje na temelju točaka (a) i (b) nadoknade na bilo koji od načina iz članka 26. stavka 5.

2. Kako bi se olakšalo potencijalno obavljanje radnji na temelju stavka 1. ovog članka, države članice zahtijevaju da subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) u povezane sporazume unesu ugovorne odredbe kojima dioničari, vjerovnici ili strane u sporazumu kojim se stvara obveza priznaju da obveza može podlijegati ovlastima otpisa ili konverzije i pristaju biti obvezani svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koji su rezultat izvršavanja tih ovlasti od strane sanacijskog tijela.

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati da subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) tim sanacijskim tijelima dostave obrazloženo pravno mišljenje neovisnog pravnog stručnjaka u kojem se potvrđuju pravna izvršivost i djelotvornost takvih ugovornih odredaba.

3. Ako sanacijsko tijelo procijeni da je, unatoč tome što je osoba koja izvršava kontrolu nad društvom u sanaciji poduzela sve potrebne korake u skladu sa stavkom 1. točkom (a), malo vjerojatno da će mjera sanacije početi proizvoditi učinke u odnosu na određenu imovinu koja se nalazi u trećoj zemlji ili određene dionice, druge vlasničke instrumente, prava ili obveze koji su uređeni pravom treće zemlje, sanacijsko tijelo odustaje od mjere sanacije. Ako je sanacijsko tijelo već izdalo nalog za mjeru sanacije, taj se nalog smatra nevažećim u odnosu na dotičnu imovinu, dionice, vlasničke instrumente, prava ili obveze.

Članak 48.

Isključenje određenih ugovornih odredaba

1. Mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom poduzeta u odnosu na subjekt, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere, ne smatraju se sami po sebi, prema ugovoru koji je sklopio dotični subjekt, događajem izvršenja u smislu Direktive 2002/47/EZ ili postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz tog ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolateralā, i dalje izvršavaju.

Osim toga, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom ne smatra se sama po sebi događajem izvršenja u smislu Direktive 2002/47/EZ ili postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ prema ugovoru koji su sklopili:

- (a) društvo kći, ako matično društvo ili bilo koji subjekt grupe jamči za obveze iz tog ugovora ili ih na drugi način osigurava; ili
- (b) bilo koji subjekt grupe, ako ugovor sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza.

2. Ako se sanacijski postupak treće zemlje priznaje na temelju članka 76. ili, ako to nije slučaj, ako sanacijsko tijelo tako odluči, sanacijski postupak treće zemlje za potrebe ovog članka predstavlja mjeru upravljanja krizom.

3. Pod uvjetom da se bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolateralā, i dalje izvršavaju, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom, uključujući bilo koji događaj izravno povezan s primjenom takve mjere, sami po sebi ne omogućuju da bilo tko:

- (a) iskoristi bilo kakvo pravo otkaza, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, među ostalim u odnosu na ugovor koji su sklopili:
 - i. društvo kći, ako subjekt grupe jamči za obveze iz ugovora ili ih na drugi način osigurava;

- ii. bilo koji subjekt grupe, ako ugovor sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza;
 - (b) stekne posjed, izvršava kontrolu ili prisilno naplati bilo koje založno pravo nad bilo kojom imovinom bilo kojeg subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza;
 - (c) utječe na bilo kakva ugovorna prava bilo kojeg subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji sadržava odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza.
4. Stavci 1., 2. i 3. ne utječu na pravo pojedine osobe da poduzme neku od mjera iz stavka 3. točke (a), (b) ili (c) ako to pravo proizlazi iz događaja koji nije mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom ili iz bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom takve mjere.
5. Suspenzija ili ograničenje na temelju članka 49. ili članka 50. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 3. ovog članka i članka 51. stavka 1.
6. Odredbe sadržane u ovom članku smatraju se prevladavajućim obveznim odredbama u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²³⁾.

Članak 49.

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati bilo koju obvezu plaćanja ili isporuke iz bilo kojeg ugovora u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana od trenutka objave obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 65. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.
2. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospjela tijekom razdoblja suspenzije iz stavka 1. dopijeva odmah nakon isteka razdoblja suspenzije.
3. Ako su obveze plaćanja ili isporuke društva u sanaciji iz određenog ugovora suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana društva u sanaciji iz tog ugovora suspendiraju se na isto razdoblje.
4. Suspenzija na temelju stavka 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke prema:
- (a) sustavima i upraviteljima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ;
 - (b) središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.
5. Pri izvršavanju ovlasti na temelju ovog članka sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati.

Sanacijska tijela određuju područje primjene te ovlasti uzimajući u obzir okolnosti svakog slučaja.

Članak 50.

Ovlast za ograničenje prisilne naplate založnih prava

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast ograničiti osigurane vjerovnike društva u sanaciji u prisilnoj naplati založnih prava povezanih s bilo kojom imovinom tog društva od trenutka objave obavijesti o ograničenju u skladu s člankom 65. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.

⁽²³⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I), (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

2. Ograničenje na temelju stavka 1. ne primjenjuje se:
 - (a) na založno pravo koje pripada sustavima ili upraviteljima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ;
 - (b) na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.
3. Ako se primjenjuje članak 62., sanacijska tijela osiguravaju da su sva ograničenja određena na temelju ovlasti iz stavka 1. ovog članka usklađena za sve subjekte grupe u odnosu na koje se poduzima mjera sanacije.

Članak 51.

Ovlast za privremenu suspenziju prava otkaza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih ugovornih strana u ugovorima s društvom u sanaciji od trenutka objave obavijesti u skladu s člankom 65. stavkom 3. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela društva u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave, pod uvjetom da se obveze plaćanja i isporuke i pružanje kolaterala i dalje izvršavaju.
2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih ugovornih strana u ugovorima s društvom kćeri društva u sanaciji u bilo kojoj od sljedećih situacija:
 - (a) društvo u sanaciji jamči za obveze iz ugovora ili ih na drugi način osigurava;
 - (b) prava otkaza iz tog ugovora temelje se isključivo na nesolventnosti ili financijskom stanju društva u sanaciji;
 - (c) u slučaju da je ovlast za prijenos izvršena ili se može izvršiti u odnosu na društvo u sanaciji:
 - i. sva imovina i obveze društva kćeri povezane s tim ugovorom prenesene su ili se mogu prenijeti primatelju te ih je on preuzeo ili ih može preuzeti, ili
 - ii. sanacijsko tijelo na bilo koji drugi način pruža odgovarajuću zaštitu za te obveze.

Suspenzija prava otkaza proizvodi učinke od trenutka objave obavijesti u skladu s člankom 65. stavkom 3. do ponoći radnog dana nakon te objave u državi članici u kojoj društvo kći društva u sanaciji ima poslovni nastan.

3. Suspenzija na temelju stavka 1. ili 2. ne primjenjuje se na:
 - (a) sustave ili upravitelje sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ; ili
 - (b) središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. te uredbe.
4. Osoba može iskoristiti pravo otkaza iz ugovora prije završetka razdoblja iz stavka 1. ili stavka 2. ako primi obavijest od sanacijskog tijela da prava i obveze obuhvaćeni ugovorom:
 - (a) ne prenose se na drugi subjekt; ili
 - (b) nisu predmet otpisa ili konverzije u skladu s člankom 35. stavkom 1. točkom (a).
5. Ako sanacijsko tijelo izvršava ovlast za suspenziju prava otkaza iz stavka 1. ili stavka 2. ovog članka, a nije izdalo obavijest na temelju stavka 4. ovog članka, ta se prava otkaza mogu iskoristiti nakon što istekne razdoblje suspenzije, podložno članku 48., na sljedeći način:

- (a) ako su prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom preneseni na drugi subjekt, druga ugovorna strana može iskoristiti ta prava otkaza u skladu s odredbama tog ugovora samo pri nastanku bilo kojeg trajnog ili naknadnog događaja izvršenja od strane primatelja;
- (b) ako prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom ostanu u društvu u sanaciji i ako sanacijsko tijelo na taj ugovor nije primijenilo instrument otpisa ili konverzije u svrhu predviđenu člankom 35. stavkom 1. točkom (a), druga ugovorna strana može iskoristiti prava otkaza u skladu s uvjetima tog ugovora nakon isteka suspenzije iz stavka 1. ovog članka.

Članak 52.

Ugovorno priznavanje ovlasti za obustavu sanacije

1. Države članice zahtijevaju da subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) u svaki financijski ugovor koji sklope a koji je uređen pravom treće zemlje unesu odredbe kojima strane priznaju da sanacijsko tijelo u odnosu na taj financijski ugovor može izvršiti ovlasti za suspenziju ili ograničenje prava i obveza na temelju članka 49., 50. i 51. te priznaju da ih obvezuju zahtjevi iz članka 48.
2. Države članice također mogu zahtijevati da krajnja matična društva osiguraju da njihova društva kćeri iz treće zemlje koja su subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) u financijske ugovore iz stavka 1. unesu odredbe kojima se isključuje mogućnost da izvršavanje ovlasti za suspenziju ili ograničenje prava i obveza krajnjeg matičnog društva od strane sanacijskog tijela u skladu sa stavkom 1. predstavlja opravdan razlog za prijevremeni otkaz, suspenziju, izmjenu, netiranje, iskorištavanje prava prijeboja ili prisilnu naplatu založnih prava u odnosu na te ugovore.
3. Stavak 1. primjenjuje se na svaki financijski ugovor kojim se:
 - (a) stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredaba donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka;
 - (b) predviđa iskorištavanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primjenjivao članak 48., 49., 50. ili 51. da je financijski ugovor uređen zakonima države članice.
4. Činjenica da subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) nije u svoje financijske ugovore unio ugovorne odredbe iz stavka 1. ovog članka ne sprečava sanacijsko tijelo da u odnosu na te financijske ugovore primijeni ovlasti iz članka 48., 49., 50. i 51.
5. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđenja sadržaja ugovornih odredaba iz stavka 1. uzimajući u obzir različite poslovne modele dotičnih subjekata.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 53.

Ovlast za privremenu suspenziju prava otkupa

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast privremeno ograničiti ili suspendirati prava otkupa ugovaratelja osiguranja u vezi s ugovorima o životnom osiguranju koje je sklopilo društvo u sanaciji, pod uvjetom da se bitne obveze iz ugovora, a posebno obveze plaćanja u korist ugovaratelja osiguranja, korisnika osiguranja ili oštećenih osoba, i dalje izvršavaju.
2. Ovlast iz stavka 1. upotrebljava se samo onoliko dugo koliko je potrebno da se olakša primjena jednog ili više instrumenata sanacije. Ta ovlast vrijedi tijekom razdoblja navedenog u obavijesti o suspenziji objavljenoj u skladu s člankom 65. stavkom 3.

*Članak 54.***Izvršavanje sanacijskih ovlasti**

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati kontrolu nad društvom u sanaciji kako bi:
 - (a) upravljala društvom u sanaciji i vodila njegove aktivnosti i usluge sa svim ovlastima njegovih dioničara i upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela;
 - (b) upravljala i raspolagala imovinom i vlasništvom društva u sanaciji.

Kontrolu iz prvog podstavka može izravno izvršavati sanacijsko tijelo ili neizravno osoba ili osobe koje je ono imenovalo. Države članice osiguravaju da se glasačka prava dodijeljena na temelju dionica ili drugih vlasničkih instrumenata društva u sanaciji ne mogu koristiti tijekom razdoblja sanacije.

2. Države članice osiguravaju da, podložno pravu na žalbu iz članka 67., sanacijska tijela mogu provesti mjere sanacije putem izvršnog naloga u skladu s nacionalnim upravnim nadležnostima i postupcima bez izvršavanja kontrole nad društvom u sanaciji.
3. Sanacijska tijela u svakom pojedinom slučaju odlučuju je li mjeru sanacije prikladno provesti na način iz stavka 1. ili na način iz stavka 2., uzimajući u obzir ciljeve sanacije i opća načela sanacije utvrđena u članku 22., posebne okolnosti dotičnog društva u sanaciji i potrebu da se osigura djelotvorna sanacija prekograničnih grupa.
4. Sanacijska tijela ne smatraju se direktorima iz sjene ili de facto direktorima na temelju nacionalnog prava.

*POGLAVLJE V.***Zaštitne mjere***Članak 55.***Postupanje prema dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima u slučaju djelomičnih prijenosa i primjene instrumenta otpisa ili konverzije**

1. Države članice osiguravaju da, ako je primijenjen jedan ili više instrumenata sanacije, osim u situaciji opisanoj u stavku 2. ovog članka, i ako sanacijska tijela prenesu samo dio prava, imovine i obveza društva u sanaciji, dioničari, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja, podnositelji odštetnih zahtjeva i drugi vjerovnici čija potraživanja nisu prenesena prime kao namirenje svojih potraživanja barem onoliko koliko bi primili da je u trenutku donošenja odluke iz članka 64. društvo u sanaciji likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.
2. Države članice osiguravaju da, ako je primijenjen jedan ili više instrumenata sanacije i ako sanacijska tijela primjenjuju instrument otpisa ili konverzije, dioničari, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja, podnositelji odštetnih zahtjeva i drugi vjerovnici čija su potraživanja otpisana ili konvertirana u vlasnički kapital ne snose veće gubitke od onih koje bi snosili da je u trenutku donošenja odluke iz članka 64. društvo u sanaciji likvidirano u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti

*Članak 56.***Vrednovanje razlike u postupanju**

1. Kako bi se procijenilo bi li se prema dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima bolje postupalo da je za društvo u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti, države članice osiguravaju da neovisna osoba provede vrednovanje što prije nakon izvršenja mjere ili mjera sanacije. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog na temelju članka 23.

2. Vrednovanjem iz stavka 1. utvrđuje se sljedeće:

(a) način na koji bi se postupalo prema dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima ili relevantnim sustavima jamstva u osiguranju da je u trenutku donošenja odluke iz članka 64. za društvo u sanaciji za koje je izvršena mjera ili mjere sanacije pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti;

(b) način na koji se zapravo postupalo prema dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima pri sanaciji društva u sanaciji;

(c) ima ili razlike između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).

3. Pri vrednovanju se:

(a) pretpostavlja da je za društvo u sanaciji za koje je izvršena mjera ili mjere sanacije u trenutku donošenja odluke iz članka 64. bio pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti;

(b) pretpostavlja da mjera ili mjere sanacije nisu izvršene;

(c) u obzir uzima komercijalno razumna procjena troškova zamjene, što uključuje naknade za brokerske usluge i zatvaranje, za već kupljene police za odgovarajuće skupine ugovaratelja osiguranja u trenutku donošenja odluke iz članka 64.;

(d) ne uzima u obzir pružanje bilo kakve izvanredne javne financijske potpore društvu u sanaciji.

4. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđenja metodologije za provedbu vrednovanja iz ovog članka, posebno metodologije za procjenu načina na koji bi se postupalo prema dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva i drugim vjerovnicima da je u trenutku donošenja odluke iz članka 64. za društvo u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti, kao i metodologije za procjenu troškova zamjene.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2027.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

*Članak 57.***Zaštitne mjere za dioničare, ugovaratelje osiguranja, korisnike osiguranja, podnositelje odštetnih zahtjeva i druge vjerovnike**

Države članice osiguravaju da ako se vrednovanjem provedenim na temelju članka 56. utvrdi da je bilo koji dioničar, ugovaratelj osiguranja, korisnik osiguranja, podnositelj odštetnog zahtjeva ili drugi vjerovnik iz članka 55. ili, ako je relevantno, sustav jamstva u osiguranju u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, snosio veće gubitke nego što bi ih snosio pri likvidaciji u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, on ima pravo da mu se isplati razlika.

Članak 58.

Zaštitne mjere za druge ugovorne strane u djelomičnim prijenosima

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu sljedećih sporazuma ili ugovora te ugovornih strana u sljedećim sporazumima ili ugovorima:
 - (a) sporazumi o osiguranju, na temelju kojih osoba preko jamstva ima stvarni ili uvjetovani interes u imovini ili pravima na koje se primjenjuje prijenos, neovisno o tome je li taj interes osiguran određenom imovinom ili pravima ili promjenjivim založnim pravom ili sličnim aranžmanom;
 - (b) ugovori o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, na temelju kojih se kolateral za osiguravanje ili pokrivanje ispunjenja određenih obveza daje prijenosom potpunog vlasništva nad imovinom s davatelja kolaterala na primatelja kolaterala, uz uvjet da primatelj kolaterala prenese imovinu kad se te određene obveze ispune;
 - (c) sporazumi o prijeloju, na temelju kojih se dva međusobna potraživanja ili više njih odnosno dvije međusobne obveze ili više njih između društva u sanaciji i druge ugovorne strane mogu prebiti;
 - (d) sporazumi o netiranju;
 - (e) police povezane s udjelima u investicijskim fondovima ili drugi namjenski portfelji;
 - (f) ugovori o reosiguranju;
 - (g) strukturirani financijski sporazumi, uključujući sekuritizacije i instrumente koji se upotrebljavaju za zaštitu od rizika, koji čine sastavni dio imovine za pokriće i osigurani su u skladu s nacionalnim pravom i na temelju kojih stranka u sporazumu ili povjerenik, zastupnik ili ovlaštenik odobrava i drži jamstva.

Oblik zaštite primjeren za kategorije sporazuma i ugovora iz prvog podstavka točaka od (a) do (g) odabire se u skladu s člancima od 59. do 62.

2. Države članice osiguravaju da se zaštitne mjere određene u stavku 1. primjenjuju u sljedećim okolnostima:
 - (a) sanacijsko tijelo prenosi dio, ali ne svu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji na drugi subjekt ili, pri primjeni instrumenta sanacije, s prijelaznog društva ili subjekta za upravljanje imovinom i obvezama na drugu osobu;
 - (b) sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 43. stavka 1. točke (f).
3. Zahtjev iz stavka 1. primjenjuje se neovisno o broju ugovornih strana uključenih u sporazume ili ugovore i neovisno o tome:
 - (a) jesu li oni nastali na temelju ugovora, fiducije ili na neki drugi način, ili automatski na temelju zakona;
 - (b) jesu li oni nastali na temelju prava druge države članice ili treće zemlje ili se na njih u cijelosti ili djelomično primjenjuje pravo druge države članice ili treće zemlje.

Članak 59.

Zaštita ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazuma o prijeloju i sporazuma o netiranju te ugovora o reosiguranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu za ugovore o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazume o prijeloju i sporazume o netiranju te ugovore o reosiguranju kako bi se spriječio prijenos nekih, ali ne svih, prava i obveza zaštićenih ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijeloju i sporazumom o netiranju ili ugovorom o reosiguranju između društva u sanaciji i druge osobe ili promjena ili prestanak

prava i obveza zaštićenih takvim ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijebou, sporazumom o netiranju ili ugovorom o reosiguranju upotrebom dodatnih ovlasti.

Za potrebe prvog podstavka, smatra se da su prava i obveze zaštićeni ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumom o prijebou, sporazumom o netiranju ili ugovorom o reosiguranju ako strane u sporazumu ili ugovoru imaju pravo na prijebou ili netiranje tih prava i obveza.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno da bi se ugovaratelji osiguranja bolje zaštitili na način da se osigura da police osiguranja koje se prenose i dalje ispunjavaju relevantne pravne zahtjeve u pogledu obveznih minimalnih razina pokrića na temelju primjenjivog nacionalnog prava, sanacijska tijela mogu prenijeti one portfelje ugovora koji su dio sporazuma i ugovora navedenih u stavku 1. bez prijenosa druge imovine, prava i obveza koji su dio istih sporazuma i ugovora te mogu prenijeti, izmijeniti ili poništiti tu imovinu, prava i druge obveze bez prijenosa portfelja ugovora.

Članak 60.

Zaštita sporazuma o osiguranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu obveza koje su osigurane u okviru sporazuma o osiguranju kako bi se spriječilo jedno ili više od sljedećeg:

- (a) prijenos imovine kojom je obveza osigurana, osim ako se prenose i ta obveza i korist od osiguranja;
- (b) prijenos osigurane obveze, osim ako se prenosi i korist od osiguranja;
- (c) prijenos koristi od osiguranja, osim ako se prenosi i osigurana obveza;
- (d) izmjena ili otkaz sporazuma o osiguranju upotrebom dodatnih ovlasti, ako bi učinak te promjene ili otkaza bio takav da obveza više ne bi bila osigurana.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno da bi se ugovaratelji osiguranja bolje zaštitili na način da se osigura da police osiguranja koje se prenose i dalje ispunjavaju relevantne pravne zahtjeve u pogledu obveznih minimalnih razina pokrića na temelju primjenjivog nacionalnog prava, sanacijska tijela mogu prenijeti one portfelje ugovora koji su dio sporazuma navedenih u stavku 1. bez prijenosa druge imovine, prava i obveza koji su dio istih sporazuma te mogu prenijeti, izmijeniti ili poništiti tu imovinu, prava i druge obveze bez prijenosa portfelja ugovora.

Članak 61.

Zaštita strukturiranih financijskih sporazuma i drugih namjenskih portfelja

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu strukturiranih financijskih sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 58. stavka 1. točaka (e) i (g), kako bi se spriječilo bilo koje od sljedećeg:

- (a) prijenos dijela, ali ne sve imovine, prava i obveza, koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 58. stavka 1. točaka (e) i (g), u kojima je društvo u sanaciji jedna od strana;
- (b) poništenje ili izmjena, upotrebom dodatnih ovlasti, imovine, prava i obveza koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma ili drugih namjenskih portfelja, uključujući sporazume iz članka 58. stavka 1. točaka (e) i (g), u kojima je društvo u sanaciji jedna od strana.

2. Neovisno o stavku 1., ako je to potrebno kako bi se bolje ostvarili ciljevi sanacije iz članka 18., a posebno kako bi se osigurala bolja zaštita ugovaratelja osiguranja, sanacijska tijela mogu prenijeti, izmijeniti ili poništiti imovinu, prava ili obveze koji su dio istog sporazuma.

Članak 62.**Djelomični prijenosi: zaštita sustavâ trgovanja, poravnanja i namire**

1. Države članice osiguravaju da se primjenom instrumenta sanacije ne utječe na rad i pravila sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ, ako sanacijsko tijelo poduzme ijednu od sljedećih radnji:
 - (a) prenese dio, ali ne svu imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji, na drugi subjekt;
 - (b) iskoristi dodatne ovlasti iz članka 43. kako bi poništilo ili izmijenilo uvjete ugovora u kojem je društvo u sanaciji jedna od strana ili ga zamijenilo primateljem kao stranom.
2. Prijenosom, poništenjem ili izmjenom iz stavka 1. ovog članka:
 - (a) ne opoziva se nalog za prijenos u suprotnosti s člankom 5. Direktive 98/26/EZ;
 - (b) ne mijenja se niti uskraćuje izvršivost nalogâ za prijenos i netiranja kako je propisano člancima 3. i 5. Direktive 98/26/EZ, upotreba sredstava, vrijednosnih papira ili kredita kako je propisano člankom 4. te direktive ili zaštita kolateralnog osiguranja kako je propisano člankom 9. te direktive.

POGLAVLJE VI.

Postupovne obveze**Članak 63.****Zahtjevi u vezi s obavješćivanjem**

1. Države članice zahtijevaju da upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) obavijesti nadzorno tijelo ako smatra da subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) propada ili je vjerojatno da će propasti u smislu članka 19. stavka 4.
2. Nadzorna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela:
 - (a) o svim obavijestima koje su primila na temelju stavka 1. ovog članka te na temelju članka 136., članka 138. stavka 1. i članka 139. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ;
 - (b) o svim mjerama koje nadzorno tijelo, u okviru izvršavanja svojih ovlasti na temelju članka 15. ili članka 16. ove Direktive te na temelju članka 136.a, članka 137., članka 138. stavaka 3. i 5., članka 139. stavka 3. i članka 140., 141. i 144. Direktive 2009/138/EZ, zahtijeva da poduzme subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e);
 - (c) o svakom produljenju razdoblja oporavka na temelju članka 138. stavka 4. Direktive 2009/138/EZ.

Osim toga, nadzorna tijela sanacijskim tijelima dostavljaju primjerak plana oporavka koji je subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive dostavio na temelju članka 138. stavka 2. Direktive 2009/138/EZ, primjerak financijskog plana koji je subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive dostavio na temelju članka 139. stavka 2. Direktive 2009/138/EZ i mišljenje nadzornih tijela o tim dokumentima, ovisno o slučaju.

3. Ako nadzorno tijelo ili sanacijsko tijelo utvrdi da su u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ispunjeni uvjeti iz članka 19. stavka 1. točaka (a) i (b), ono o tome bez odgode obavješćuje sljedeća tijela, ako nije riječ o istom tijelu:
 - (a) sanacijsko tijelo tog subjekta;
 - (b) nadzorno tijelo tog subjekta;
 - (c) nadzorno tijelo svih država članica u kojima taj subjekt obavlja značajne prekogranične aktivnosti;

- (d) sanacijsko tijelo svih država članica u kojima taj subjekt obavlja značajne prekogranične aktivnosti;
- (e) sustav jamstva u osiguranju čiji je taj subjekt član, ako je primjenjivo i potrebno da bi se omogućilo izvršavanje funkcija sustava jamstva u osiguranju;
- (f) ako je primjenjivo, sanacijsko tijelo za grupu;
- (g) nadležno ministarstvo;
- (h) ako je primjenjivo, nadzornika grupe;
- (i) Europski odbor za sistemske rizike i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo;
- (j) ako je subjekt dio financijskog konglomerata, relevantno sanacijsko tijelo imenovano u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i relevantno nadležno tijelo u smislu Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁴⁾ i Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 64.

Odluka sanacijskog tijela

1. Po primitku obavijesti nadzornog tijela na temelju članka 63. stavka 3., ili na vlastitu inicijativu, sanacijsko tijelo utvrđuje jesu li u pogledu dotičnog subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ispunjeni uvjeti iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.
2. Odluka o tome treba li u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) poduzeti mjeru sanacije sadržava obrazloženje te odluke.

Ako se donese odluka o poduzimanju mjere sanacije, odluka uključuje i sljedeće informacije: mjeru sanacije i, prema potrebi, utvrđenja o podnošenju zahtjeva za likvidaciju, imenovanje upravitelja ili bilo koju drugu mjeru u okviru primjenjivog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti ili druge mjere sanacije, podložno članku 26. stavku 7., na temelju nacionalnog prava.

Članak 65.

Postupovne obveze sanacijskih tijela

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela po poduzimanju mjere sanacije ispune zahtjeve iz stavaka 2. i 3. čim to bude objektivno moguće.
2. Sanacijska tijela o mjeri sanacije iz stavka 1. obavješćuju društvo u sanaciji i sljedeća tijela, ako nije riječ o istom tijelu:
 - (a) nadzorno tijelo društva u sanaciji;
 - (b) nadzorno tijelo svake podružnice društva u sanaciji;
 - (c) središnju banku države članice u kojoj društvo u sanaciji ima poslovni nastan;
 - (d) ako je primjenjivo, sustav jamstva u osiguranju čiji je društvo u sanaciji član;
 - (e) ako je primjenjivo, sanacijsko tijelo za grupu;
 - (f) nadležno ministarstvo;
 - (g) ako je primjenjivo, tijelo koje je nadzornik grupe;

⁽²⁴⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (h) Europski odbor za sistemske rizike i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo;
- (i) Komisiju, Europsku središnju banku, EIOPA-u, ESMA-u i EBA-u;
- (j) ako je društvo u sanaciji institucija kako je definirana u članku 2. točki (b) Direktive 98/26/EZ, upravitelje sustava u kojima ono sudjeluje;
- (k) ako je društvo u sanaciji dio financijskog konglomerata, relevantno sanacijsko tijelo imenovano u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i relevantno nadležno tijelo u smislu Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavljivanje primjerka naloga ili instrumenta na temelju kojeg se mjera sanacije poduzima ili obavijest u kojoj su sažeto navedeni učinci mjere sanacije, uključujući učinke na ugovaratelje osiguranja, te, ako je primjenjivo, uvjeti i razdoblje suspenzije ili ograničenja iz članaka 49., 50. i 51., na sljedeće načine:

- (a) na svojim službenim internetskim stranicama;
- (b) na internetskim stranicama nadzornog tijela, ako se ono razlikuje od sanacijskog tijela, i na internetskim stranicama EIOPA-e;
- (c) na internetskim stranicama društva u sanaciji;
- (d) ako su dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti društva u sanaciji uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, na način na koji se objavljuju propisane informacije o društvu u sanaciji u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁵⁾.

4. Ako dionice, vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, sanacijsko tijelo osigurava da se dokumenti koji pružaju dokaze o instrumentima iz stavka 3. pošalju dioničarima i vjerovnicima društva u sanaciji koji su poznati putem registara ili baza podataka društva u sanaciji dostupnih sanacijskom tijelu.

Članak 66.

Povjerljivost

1. Države članice osiguravaju da zahtjevi o čuvanju poslovne tajne obvezuju sljedeće osobe i tijela i da oni ne otkrivaju povjerljive informacije:

- (a) sanacijska tijela;
- (b) nadzorna tijela i EIOPA;
- (c) nadležna ministarstva;
- (d) posebni upravitelji imenovani u skladu s člankom 44. ove Direktive;
- (e) potencijalni stjecatelji s kojima su u kontakt stupila nadzorna tijela ili kojima su se obratila sanacijska tijela, neovisno o tome je li to kontaktiranje ili obraćanje bilo priprema za primjenu instrumenta prodaje poslovanja i neovisno o tome je li to obraćanje rezultiralo stjecanjem;
- (f) revizori, računovođe, pravni i stručni savjetnici, procjenitelji i ostali stručnjaci koje izravno ili neizravno angažiraju sanacijska tijela, nadzorna tijela, nadležna ministarstva ili potencijalni stjecatelji iz točke (e);
- (g) tijela koja upravljaju sustavima jamstva u osiguranju;

⁽²⁵⁾ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

- (h) tijelo zaduženo za aranžmane financiranja;
- (i) središnje banke i ostala tijela uključena u postupak sanacije;
- (j) prijelazno društvo ili subjekt za upravljanje imovinom i obvezama;
- (k) sve ostale osobe koje izravno ili neizravno, trajno ili povremeno pružaju ili su pružale usluge osobama iz točaka od (a) do (j);
- (l) više rukovodstvo, članovi upravnog, upravljačkog i nadzornog tijela te zaposlenici tijela ili subjekata iz točaka od (a) do (k) prije, tijekom i nakon njihova imenovanja;
- (m) relevantno sanacijsko tijelo imenovano u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i nadležno tijelo u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Ne dovodeći u pitanje općenitost zahtjeva iz stavka 1., države članice osiguravaju da se osobama iz stavka 1. zabrani da povjerljive informacije primljene tijekom obavljanja profesionalnih aktivnosti ili primljene od nadzornog tijela ili sanacijskog tijela u vezi s funkcijama tog tijela otkriju bilo kojoj osobi ili tijelu, osim u sljedećim situacijama:

- (a) informacije se otkrivaju u okviru obavljanja njihovih funkcija na temelju ove Direktive;
- (b) informacije se otkrivaju u sažetom ili zbirnom obliku tako da se pojedinačni subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ne mogu identificirati;
- (c) informacije se otkrivaju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) koji su te informacije pružili.

Države članice osiguravaju da osobe iz stavka 1. procijene učinke koje bi otkrivanje informacija moglo imati na javni interes u pogledu financijske, monetarne ili gospodarske politike, na komercijalne interese fizičkih i pravnih osoba, na svrhe nadzora te na istrage i revizije.

Postupak za procjenu učinaka iz drugog podstavka uključuje posebnu procjenu učinaka svakog otkrivanja sadržaja i pojedinosti preventivnih planova oporavka i planova sanacije iz članaka 5., 7., 9. 10. i 12. te rezultate svake procjene provedene na temelju članaka 6., 8. i 13.

Države članice osiguravaju da svaka osoba ili subjekt iz stavka 1. podliježe građanskopravnoj odgovornosti u slučaju kršenja ovog članka.

3. Države članice osiguravaju da osobe iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (g), (i) i (j) imaju interna pravila kojima se osigurava usklađenost sa zahtjevima o povjerljivosti utvrđenima u stavicima 1. i 2., uključujući pravila kojima se osigurava tajnost informacija koje razmjenjuju osobe izravno uključene u postupak sanacije.

4. Stavci od 1. do 3. ovog članka ne sprečavaju:

- (a) razmjenu informacija među zaposlenicima i stručnjacima tijela ili subjekata iz stavka 1. točaka od (a) do (i) unutar svakog pojedinog tijela ili subjekta;
- (b) razmjenu informacija između sanacijskih tijela i nadzornih tijela, što uključuje i njihove zaposlenike i stručnjake, te njihovu razmjenu informacija s drugim sanacijskim tijelima u Uniji, drugim nadzornim tijelima u Uniji, nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, sustavima jamstva u osiguranju, tijelima nadležnima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima nadležnima za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, osobama zaduženima za provedbu zakonskih revizija računovodstvene dokumentacije, EIOPA-om ili, podložno članku 80., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju funkcije jednakovrijedne funkcijama sanacijskih tijela ili, podložno strogim zahtjevima povjerljivosti, s potencijalnim stjecateljem za potrebe planiranja ili provedbe mjere sanacije;
- (c) razmjenu informacija između sanacijskih tijela i poreznih tijela u istoj državi članici, u mjeri u kojoj je takva razmjena dopuštena nacionalnim pravom; ako dotične informacije potječu iz druge države članice, razmjenjuju se samo uz izričitu suglasnost tijela od kojeg informacije potječu.

5. Države članice mogu odobriti razmjenu informacija s bilo kojim od sljedećih aktera:
- (a) podložno strogim zahtjevima povjerljivosti, s bilo kojom drugom osobom kad je to potrebno za potrebe planiranja ili provedbe mjere sanacije;
 - (b) parlamentarnim istražnim odborima u toj državi članici, revizorskim sudovima u toj državi članici i drugim subjektima nadležnima za istrage u toj državi članici, pod odgovarajućim uvjetima;
 - (c) nacionalnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora, tijelima odgovornima za nadzor financijskih tržišta, kreditnih institucija i investicijskih društava i inspektorima koji djeluju u njihovo ime, tijelima država članica odgovornima za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, tijelima odgovornima za zaštitu stabilnosti financijskog sustava te osobama zaduženima za provedbu zakonskih revizija.
6. Stavcima od 1. do 5. ne dovode se u pitanje nacionalni propisi o objavljivanju informacija za potrebe sudskih postupaka u kaznenim ili građanskim predmetima.
7. EIOPA do 29. siječnja 2027. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 radi utvrđenja načina na koji se informacije pružaju u sažetom ili zbirnom obliku za potrebe stavka 2. točke (b) ovog članka.

POGLAVLJE VII.

Pravo na žalbu i isključivanje drugih mjera

Članak 67.

Ex ante suglasnost suda i pravo na osporavanje odluka

1. Države članice mogu zahtijevati da odluka o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili mjere za upravljanje krizom bude podložna *ex ante* suglasnosti suda, pod uvjetom da, kad je riječ o odluci o poduzimanju mjere za upravljanje krizom, u skladu s nacionalnim pravom, postupak povezan sa zahtjevom za suglasnost i razmatranje suda budu žurni.
2. Države članice u nacionalnom pravu propisuju pravo na žalbu protiv odluke o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili odluke za izvršavanje bilo koje ovlasti, osim mjere za upravljanje krizom, na temelju ove Direktive.
3. Države članice osiguravaju da sve osobe na koje utječe odluka o poduzimanju mjere za upravljanje krizom imaju pravo na žalbu protiv te odluke.

Države članice osiguravaju da se preispitivanje mjere za upravljanje krizom provede u žurnom postupku i da nacionalni sudovi kao temelj za procjenu koriste ekonomske procjene činjenica koje je provelo sanacijsko tijelo.

4. Pravo na žalbu iz stavka 3. podložno je sljedećim zahtjevima:
- (a) podnošenje žalbe nema za posljedicu automatsku suspenziju učinaka osporavane odluke;
 - (b) odluka sanacijskog tijela odmah je izvršiva i stvara oborivu pretpostavku da suspenzija njezina izvršenja ne bi bila u javnom interesu.

Ako je potrebno zaštititi interese trećih strana koje su u dobroj vjeri stekle dionice, druge vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze društva u sanaciji na temelju primjene instrumenata sanacije ili izvršavanja sanacijskih ovlasti od strane sanacijskog tijela, poništenje odluke sanacijskog tijela ne utječe na naknadne administrativne akte ili transakcije dotičnog sanacijskog tijela koji su se temeljili na poništenoj odluci. U tom slučaju pravni lijekovi za protupravnu odluku ili radnju sanacijskih tijela ograničavaju se na naknadu gubitka koji je podnositelj žalbe pretrpio zbog poništene odluke ili akta.

Članak 68.**Ograničenja drugih postupaka**

1. Ne dovodeći u pitanje članak 64. stavak 2. drugi podstavak, države članice osiguravaju da se za društvo u sanaciji ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) za koje je utvrđeno da zadovoljavaju uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3. ne pokreće redovni postupak u slučaju nesolventnosti, osim na inicijativu sanacijskog tijela, i da se odluka kojom se za subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) pokreće redovni postupak u slučaju nesolventnosti donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela.
2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju:
 - (a) da nadzorna tijela i sanacijska tijela budu bez odgode obaviještena o svakom zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti u odnosu na određeni subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), neovisno o tome je li taj subjekt u postupku sanacije i je li objavljena odluka u skladu s člankom 65. stavcima 3. i 4.;
 - (b) da se o zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti može odlučiti samo ako je izvršeno obavješćivanje iz točke (a) i dogodilo se jedno od sljedećeg:
 - i. sanacijsko tijelo obavijestilo je tijela odgovorna za redovne postupke u slučaju nesolventnosti da u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ne namjerava poduzeti nijednu mjeru sanacije,
 - ii. isteklo je razdoblje od sedam dana od dana obavješćivanja iz točke (a).
3. Ne dovodeći u pitanje bilo kakva ograničenja u pogledu prisilne naplate založnih prava na temelju članka 50., države članice osiguravaju da, ako je to potrebno za djelotvornu primjenu instrumenata sanacije i djelotvorno izvršavanje sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela mogu od suda zatražiti da na određeno vrijeme, primjereno cilju koji se želi postići, obustavi bilo koju sudsku mjeru ili postupak u kojima je društvo u sanaciji stranka ili postane stranka.

GLAVA IV.

SANACIJA PREKOGRANIČNIH GRUPA**Članak 69.****Opća načela u vezi s donošenjem odluka kojima je obuhvaćeno više država članica**

Države članice osiguravaju da njihova tijela, kada na temelju ove Direktive donose odluke ili poduzimaju mjere koje mogu imati učinak u jednoj državi članici ili u više njih, u obzir uzimaju sljedeća opća načela:

- (a) kad se poduzima mjera sanacije, odluke se donose učinkovito, a troškovi sanacije ograničavaju se na najmanju moguću mjeru;
- (b) odluke se donose i mjere poduzimaju pravodobno, s dužnom žurnošću kad je to potrebno;
- (c) sanacijska tijela, nadzorna tijela i druga tijela međusobno surađuju kako bi se osiguralo usklađeno i učinkovito donošenje odluka i poduzimanje mjera;
- (d) jasno su utvrđene uloge i odgovornosti relevantnih tijela u svakoj državi članici;
- (e) dužna pozornost posvećuje se interesima, mogućem učinku svake odluke, djelovanja ili nedjelovanja i negativnim učincima na ugovaratelje osiguranja, financijsku stabilnost, fiskalna sredstva, sustave jamstva u osiguranju i aranžmane financiranja, kao i negativnim gospodarskim i socijalnim učincima u svim državama članicama u kojima krajnje matično društvo i njegova društva kćeri posluju ili obavljaju značajne prekogranične aktivnosti;
- (f) dužna pozornost posvećuje se ciljevima postizanja ravnoteže između interesa različitih uključenih država članica i izbjegavanja nepravednog stavljanja interesa određenih država članica u podređeni ili povlašteni položaj;

- (g) sanacijska tijela pri poduzimanju mjera sanacije uzimaju u obzir i slijede planove sanacije grupe, osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije djelotvornije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije;
- (h) predložena odluka ili mjera transparentna je kad god je izgledno da će utjecati na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo, financijsku stabilnost, fiskalna sredstva i, ako je relevantno, sustave jamstva u osiguranju i aranžmane financiranja bilo koje dotične države članice.

Članak 70.

Sanacijski kolegiji

1. Sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za izvršavanje zadaća iz članka 10., 11., 14., 16., 73. i 74. te, prema potrebi, za osiguravanje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.

Sanacijski kolegiji sanacijskom tijelu za grupu, ostalim sanacijskim tijelima i, prema potrebi, relevantnim nadzornim tijelima i nadzornicima grupe posebno pružaju okvir za izvršavanje sljedećih zadaća:

- (a) razmjenu informacija relevantnih za izradu planova sanacije grupe i za izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu;
- (b) izradu planova sanacije grupe;
- (c) procjenu mogućnosti sanacije grupa na temelju članka 14.;
- (d) izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije grupa na temelju članka 16.;
- (e) odlučivanje o tome je li potrebno uspostaviti program sanacije grupe kako je navedeno u članku 73. ili 74.;
- (f) postizanje sporazuma o programu sanacije grupe predloženom u skladu s člankom 73. ili člankom 74.;
- (g) koordiniranje javne komunikacije o strategijama i programima sanacije grupe;
- (h) koordiniranje korištenja sustava jamstva u osiguranju ili aranžmana financiranja.

Osim toga, sanacijski kolegiji mogu služiti kao forumi za raspravu o svim pitanjima povezanim sa sanacijom prekograničnih grupa.

2. Članovi sanacijskog kolegija su sljedeća tijela:

- (a) sanacijsko tijelo za grupu;
- (b) sanacijska tijela svih država članica u kojima društva kćeri obuhvaćena nadzorom grupe imaju poslovni nastan;
- (c) sanacijska tijela država članica u kojima matično društvo društva grupe koje je subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (d) ili (e), ili više takvih društava grupe, ima poslovni nastan;
- (d) nadzornik grupe i nadzorna tijela država članica u kojima je sanacijsko tijelo član sanacijskog kolegija;
- (e) nadležna ministarstva, ako sanacijska tijela koja su članovi sanacijskog kolegija nisu nadležna ministarstva;
- (f) ako je relevantno, tijelo odgovorno za sustav jamstva u osiguranju države članice, ako je sanacijsko tijelo te države članice član sanacijskog kolegija;

- (g) EIOPA, podložno drugom podstavku;
- (h) sanacijska tijela u državama članicama u kojima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje grupe obavljaju značajne prekogranične aktivnosti.

Za potrebe prvog podstavka točke (g) EIOPA doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, djelotvornog i dosljednog funkcioniranja sanacijskih kolegija i usklađenosti među sanacijskim kolegijima. EIOPA se u tu svrhu poziva da prisustvuje sastancima sanacijskog kolegija. EIOPA nema glasačko pravo.

Za potrebe prvog podstavka točke (h) sudjelovanje sanacijskih tijela ograničeno je na postizanje ciljeva učinkovite razmjene informacija.

3. Ako matično društvo ili društvo s poslovnim nastanom u Uniji kao društvo kćer ili podružnicu u trećim zemljama ima društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje bi se smatralo značajnim da se nalazi u Uniji, sanacijska tijela tih trećih zemalja mogu biti pozvana da sudjeluju u sanacijskom kolegiju kao promatrači, pod uvjetom da ta tijela podliježu zahtjevima povjerljivosti koje sanacijsko tijelo za grupu smatra jednakovrijednima zahtjevima utvrđenima u članku 80.

4. Ako je grupa financijski konglomerat ili je dio financijskog konglomerata, predmetna tijela imenovana u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU pozivaju se da sudjeluju u sanacijskom kolegiju kao promatrači.

5. Sanacijsko tijelo za grupu predsjeda sanacijskim kolegijem. Ono u toj funkciji:

- (a) utvrđuje pisane dogovore i postupke za rad sanacijskog kolegija nakon savjetovanja s ostalim članovima sanacijskog kolegija;
- (b) koordinira sve aktivnosti sanacijskog kolegija;
- (c) saziva sve sastanke sanacijskog kolegija i predsjeda njima, a prije organizacije sastanaka sanacijskog kolegija sve njegove članove detaljno obavješćuje o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o točkama koje će se razmatrati;
- (d) obavješćuje članove sanacijskog kolegija o svim planiranim sastancima kako bi mogli zatražiti da sudjeluju u njima;
- (e) na temelju specifičnih potreba odlučuje koje će članove i promatrače pozvati da prisustvuju pojedinom sastanku sanacijskog kolegija, uzimajući u obzir relevantnost pitanja o kojem će se raspravljati za te članove i promatrače;
- (f) sve članove kolegija pravodobno obavješćuje o odlukama i ishodima tih sastanaka.

Neovisno o prvom podstavku točki (e), sanacijska tijela imaju pravo sudjelovati u sastancima sanacijskog kolegija kad god su na dnevnom redu pitanja podložna zajedničkom odlučivanju ili povezana sa subjektom grupe koji se nalazi u njihovoj državi članici.

6. Sanacijska tijela za grupu nisu obvezna osnovati sanacijski kolegij ako druge skupine ili kolegiji izvršavaju funkcije i obavljaju zadaće utvrđene u stavku 1. i usklađeni su sa svim uvjetima i postupcima utvrđenima u ovom članku i u članku 72., među ostalim onima koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u sanacijskim kolegijima. U tom slučaju sva upućivanja na sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.

7. EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđenja operativnog funkcioniranja sanacijskih kolegija u obavljanju zadaća iz stavka 1.

EIOPA Komisiji dostavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda do 29. srpnja 2026.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 71.**Europski sanacijski kolegiji**

1. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili matično društvo iz treće zemlje ima društva kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u dvije ili više država članica, ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili matično društvo iz treće zemlje ima dvije ili više podružnica u Uniji koje dvije ili više država članica smatra značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ta društva kćeri u Uniji imaju poslovni nastan ili u kojima to društvo iz treće zemlje ima podružnice u Uniji mogu osnovati europski sanacijski kolegij.
2. Europski sanacijski kolegij izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 70. u odnosu na društva kćeri u Uniji i, u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne, u odnosu na podružnice koje društvo iz treće zemlje ima u Uniji, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, a inače djeluje u skladu s pravilima utvrđenima u članku 70.
3. Ako samo jedno matično društvo s poslovnim nastanom u državi članici ima sva društva kćeri koja u Uniji ima društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili matično društvo iz treće zemlje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj to matično društvo ima poslovni nastan.

Ako se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj poslovni nastan ima društvo kći u Uniji s najvećom ukupnom bilančnom imovinom.

Članak 72.**Razmjena informacija**

1. Podložno članku 66., sanacijska tijela i nadzorna tijela jedna drugima na zahtjev dostavljaju sve informacije koje su im potrebne za izvršavanje zadaća na temelju ove Direktive.
2. Sanacijsko tijelo za grupu koordinira protok svih relevantnih informacija među sanacijskim tijelima. Sanacijsko tijelo za grupu prije svega pravodobno dostavlja sanacijskim tijelima u drugim državama članicama sve relevantne informacije kako bi im olakšalo obavljanje zadaća iz članka 70. stavka 1. drugog podstavka točaka od (b) do (h).
3. Sanacijsko tijelo ne prosljeđuje informacije koje je dobilo od nadzornog tijela ili sanacijskog tijela treće zemlje, osim ako je to nadzorno odnosno sanacijsko tijelo treće zemlje dalo suglasnost za takvo prosljeđivanje.

Članak 73.**Sanacija grupe koja obuhvaća društvo kćer grupe**

1. Sanacijsko tijelo bez odgode obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu, ako nije riječ o istom tijelu, nadzornika grupe i članove relevantnog sanacijskog kolegija o informacijama iz stavka 2. ako:
 - (a) sanacijsko tijelo zaključi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći grupe propada ili je vjerojatno da će propasti; ili
 - (b) nadzorno tijelo obavijestilo je sanacijsko tijelo da je donesena odluka da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći grupe propada ili je vjerojatno da će propasti; ili
 - (c) sanacijsko tijelo zaključi da subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) koji je društvo kći grupe ispunjava uvjete za sanaciju utvrđene u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3.
2. Informacije o kojima treba obavijestiti na temelju stavka 1. jesu sljedeće:
 - (a) odluka kojom se utvrđuje li da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje propada ili je vjerojatno da će propasti;

(b) odluka da subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ispunjava uvjete za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.;

(c) mjere sanacije ili mjere u slučaju nesolventnosti koje sanacijsko tijelo smatra primjerenima za taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e).

3. Po primitku obavijesti iz stavka 1. sanacijsko tijelo za grupu, nakon savjetovanja s drugim članovima relevantnog sanacijskog kolegija, procjenjuje učinak koji će mjere sanacije ili druge mjere o kojima je obaviješteno na temelju stavka 2. točke (c) vjerojatno imati na grupu i na subjekte grupe u drugim državama članicama te vjerojatnost da se zbog tih mjera sanacije ili drugih mjera zadovolje uvjeti za sanaciju iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici.

4. Ako sanacijsko tijelo za grupu procijeni da nije vjerojatno da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno na temelju stavka 2. točke (c) zadovoljili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici, sanacijsko tijelo nadležno za taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je dostavilo obavijest.

5. Ako sanacijsko tijelo za grupu procijeni da je vjerojatno da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno na temelju stavka 2. točke (c) zadovoljili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici, sanacijsko tijelo za grupu u roku od pet dana od primitka obavijesti iz stavka 1. predlaže program sanacije grupe i podnosi ga sanacijskom kolegiju. To petodnevno razdoblje može se produžiti uz suglasnost sanacijskog tijela koje je dostavilo obavijest.

6. Ako sanacijsko tijelo za grupu ne donese procjenu u roku od pet dana od primitka obavijesti iz stavka 1., ili u duljem roku koji je dogovoren, sanacijsko tijelo koje je dostavilo obavijest može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je dostavilo obavijest.

7. U programu sanacije grupe iz stavka 5.:

(a) navode se mjere sanacije koje bi relevantna sanacijska tijela trebala poduzeti u odnosu na krajnje matično društvo ili određene subjekte grupe kako bi se ostvarili ciljevi sanacije i poštovala opća načela sanacije utvrđena u članku 22.;

(b) utvrđuje se način koordinacije mjera sanacije iz točke (a);

(c) utvrđuje se plan financiranja kojim se uzima u obzir plan sanacije grupe i načela podjele odgovornosti utvrđena u tom planu sanacije grupe u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkom (e).

8. Podložno stavku 9., program sanacije grupe donosi se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela nadležnih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

Na zahtjev sanacijskog tijela EIOPA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

9. Ako se sanacijsko tijelo ne slaže s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili ako smatra da radi zaštite zajedničkih interesa ugovaratelja osiguranja, realnog gospodarstva i financijske stabilnosti u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) treba poduzeti neovisne mjere sanacije ili mjere koje nisu predložene u programu sanacije grupe, ono:

(a) detaljno navodi razloge svojeg neslaganja ili razloge za odstupanje od programa sanacije grupe;

(b) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o razlozima iz točke (a);

- (c) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela povezana s programom sanacije grupe o mjerama sanacije ili drugim mjerama koje će poduzeti.

Pri navođenju razloga svojeg neslaganja sanacijsko tijelo uzima u obzir planove sanacije, mogući učinak mjera sanacije i drugih mjera koje će poduzeti na ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u dotičnoj državi članici te mogući učinak tih mjera sanacije ili drugih mjera na ostatak grupe.

10. Sanacijska tijela koja se slažu s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu mogu donijeti zajedničku odluku o programu sanacije grupe koji obuhvaća subjekte grupe u državama članicama tih sanacijskih tijela, bez sudjelovanja sanacijskih tijela koja se ne slažu.

11. Zajedničke odluke iz stavaka 8. i 10. i mjere sanacije ili druge mjere poduzete u skladu sa stavkom 9. smatraju se konačnima i sanacijska tijela primjenjuju ih u dotičnim državama članicama.

12. Sanacijska tijela sve mjere sanacije i druge mjere iz ovoga članka poduzimaju bez odgode, uzimajući u obzir žurnost situacije.

13. Ako se ne provodi program sanacije grupe, sanacijska tijela pri poduzimanju mjera sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe usko surađuju u okviru sanacijskog kolegija kako bi se postigla koordinirana sanacijska strategija za sve subjekte grupe koji propadaju ili je vjerojatno da će propasti.

14. Sanacijska tijela koja poduzmu bilo koju mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i detaljno obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovu napretku.

Članak 74.

Sanacija grupe koja obuhvaća krajnje matično društvo

1. Ako sanacijsko tijelo za grupu zaključi da krajnje matično društvo za koje je nadležno ispunjava uvjete iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3., bez odgode obavješćuje nadzornika grupe i ostale članove sanacijskog kolegija dotične grupe o informacijama iz članka 73. stavka 2.

Mjere sanacije ili mjere u slučaju nesolventnosti iz članka 73. stavka 2. točke (c) mogu obuhvaćati provedbu programa sanacije grupe izrađenog u skladu s člankom 73. stavkom 7. u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) vjerojatno je da bi se zbog mjera sanacije ili drugih mjera na razini matičnog društva o kojima je dostavljena obavijest u skladu s člankom 73. stavkom 2. točkom (c) ispunili uvjeti utvrđeni u članku 19. stavku 1. ili članku 20. stavku 3. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici;
- (b) mjere sanacije ili druge mjere samo na razini matičnog društva nisu dostatne da bi se stanje stabiliziralo ili nije vjerojatno da bi se njima ostvario optimalni ishod;
- (c) sanacijska tijela utvrdila su da jedno ili više društava kćeri za koja su nadležna ispunjavaju uvjete iz članka 19. stavka 1. ili članka 20. stavka 3.;
- (d) program sanacije grupe primjeren je zbog koristi koje će društva kćeri grupe imati od mjera sanacije ili drugih mjera poduzetih na razini grupe.

2. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu ne sadržavaju program sanacije grupe, sanacijsko tijelo za grupu donosi svoju odluku nakon savjetovanja s članovima sanacijskog kolegija.

3. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu sadržavaju program sanacije grupe, program sanacije grupe donosi se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela nadležnih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

Na zahtjev sanacijskog tijela EIOPA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1094/2010.

4. Ako se sanacijsko tijelo ne slaže s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili od njega odstupi ili ako smatra da radi financijske stabilnosti u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) treba poduzeti neovisne mjere sanacije ili mjere koje nisu predložene u programu sanacije grupe, ono:

(a) detaljno navodi razloge svojeg neslaganja ili razloge za odstupanje od programa sanacije grupe;

(b) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o razlozima iz točke (a);

(c) obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o mjerama sanacije ili drugim mjerama koje namjerava poduzeti.

Pri navođenju razloga svojeg neslaganja dotično sanacijsko tijelo posvećuje dužnu pažnju planovima sanacije grupe, mogućem učinku neovisnih mjera sanacije ili drugih mjere koje će poduzeti na financijsku stabilnost, fiskalne resurse, sustave jamstva u osiguranju i bilo koje aranžmane financiranja u dotičnoj državi članici te mogućem učinku tih mjera sanacije ili drugih mjera na ostatak grupe.

5. Sanacijska tijela koja se slažu s programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu mogu donijeti zajedničku odluku o programu sanacije grupe koji obuhvaća subjekte grupe u njihovim državama članicama, bez sudjelovanja sanacijskih tijela koja se ne slažu.

6. Zajednička odluka iz stavka 3. ili stavka 5. i mjere sanacije i druge mjere iz stavka 4. smatraju se konačnima i sanacijska tijela primjenjuju ih u dotičnim državama članicama.

7. Tijela sve mjere sanacije i druge mjere iz stavaka od 1. do 6. poduzimaju bez odgode, uzimajući u obzir žurnost situacije.

8. Ako se ne provodi program sanacije grupe, sanacijska tijela pri poduzimanju mjere sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe usko surađuju u okviru sanacijskog kolegija kako bi se postigla koordinirana sanacijska strategija za sve zahvaćene subjekte grupe.

9. Sanacijska tijela koja poduzmu mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i detaljno obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovu napretku.

GLAVA V.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 75.

Sporazumi s trećim zemljama

1. U skladu s člankom 218. UFEU-a, Komisija može podnijeti preporuke Vijeću za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih o načinima suradnje sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja, što uključuje razmjenu informacija u vezi s planiranjem oporavka i sanacije u odnosu na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja i grupe.

2. Sporazumima iz stavka 1. nastoji se osigurati uspostava postupaka i aranžmana za suradnju sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja pri obavljanju nekih ili svih zadaća i izvršavanju nekih ili svih ovlasti iz članka 79.
3. Države članice mogu sklapati bilateralne sporazume s trećim zemljama u vezi s pitanjima iz stavaka 1. i 2. dok sporazum iz stavka 1. s relevantnom trećom zemljom ne stupi na snagu, pod uvjetom da ti bilateralni sporazumi nisu u suprotnosti s ovom glavom.

Članak 76.

Priznavanje i izvršenje sanacijskih postupaka trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se na sanacijske postupke trećih zemalja, osim ako s dotičnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 75. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Primjenjuje se i nakon što takav međunarodni sporazum s dotičnom trećom zemljom stupi na snagu pod uvjetom da priznavanje i izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje nisu uređeni tim sporazumom.

2. Relevantno sanacijsko tijelo odlučuje o tome hoće li priznati i izvršiti, osim kako je predviđeno u članku 77., sanacijski postupak treće zemlje u odnosu na društvo kćer ili podružnicu koje u Uniji ima društvo iz treće zemlje ili u odnosu na matično društvo.

Pri odlučivanju dužna pozornost posvećuje se interesima svake države članice u kojoj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili matično društvo iz treće zemlje posluje te posebno mogućem učinku priznavanja i izvršenja sanacijskih postupaka treće zemlje na druge dijelove grupe i ugovaratelje osiguranja, realno gospodarstvo i financijsku stabilnost u tim državama članicama.

3. Države članice osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena barem za sljedeće:

(a) izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na sljedeće:

i. imovinu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili matičnog društva iz treće zemlje koja se nalazi u njihovoj državi članici ili se na nju primjenjuje pravo njihove države članice,

ii. prava ili obveze društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje koji su uknjiženi na podružnicu u Uniji koju društvo iz treće zemlje ima u njihovoj državi članici ili na koje se primjenjuje pravo njihove države članice ili u vezi s kojima su potraživanja izvršiva u njihovoj državi članici;

(b) provedbu, uključujući zahtjev drugoj osobi da poduzme mjere radi provedbe, prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u društvu kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u toj državi članici;

(c) izvršavanje ovlasti iz članaka 49., 50. ili 51. u odnosu na prava bilo koje strane u ugovoru sa subjektom iz stavka 1. ovog članka ako su takve ovlasti potrebne za izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje; i

(d) da učine neizvršivim bilo koje ugovorno pravo na otkaz ili prijevremeno izvršenje ugovora ili da utječu na ugovorna prava subjekata iz stavka 2. i drugih subjekata grupe ako takvo pravo proizlazi iz mjere sanacije koju u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje, matično društvo takvih subjekata ili druge subjekte grupe poduzima sanacijsko tijelo treće zemlje ili se ta mjera poduzima na neki drugi način na temelju pravnih ili regulatornih zahtjeva u pogledu sanacijskih aranžmana u toj zemlji, pod uvjetom da se i dalje izvršavaju bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala.

4. Sanacijska tijela mogu, ako je to u javnom interesu, poduzeti mjere sanacije u odnosu na matično društvo ako relevantno tijelo treće zemlje utvrdi da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći tog matičnog društva i osnovano je u toj trećoj zemlji zadovoljava uvjete za sanaciju na temelju prava te treće zemlje. Države članice u tu svrhu osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena upotrijebiti sve sanacijske ovlasti u odnosu na to matično društvo, a primjenjuje se članak 48.

5. Priznavanjem i izvršenjem sanacijskog postupka treće zemlje ne dovode se u pitanje eventualni redovni postupci u slučaju nesolventnosti na temelju primjenjivog nacionalnog prava, prema potrebi, u skladu s ovom Direktivom.

*Članak 77.***Pravo na odbijanje priznavanja ili izvršenja sanacijskih postupaka trećih zemalja**

Sanacijsko tijelo može odbiti priznati ili izvršiti sanacijski postupak treće zemlje na temelju članka 76. ako smatra:

- (a) da bi sanacijski postupak treće zemlje imao nepovoljan učinak na financijsku stabilnost u državi članici u kojoj se nalazi sanacijsko tijelo ili da bi postupak mogao imati nepovoljan učinak na financijsku stabilnost neke druge države članice;
- (b) da je u odnosu na podružnicu koju društvo iz treće zemlje ima u Uniji potrebna neovisna mjera sanacije na temelju članka 78. kako bi se postigao jedan cilj sanacije ili više njih;
- (c) da se u sanacijskom postupku treće zemlje s vjerovnicima ne bi postupalo jednako kao što bi se postupalo s vjerovnicima iz treće zemlje sa sličnim zakonskim pravima;
- (d) da bi priznavanje ili izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje imalo bitne fiskalne posljedice za državu članicu; ili
- (e) da bi učinci takvog priznavanja ili izvršenja bili u suprotnosti s nacionalnim pravom.

*Članak 78.***Sanacija podružnica koje društva iz trećih zemalja imaju u Uniji**

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne za djelovanje u odnosu na podružnicu koju društvo iz treće zemlje ima u Uniji, a koja ne podliježe sanacijskim postupcima treće zemlje ili podliježe sanacijskom postupku treće zemlje i primjenjuje se jedna od okolnosti iz članka 77.

Države članice osiguravaju da se na izvršavanje takvih ovlasti primjenjuje članak 48.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti iz stavka 1. ako sanacijsko tijelo ustanovi da je mjera u javnom interesu i ako je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- (a) podružnica koju društvo iz treće zemlje ima u Uniji više ne ispunjava ili vjerojatno neće ispunjavati uvjete za odobrenje za rad i poslovanje u toj državi članici propisane nacionalnim pravom i nije izgledno da će se nekom mjerom privatnog sektora, nadzornih tijela ili dotične treće zemlje u razumnom roku ponovno uspostaviti usklađenost podružnice s tim uvjetima ili spriječiti njezina propast;
- (b) sanacijsko tijelo smatra da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje nije u mogućnosti ili ne želi ili vjerojatno neće biti u mogućnosti podmiriti svoje obveze prema vjerovnicima u Uniji ili obveze koje su nastale ili su knjižene u podružnici, kao što su isplate ugovarateljima osiguranja ili korisnicima osiguranja, po njihovu dospjeću, a sanacijsko tijelo uvjeren je da u odnosu na to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje nije pokrenut sanacijski postupak treće zemlje ili postupak u slučaju nesolventnosti treće zemlje ili da on neće biti pokrenut u razumnom roku;
- (c) relevantno tijelo treće zemlje pokrenulo je sanacijski postupak treće zemlje u odnosu na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili je obavijestilo sanacijsko tijelo da namjerava pokrenuti takav postupak.

3. Ako sanacijsko tijelo poduzme neovisnu mjeru u odnosu na podružnicu koju društvo iz treće zemlje ima u Uniji, uzima u obzir ciljeve sanacije i mjeru poduzima u skladu sa sljedećim načelima i zahtjevima, u mjeri u kojoj su relevantni:

- (a) načelima utvrđenima u članku 22.;
- (b) zahtjevima koji se odnose na primjenu instrumenata sanacije iz glave III. poglavlja II.

Članak 79.

Suradnja s tijelima trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se na suradnju s trećim zemljama, osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 75. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Primjenjuje se i nakon što takav međunarodni sporazum stupi na snagu pod uvjetom da predmet ovog članka nije uređen tim sporazumom.
2. EIOPA može sklapati neobvezujuće okvirne aranžmane o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja. Okvirnim sporazumima o suradnji utvrđuju se postupci i aranžmani između uključenih tijela za razmjenu potrebnih informacija i suradnju u obavljanju nekih ili svih sljedećih zadaća te izvršavanju nekih ili svih sljedećih ovlasti u odnosu na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili grupe:
 - (a) izrada planova sanacije u skladu s člancima od 9. do 12. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
 - (b) procjena mogućnosti sanacije takvih društava za osiguranje i društava za reosiguranje i grupa u skladu s člancima 13. i 14. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
 - (c) primjena ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije na temelju članka 15. i 16. te svih sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
 - (d) primjena preventivnih mjera na temelju članka 141. Direktive 2009/138/EZ i sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
 - (e) primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti koje mogu izvršavati relevantna tijela trećih zemalja.
3. Nadzorna ili sanacijska tijela, prema potrebi, mogu sklopiti aranžmane o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja u skladu s okvirnim aranžmanom EIOPA-e iz stavka 2.
4. Države članice obavješćuju EIOPA-u o svim aranžmanima o suradnji koje su sanacijska tijela i nadzorna tijela sklopila u skladu s ovim člankom.

Članak 80.

Razmjena povjerljivih informacija

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nadzorna tijela i nadležna ministarstva povjerljive informacije, uključujući preventivne planove oporavka, razmjenjuju s relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:
 - (a) ta tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima i standardima o čuvanju poslovne tajne koji se, prema mišljenju svih relevantnih tijela, smatraju barem jednakovrijednima onima koji su propisani člankom 66.;
 - (b) informacije su potrebne za obavljanje sanacijskih funkcija relevantnih tijela trećih zemalja na temelju nacionalnog prava koje su usporedive s onima iz ove Direktive te se, podložno točki (a), ne upotrebljavaju u druge svrhe.

Za potrebe točke (a), ako se razmjena informacija odnosi na osobne podatke, postupanje s takvim osobnim podacima i njihovo prosljeđivanje nadležnim tijelima trećih zemalja uređeni su primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom o zaštiti podataka.

2. Ako povjerljive informacije potječu iz druge države članice, sanacijska tijela, nadzorna tijela i nadležna ministarstva otkrivaju te informacije relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

- (a) relevantno tijelo države članice iz koje je potekla informacija (tijelo koje je izvor informacije) slaže se s otkrivanjem informacije;
- (b) informacija se otkriva samo u svrhe koje je dopustilo tijelo koje je izvor informacije.

Članak 81.

Aranžmani financiranja

1. Svaka država članica uspostavlja jedan ili više aranžmana financiranja kako bi osigurala da sanacijsko tijelo ima na raspolaganju odgovarajuća sredstva prikupljena putem *ex ante* ili *ex post* doprinosa, ili kombinacije jednih i drugih, od društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja imaju odobrenje za rad u toj državi članici i od podružnica koje društva iz trećih zemalja imaju u Uniji, a koje se nalaze na državnom području te države članice kako bi pokrila barem isplatu razlike dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva ili drugim vjerovnicima iz članka 57.

Države članice mogu predvidjeti da se aranžmani financiranja iz prvog podstavka mogu upotrebljavati i za pokrivanje drugih troškova povezanih s upotrebom instrumenata sanacije ako je upotreba aranžmana financiranja nužna da bi se postigli ciljevi sanacije.

Države članice za svoje aranžmane financiranja mogu upotrebljavati istu administrativnu strukturu kao i za svoje sustave jamstava u osiguranju, uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁶⁾.

2. Države članice osiguravaju da je upotreba aranžmana financiranja u skladu s načelima utvrđenima u članku 22.
3. Ako društvo u sanaciji posluje unutar Unije na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, za isplatu naknade dioničarima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja, podnositeljima odštetnih zahtjeva ili drugim vjerovnicima u skladu s člankom 57. upotrebljava se relevantni aranžman financiranja one države članice u kojoj je društvo dobilo odobrenje za rad.
4. Države članice obavješćuju Komisiju i EIOPA-u o aranžmanima financiranja koje su uspostavile.

GLAVA VI.

SANKCIJE

Članak 82.

Administrativne sankcije i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti sanacijskih i nadzornih tijela utvrđene u ovoj Direktivi i Direktivi 2009/138/EZ i pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu.

Ako države članice odluče da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu, Komisiji dostavljaju dotične odredbe kaznenog prava.

Predviđene administrativne sankcije i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvratajuće.

⁽²⁶⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

2. Države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja, podložno uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, na članove upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i na druge fizičke osobe koje su na temelju nacionalnog prava odgovorne za kršenje mogu primijeniti administrativne sankcije ili druge administrativne mjere.

3. Ovlasti izricanja administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera predviđenih ovom Direktivom daju se sanacijskim tijelima ili nadzornim tijelima, ovisno o vrsti kršenja. Sanacijska tijela i nadzorna tijela imaju sve ovlasti za prikupljanje informacija i sve istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Pri izvršavanju svojih ovlasti izricanja administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera sanacijska tijela i nadzorna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da administrativne sankcije ili druge administrativne mjere daju željene rezultate te usklađuju svoje djelovanje u prekograničnim predmetima.

4. Sanacijska tijela i nadzorna tijela izvršavaju svoje administrativne ovlasti za izricanje sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na bilo koji od sljedećih načina:

(a) izravno;

(b) u suradnji s drugim tijelima;

(c) delegiranjem drugim tijelima koja će djelovati pod njihovom odgovornošću;

(d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

5. Države članice osiguravaju da odluke sanacijskih tijela i nadzornih tijela donesene u skladu s ovom glavom budu podložne pravu na žalbu.

Članak 83.

Posebne odredbe o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama

1. Države članice osiguravaju da se njihovim zakonima i drugim propisima predviđaju administrativne sankcije i druge administrativne mjere barem u odnosu na sljedeće situacije:

(a) kršenje članka 5. ili članka 7. jer nisu sastavljeni preventivni planovi oporavka i preventivni planovi oporavka grupe ili se oni ne održavaju ili ne ažuriraju;

(b) kršenje članka 12. jer nisu pružene sve informacije potrebne za izradu planova sanacije;

(c) kršenje članka 63. stavka 1. jer upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) nije obavijestilo nadzorno tijelo da taj subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje se mogu primijeniti uključuju barem sljedeće:

(a) javnu izjavu u kojoj su navedeni fizička osoba, subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e), krajnje matično društvo ili druga pravna osoba odgovorna za kršenje te priroda kršenja;

(b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;

- (c) privremenu zabranu obavljanja funkcija u subjektu iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) za svakog člana upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili višeg rukovodstva subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) ili bilo koju drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom;
- (d) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 10 % ukupnog godišnjeg prometa te pravne osobe u prethodnoj poslovnoj godini;
- (e) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuće vrijednosti u nacionalnoj valuti na dan 28. siječnja 2025.;
- (f) administrativne novčane kazne u iznosu koji je maksimalno dvostruko viši od iznosa koristi stečene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi.

Za potrebe prvog podstavka točke (d), ako je pravna osoba društvo kći matičnog društva, relevantni promet je ukupni godišnji promet koji proizlazi iz konsolidirane računovodstvene dokumentacije krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.

Članak 84.

Objavljivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadzorna tijela na svojim službenim internetskim stranicama objave barem sve administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su izrekla zbog kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva ako takve administrativne sankcije ili druge administrativne mjere nisu bile predmet žalbe ili ako je pravo na žalbu iscrpljeno. Objavljuju ih bez nepotrebne odgode, nakon što je fizička ili pravna osoba obaviještena o toj administrativnoj sankciji ili drugoj administrativnoj mjeri. Objava uključuje informacije o vrsti i prirodi kršenja te identitet fizičke ili pravne osobe kojoj je izrečena administrativna sankcija ili druga administrativna mjera.

Ako države članice dozvole objavljivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera na koje je moguće podnijeti žalbu, sanacijska tijela i nadzorna tijela na svojim službenim internetskim stranicama bez nepotrebne odgode objavljuju informacije o statusu te žalbe i njezinu ishodu.

2. Ako sanacijsko tijelo ili nadzorno tijelo nakon procjene razmjernosti objave podataka u dotičnom slučaju ustanovi da bi objava identiteta pravnih osoba ili identiteta ili osobnih podataka fizičkih osoba bila nerazmjerna ili ako bi takva objava ugrozila stabilnost financijskih tržišta ili istragu koja je u tijeku, sanacijsko tijelo odnosno nadzorno tijelo poduzima bilo što od sljedećeg:

- (a) odgađa objavu odluke o izricanju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere do trenutka u kojem više ne bude razloga za tu odgodu;
- (b) odluku o izricanju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere objavljuje na anonimnoj osnovi, u skladu s nacionalnim pravom, ako takvo anonimno objavljivanje osigurava djelotvornu zaštitu relevantnih osobnih podataka;
- (c) ne objavljuje odluku o izricanju administrativne sankcije ili drugih administrativnih mjera ako sanacijsko tijelo ili nadzorno tijelo smatra da se objavom u skladu s točkom (a) ili (b) ne bi osiguralo bilo što od sljedećeg:
 - i. stabilnost financijskih tržišta;
 - ii. proporcionalnost objave takvih podataka u odnosu na mjere koje se smatraju blažima.

Sanacijska tijela i nadzorna tijela osiguravaju da svaka objava u skladu s ovim člankom ostane na njihovim službenim internetskim stranicama najmanje pet godina. Osobni podatci sadržani u objavi ostaju na službenim internetskim stranicama sanacijskog tijela ili nadzornog tijela samo onoliko dugo koliko je potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.

Članak 85.**Održavanje središnje baze podataka koje provodi EIOPA**

1. Podložno zahtjevima čuvanja poslovne tajne iz članka 66., sanacijska tijela i nadzorna tijela obavješćuju EIOPA-u o svim administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje su izrekla na temelju članka 83. te o statusu žalbe i njezinu ishodu.

EIOPA održava i ažurira središnju bazu podataka o sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima su je obavijestila sanacijska tijela isključivo u svrhu razmjene informacija među tim sanacijskim tijelima te je ona dostupna samo tim sanacijskim tijelima.

EIOPA održava i ažurira središnju bazu podataka o sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima su je obavijestila nadzorna tijela isključivo u svrhu razmjene informacija među tim nadzornim tijelima te je ona dostupna samo tim nadzornim tijelima.

2. EIOPA održava i ažurira internetsku stranicu sa sljedećim informacijama ili poveznicama na te informacije:

- (a) objavljivanje sankcija svakog sanacijskog tijela;
- (b) objavljivanje sankcija svakog nadzornog tijela na temelju članka 84.;
- (c) razdoblje objave sankcija za svaku državu članicu.

Članak 86.**Djelotvorna primjena sankcija i izvršavanje ovlasti izricanja sankcija od strane nadzornih tijela i sanacijskih tijela**

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela i sanacijska tijela pri određivanju vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, prema potrebi:

- (a) ozbiljnost i trajanje kršenja;
- (b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (d) iznos dobiti koju je odgovorna fizička ili pravna osoba ostvarila ili gubitaka koje je izbjegla, ako je tu dobit ili gubitke moguće utvrditi;
- (e) gubitke koje su zbog kršenja pretrpjele treće strane, uključujući ugovaratelje osiguranja, ako je te gubitke moguće utvrditi;
- (f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadzornim tijelom i sanacijskim tijelom;
- (g) prethodna kršenja koja je počinila odgovorna fizička ili pravna osoba.

Za potrebe prvog podstavka točke (c) pokazatelji financijske snage fizičke ili pravne osobe uključuju ukupni promet odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak odgovorne fizičke osobe.

GLAVA VII.

IZMJENE DIREKTIVA 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU I (EU) 2017/1132 TE UREDABA (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 I (EU) 2017/1129

Članak 87.**Izmjene Direktive 2002/47/EZ**

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u izvršenju ugovora o financijskom kolateralu ni ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, odredbe o konačnom netiranju ili prijeloju određene na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta

i Vijeća (*) ili glave V. poglavlja III. odjeljka 3. ili poglavlja IV. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća (**) ili glave III. poglavlja III. odjeljka 4. ili poglavlja IV. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (***) ili na bilo koje takvo ograničenje određeno na temelju sličnih ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (d) ovog članka koji podliježe zaštitnim mjerama koje su barem jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU i u glavi V. poglavlju V. Uredbe (EU) 2021/23.

- (*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).
- (**) Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).
- (***) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredbi (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

2. članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a

Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU, Uredba (EU) 2021/23 i Direktiva (EU) 2025/1

Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU, Uredba (EU) 2021/23 i Direktiva (EU) 2025/1.”

Članak 88.

Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavku 5. Direktive 2004/25/EZ treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća (**) ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (***)

- (*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).
- (**) Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).
- (***) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredbi (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”.

Članak 89.

Izmjene Direktive 2007/36/EZ

U članku 1. Direktive 2007/36/EZ stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća (**) ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (***)

(*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(**) Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

(***) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

Članak 90.

Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

„110. ‚sanacijsko tijelo za sektor osiguranja‘ znači sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. točki 12. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

111. ‚nadzorno tijelo za sektor osiguranja‘ znači nadzorno tijelo kako je definirano u članku 13. točki 10. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**);

112. ‚financijski konglomerat‘ znači financijski konglomerat kako je definiran u članku 2. točki 14. Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (***)

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

(***) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).”

2. u članku 7. stavku 3. dodaje se sljedeća točka:

„(e) ako je grupa u cjelini ili neka institucija unutar grupe dio financijskog konglomerata, relevantnom sanacijskom tijelu za sektor osiguranja i nadzornom tijelu za sektor osiguranja.”

3. u članku 14. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako je institucija ili subjekt ili grupa financijski konglomerat ili je dio financijskog konglomerata, sanacijsko tijelo ili sanacijsko tijelo za grupu dostavlja planove sanacije ili planove sanacije grupe i relevantnom sanacijskom tijelu za sektor osiguranja i nadzornom tijelu za sektor osiguranja.”;

4. u članku 81. stavku 3. dodaje se sljedeća točka:

„(l) ako je institucija ili subjekt dio financijskog konglomerata, relevantna nadzorna tijela za sektor osiguranja i sanacijska tijela za sektor osiguranja.”;

5. u članku 83. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(l) ako je institucija u sanaciji dio financijskog konglomerata, relevantna nadzorna tijela za sektor osiguranja i sanacijska tijela za sektor osiguranja.”;

6. u članku 84. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(n) nadzorna tijela za sektor osiguranja i sanacijska tijela za sektor osiguranje obaviještena na temelju ovog poglavlja.”;

7. u članku 88. umeće se sljedeći stavak:

„3.a Ako je institucija ili subjekt ili grupa financijski konglomerat ili je dio financijskog konglomerata, relevantna sanacijska tijela za sektor osiguranja pozvana su da sudjeluju u sanacijskom kolegiju kao promatrači, pod uvjetom da ta tijela podliježu zahtjevima povjerljivosti koji su, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, jednakovrijedni zahtjevima iz članka 90.”.

Članak 91.

Izmjena Direktive (EU) 2017/1132

Direktiva (EU) 2017/1132 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 84. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da se članak 49., članak 58. stavak 1., članak 68. stavci 1., 2. i 3., članak 70. stavak 2. prvi podstavak, članci od 72. do 75. te članci 79., 80. i 81. ove Direktive ne primjenjuju u slučaju primjene instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća (**) ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (***) .”

(*) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(**) Uredba (EU) 2021/23 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 (SL L 22, 22.1.2021., str. 1.).

(***) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredbi (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

2. članak 86.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na trgovačko društvo primjenjuju se instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1.”;

(b) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. točki 79. Direktive (EU) 2025/1.”;

3. u članku 87. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ovo poglavlje ne primjenjuje na trgovačka društva koja podliježu primjeni instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1.”;

4. članak 120. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na trgovačko društvo primjenjuju se instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1.”;

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. točki 79. Direktive (EU) 2025/1.”;

5. članak 160.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) na trgovačko društvo primjenjuju se instrumenti sanacije te sanacijske ovlasti i mehanizmi predviđeni u glavi IV. Direktive 2014/59/EU, u glavi V. Uredbe (EU) 2021/23 ili u glavi III. Direktive (EU) 2025/1.”;

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) mjerama za sprječavanje krize kako su definirane u članku 2. stavku 1. točki 101. Direktive 2014/59/EU, u članku 2. točki 48. Uredbe (EU) 2021/23 ili u članku 2. točki 79. Direktive (EU) 2025/1.”.

Članak 92.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1094/2010

Uredba (EU) br. 1094/2010 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. točki 2. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. nadzorna tijela kako su definirana u članku 13. točki 10. Direktive 2009/138/EZ, sanacijska tijela kako su definirana u članku 2. točki 12. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (*) i nadležna tijela kako su definirana u članku 6. točki 8. Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća (**) i na koja se upućuje u Direktivi (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća (**);

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uređaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.).

(***) Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.).”;

2. u članku 40. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Direktive (EU) 2025/1, članu Odbora nadzornika iz stavka 1. točke (b) u pratnji prema potrebi može biti predstavnik sanacijskog tijela iz svake države članice, koji nema pravo glasa.”.

Članak 93.

Izmjena Uredbe (EU) br. 648/2012

U članku 81. stavku 3. prvom podstavku Uredbe (EU) br. 648/2012 dodaje se sljedeća točka:

„(s) sanacijskim tijelima imenovanima na temelju članka 3. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (*).“

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uređaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Članak 94.

Izmjena Uredbe (EU) br. 806/2014

U članku 88. Uredbe (EU) br. 806/2014 stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ovim člankom ne sprečava se Odbor, Vijeće, Komisiju, ESB, nacionalna sanacijska tijela ili nacionalna nadležna tijela, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, da razmjenjuju informacije međusobno i s nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, sustavima osiguranja depozita, sustavima za naknadu štete ulagateljima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, sanacijskim tijelima za sektor osiguranja, nadzornim tijelima za sektor osiguranja, sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima za države članice nesudionice, EBA-om ili, podložno članku 33., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju jednakovrijedne funkcije kao sanacijsko tijelo ili, podložno strogim zahtjevima o povjerljivosti, s potencijalnim kupcem za potrebe planiranja ili provedbe sanacijskih mjera.“

Članak 95.

Izmjena Uredbe (EU) 2017/1129

U članku 1. stavku 5. Uredbe (EU) 2017/1129 točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) vrijednosne papire koji proizlaze iz konverzije ili zamjene drugih vrijednosnih papira, vlastitih sredstava ili prihvatljivih obveza od strane sanacijskog tijela zbog izvršenja ovlasti iz članka 53. stavka 2., članka 59. stavka 2. ili članka 63. stavka 1. ili 2. Direktive 2014/59/EU ili zbog izvršenja ovlasti iz članka 39. stavka 2. ili članka 42. stavka 1. ili 2. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (*).“

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uređaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

GLAVA VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 96.

Sanacijski odbor EIOPA-e

1. EIOPA osniva stalni interni odbor na temelju članka 41. Uredbe (EU) br. 1094/2010 u svrhu pripreme odluka EIOPA-e iz članka 44. te uredbe, što uključuje odluke o nacrtima regulatornih tehničkih standarda i nacrtima provedbenih tehničkih standarda koje se odnose na zadatke povjerene sanacijskim tijelima u skladu s ovom Direktivom. Taj interni odbor čine sanacijska tijela iz članka 3. ove Direktive.

2. Za potrebe ove Direktive EIOPA surađuje s EBA-om i ESMA-om u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela osnovanog člankom 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Za potrebe ove Direktive EIOPA osigurava strukturno odvajanje sanacijskog odbora od drugih funkcija navedenih u Uredbi (EU) br. 1094/2010. Sanacijski odbor promiče izradu i koordinaciju planova sanacije i razvija metode za sanaciju subjekata iz članka 1. stavka 1. ove Direktive koji propadaju.

Članak 97.

Suradnja s EIOPA-om

1. Države članice osiguravaju da nadzorna i sanacijska tijela surađuju s EIOPA-om za potrebe ove Direktive u skladu s Uredbom (EU) br. 1094/2010.
2. Države članice osiguravaju da nadzorna i sanacijska tijela EIOPA-i bez odgode osiguraju sve informacije koje su joj potrebne za izvršavanje njezinih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 98.

Sustavi jamstva u osiguranju

Komisija do 29. siječnja 2027., nakon savjetovanja s EIOPA-om, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem se procjenjuje primjerenost minimalnih zajedničkih standarda za sustave jamstva u osiguranju unutar Unije. U tom se izvješću barem:

- (a) ocjenjuje trenutačno stanje sustava jamstva u osiguranju u državama članicama (razina pokrića, vrste pokrivenog osiguranja, pokretači djelovanja);
- (b) razmatraju opcije politike, uključujući različite opcije kao što je upotreba sustava jamstva u osiguranju za nastavak ili likvidaciju polica osiguranja, uzimajući pritom u obzir razlike u proizvodima osiguranja u različitim državama članicama;
- (c) procjenjuje potreba za uvođenjem i, prema potrebi, opisuju koraci potrebni za uvođenje minimalne osnovne vrijednosti za sustave jamstva u osiguranju u cijeloj Uniji.

Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 99.

Preispitivanje

Komisija do 29. siječnja 2030., nakon savjetovanja s EIOPA-om, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive. U tom se izvješću posebno:

- (a) evaluira jesu li, i u kojoj mjeri, ostvareni ciljevi ove Direktive u pogledu funkcioniranja unutarnjeg tržišta i jačanja financijskog sustava u Uniji s obzirom na tržišna i gospodarska kretanja;
- (b) ocjenjuje trenutačno stanje aranžmana financiranja sanacije;
- (c) ocjenjuje potreba za uvođenjem i, prema potrebi, opisuju koraci potrebni za uvođenje minimalnih usklađenih definicija na razini pokrivenih polica i prihvatljivih podnositelja odštetnih zahtjeva i polica;
- (d) analizira iskustvo razmjene informacija među tijelima nadležnima za nadzor ili sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje te kreditnih institucija u slučaju da je subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka od (a) do (e) dio financijskog konglomerata;
- (e) ocjenjuju izvedivost i preduvjeti za to da se financijskim konglomeratima dopusti da izrade jedinstvene (preventivne) planove oporavka grupe za cijeli konglomerat, kao i da sanacijska tijela izrade jedinstvene planove sanacije grupe za cijeli financijski konglomerat;

- (f) analiziraju prednosti dodatnog usklađivanja okvira za upravljanje krizama za društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 100.

Prenošenje

1. Države članice do 29. siječnja 2027. donose i objavljuju mjere potrebne radi usklađivanja s člancima od 1. do 91. te člancima 96. i 97. ove Direktive. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te mjere od 30. siječnja 2027.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 101.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Članci od 92. do 95. primjenjuju se od 30. siječnja 2027.

Članak 102.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 27. studenoga 2024.

Za Europski parlament

Predsjednica

R. METSOLA

Za Vijeće

Predsjednik

BÓKA J.

PRILOG

Dimenzije mogućnosti sanacije

Pri procjenjivanju mogućnosti sanacije sanacijska tijela i sanacijska tijela za grupu, uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost društva, razmatraju sljedeće dimenzije:

1. Kontinuitet poslovanja

- (a) mjera u kojoj su sve relevantne unutarnje i vanjske, financijske i operativne međuovisnosti utvrđene upućivanjem na sve relevantne usluge i uloge, uključujući osoblje, te raspoređene po pravnim subjektima, ključnim funkcijama, temeljnim linijama poslovanja i povezanim ugovornim aranžmanima;
- (b) mjera u kojoj su uspostavljeni odgovarajući operativni aranžmani kako bi se osigurao kontinuitet relevantnih usluga koje su potrebne za očuvanje ključnih funkcija i kontinuitet temeljnih linija poslovanja koje su potrebne za djelotvornu provedbu mjere sanacije i svako restrukturiranje koje proizide iz toga, posebno olakšavanjem mogućih prijenosa imovine, prava ili obveza, uloga i osoblja;
- (c) mjera u kojoj su rizici za kontinuitet poslovanja u sanaciji sveobuhvatno procijenjeni, što uključuje kvalitativne i kvantitativne informacije koje omogućuju utvrđivanje ključnosti relevantnih usluga, uključujući učinak prekida ili prestanka pružanja relevantnih usluga u sanaciji i njihovu zamjenjivost;
- (d) mjera u kojoj su rizici za kontinuitet poslovanja djelotvorno ublaženi i postojanje mjera za poboljšanje pripravnosti za sanaciju, među ostalim u pogledu provedbe aranžmanâ za kontinuitet poslovanja s vanjskim pružateljima relevantnih usluga koji su treće strane;

2. Pristup infrastrukturama financijskog tržišta

mjera u kojoj su društva ili grupe uspostavili postupke i aranžmane potrebne za održavanje pristupa – prije, tijekom i nakon sanacije – infrastrukturama financijskih tržišta i uslugama plaćanja, poravnanja, namire i skrbništva koje pružaju posrednici.

3. Odvojivost

- (a) mjera u kojoj su društva ili grupe u svojoj strukturi i informacijskim sustavima utvrdili, smanjili i, prema potrebi, otklonili izvore nepotrebne složenosti koji predstavljaju rizik za provedbu mjere sanacije, posebno s ciljem olakšavanja razdvajanja i prijenosa ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja;
- (b) mjera u kojoj su za portfelj ili poslovanje poduzeća dostupni primatelj prijenosa ili kupac;

4. Kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije

- (a) mjera u kojoj postoji kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije te procjena je li takav kapacitet dovoljan za provedbu plana sanacije, što uključuje dostupnost sustava jamstva u osiguranju ili aranžmana financiranja i vjerodostojnost da će nositelj kapaciteta pokrivanja gubitaka moći pokriti gubitke;
- (b) mjera u kojoj postoje odgovarajući aranžmani za osiguravanje prekograničnog priznavanja i djelotvornosti mjera sanacije;
- (c) mjera u kojoj postoje odgovarajući aranžmani upravljanja, unutarnji procesi i upravljački informacijski sustavi za potporu operativnom izvršenju otpisa ili konverzije, među ostalim za potporu prijenosu portfelja;

5. Likvidnost i financiranje u sanaciji

- (a) mjera u kojoj poslovni model društva ili grupe može dovesti do potreba za likvidnošću u sanaciji;

- (b) mjera u kojoj postoje postupci i kapaciteti za sljedeće i mogu se upotrijebiti radi dobivanja financijskih sredstava tijekom i nakon sanacije: i. za procjenu potreba za likvidnošću i financiranjem za provedbu sanacijske strategije, ii. za mjerenje i izvješćivanje o poziciji likvidnosti u sanaciji i iii. za utvrđivanje i mobilizaciju dostupnog kolaterala.

6. Zahtjevi u pogledu informacijskih sustava i podataka

mjera u kojoj društva ili grupe imaju uspostavljene odgovarajuće upravljačke informacijske sustave, kapacitete vrednovanja i tehnološku infrastrukturu za pružanje informacija koje su potrebne za i. izradu i održavanje planova sanacije, ii. provedbu pravednog, razboritog i realističnog vrednovanja i iii. djelotvornu primjenu mjera sanacije, među ostalim u uvjetima koji se brzo mijenjaju.

7. Komunikacija

mjera u kojoj društva ili grupe imaju uspostavljene komunikacijske planove kako bi se osigurala pravodobna, pouzdana i dosljedna komunikacija s relevantnim dionicima i kako bi se poduprla provedba mjere sanacije, kao i aranžmane upravljanja kojima se osigurava djelotvorna provedba tih planova.

8. Upravljanje

mjera u kojoj postoje pouzdani postupci upravljanja koji olakšavaju pripremu i provedbu mjere sanacije, što uključuje i. pravodobno i točno pružanje relevantnih informacija na redovitoj i *ad hoc* osnovi, ii. djelotvoran nadzor tijekom planiranja sanacije i u kriznim situacijama te iii. djelotvorno donošenje odluka u trenutku sanacije.

9. Vjerodostojnost i učinak

- (a) mjera u kojoj se mjerom sanacije ispunjavaju ciljevi sanacije i u kojoj je mjera sanacije vjerodostojna, što uključuje ocjenu vjerojatnih učinaka na ugovaratelja osiguranja, vjerovnike, druge ugovorne strane i zaposlenike;
- (b) mjera u kojoj se može na odgovarajući način ocijeniti učinak sanacije društva ili grupe na realno gospodarstvo ili financijsku stabilnost i u kojoj se može ograničiti širenje učinka zaraze, uzimajući u obzir potencijalne mjere koje bi mogla poduzeti tijela trećih zemalja;
- (c) mjera u kojoj postoje aranžmani i sredstva koji bi mogli olakšati sanaciju u slučaju grupa koje imaju društva kćeri s poslovnim nastanom u različitim jurisdikcijama.